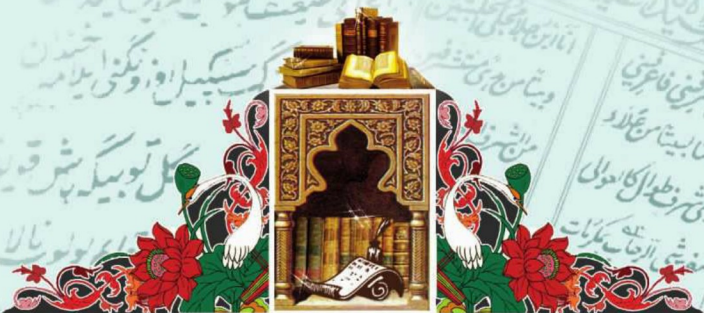

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ئاقىللازىنىڭ ئادىبى سۈكۈت

(«پەندىنامە»، «ئىلاھنامە»)

شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فوتو سۈرەت نەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلېكترون ئۈن - سىس نەشرىياتى

كلاسسىكلار گۈلستانى

ئاقلاملارنىڭ ئادىتى سۈكۈت

(«پەندىنامە»، «ئىلاھنامە»)

پىلانلىغۇچى: مۇرات ئېلى

باش تۈزگۈچى: ئادىل مۇھەممەت

تۈزگۈچى: ئېزىز ئاتاۋۇللا سارتېكىن

شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فوتو سۈرەت نەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن - سىن نەشرىياتى

تۈزگۈچىدىن

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن، تارىختا ئۆتكەن مەشھۇر كلاسسىكلارنىڭ ئەخلاق - پەزىلەت، تەلىم - تەربىيىنى ئاساسىي مەقسەت قىلىپ يازغان ئەسەرلىرى زاماننىڭ ئۆتۈشى، كىشىلەر ئاڭ سەۋىيىسىنىڭ ئۆسۈشى بىلەن يەنىمۇ ئۆز قىممىتىنى نامايان قىلىپ كەلمەكتە. ئۇلاردا ئالغا سۈرۈلگەن ئىلغار ئىدىيىلەر، ئەخلاقىي دەۋەتلەر قەدىمكى دەۋردىلا ئەمەس، بەلكى بۈگۈنكى دەۋردىمۇ ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرۇپ، جەمئىيەتنىڭ ئىجتىمائىي ئەخلاق قۇرۇلۇشىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە بەلگىلىك رول ئوينىماقتا. بىز دەۋر قەدىمىگە ماسلىشىش، تارىختا ئۆتكەن مۇتەپەككۈرلارنىڭ ھاياتىي پائالىيىتى ۋە ئىجادىي ئەمگەكلىرى ئارقىلىق ئەۋلادلارنىڭ مەنئىي جەھەتتىن يۈكسىلىشىگە ئىلھام بېرىش مەقسىتىدە، كلاسسىكلار قەلىمىگە مەنسۇپ بولغان ئەسەرلەر ئىچىدىن دىداكتىك مەزمۇن ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدىغانلىرىنى تاللاپ «كلاسسىكلار گۈلىستانى» ناملىق بۇ مەجمۇئەنى تۈزدۈق. دىققىتىڭىزگە سۈنۈلۈۋاتقان «ئاقىللارنىڭ ئادىتى سۈكۈت» دېگەن كىتابتا 12 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدىن 13 - ئەسىرنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىگىچە بولغان ئارىلىقتا ياشاپ ئۆتكەن بۈيۈك پەيلاسوپ فەرۇدىدىن ئەتتارنىڭ ھاياتى ۋە «پەندىنامە»، «ئىلاھنامە» ناملىق ئەسىرىدىكى تەربىيەتلىك مەزمۇنلار قىسقىچە تونۇشتۇرۇلدى.

فەرىدۇددىن ئەتتارنىڭ ھاياتى

دۇنيادا ئۆز قوينىدىن يېتىشىپ چىققان مەشھۇر كىشىلەرنىڭ شان - شۆھرىتى ئارقىلىق ئالەمگە تونۇلغان، شۇ سەۋەبتىن ئىسمى ھۆرمەت ۋە ئىپتىخار ئىلكىدە تىلغا ئېلىنىدىغان نۇرغۇن شەھەرلەر بار. ئەنە شۇنداق شەھەرلەرنىڭ بىرى نىشاپۇردۇر.

نىشاپۇر ئۇزاق، شۇنداقلا سەلتەنەتلىك تارىخقا ئىگە شەھەر ئىدى. بولۇپمۇ ئوتتۇرا ئەسىرنىڭ ئالدى - كەينىدە بۇ شەھەردىن ھەرقايسى ساھەلەر بويىچە كۆپلىگەن ئالىم - ئۆلىمالار يېتىشىپ چىقتى، ھەتتا باشقا ئەل ۋە شەھەرلەردىن بىر قىسىم ئىلىم ئەھلىلىرى بۇ شەھەرگە كېلىپ، ئىلىم ئالماشتۇرۇش ياكى ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللاندى. نەتىجىدە بۇ شەھەر شەرقتىكى مەشھۇر مەدەنىيەت مەركەزلىرىنىڭ بىرىگە ئايلاندى. ئىسمى ئەل ئارىسىدا مەشھۇر بولۇپلا قالماي، بەلكى ھەرقايسى تارىخىي، ئەدەبىي ئەسەرلەردە ھۆرمەت بىلەن زىكرى قىلىندى. يۈكسەك مەدەنىيەت ساپاسى بىلەن يۇغۇرۇلغان بۇ خىل مۇھىت نىشاپۇرنىڭ شەۋكىتىنى يەنىمۇ ئاشۇردى.

ئوتتۇرا ئەسىرنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرى ئىدى. ئەنە شۇ شەۋكەتلىك شەھەر — نىشاپۇر ئەتراپىدا ئىبراھىم

ئىسىملىك تەقۋادار بىر مۇسۇلمان ئىستىقامەت قىلاتتى. ئىبراھىم ئۆز دەۋرىگە نىسبەتەن خېلىلا يۇقىرى دەرىجىدە ئىلىم تەھسىل قىلغان، تېبابەتچىلىك ئىلمىنىڭ سىر - ئەسرلىرىدىن بەلگىلىك سەۋىيىدە خەۋەردار، سەمىمىي دىيانەتلىك ئادەم ئىدى. ئۇ قۇتبىدىن ھەيدەر ئىسىملىك مەشھۇر دەرۋىشتىن دىنىي ئىلىملەر، بولۇپمۇ تەرىقەت تەلەپلىرى بويىچە تەلىم ئالغان بولۇپ، كۈندىلىك تۇرمۇشتا ئۆزىگە خاس مەۋقە بىلەن تۈرلۈك ئىنسانىي پەزىلەت ۋە پىرىنسىپلارغا قاتتىق ئەمەل قىلىپ، ھالال - پاك ياشاشقا تىرىشاتتى.

ئىبراھىمنىڭ ئەتتارلىق يەنى خۇش پۇراق بۇيۇملار ۋە دورا - دەرەك تىجارىتى بىلەن شۇغۇللىنىدىغان دۇكىنى بار ئىدى. شۇڭا، ئۇ دائىم دېگۈدەك يېقىن - يىراق شەھەرلەرگە بېرىپ، ئىپار، مۈشكى ئەنەبەر دېگەندەك خۇش پۇراق بۇيۇملار ھەمدە قىممەت شىپالىق دورا ماتېرىياللىرىنى ئېلىپ كېلىپ تىرىكچىلىك قىلاتتى. يېقىن ئەتراپتا ئىبراھىم ۋە ئۇنىڭ دۇكىنىنى بىلمەيدىغان كىشىلەر يوق دېيەرلىك ئىدى.

كۈنلەرنىڭ بىر كۈنى ئىبراھىم ئۈچۈن زىمىن يېرىلىپ ئاسمان لەرزىگە كەلگەندەك بولدى. ئۇنىڭ مۇراد - مەقسەتلىرىنى نۇرلاندۇرۇپ قەلبىدە بىر قۇياش پارلىدى. گويا ئۇزۇن يىللىق تائەت - ئىبادىتى ۋە تىلەكلىرى مەقبۇل بولغاندەك بىر ئوغۇل پەرزەنتلىك بولدى. ئۇ ياراتقان ئىگىسىنىڭ ئۆزىگە قىلغان ئىنايەت - ئىلتىپاتغا چەكسىز شۈكرانلار ئېيتىپ ئوغلىغا مۇھەممەد دەپ، رەسۇللىلانىڭ

ئىسمىنى قويدى، ئەتراپتىكى يېتىم - يېسىرلارغا ئېھسان - سەدىقلەر قىلدى.

ئىبراھىمنىڭ خۇشاللىقى ئېيتىپ تۈگەتكۈسىز ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ يىلتىزىنى ئۈزۈپ قويمايدىغان بىر ئىزباسارنىڭ دۇنياغا كەلگەنلىكىدىن قەۋەتلا رازى ئىدى. مۇھەممەد چوڭقۇر مېھىر - مۇھەببەت ئىلكىدە ئۆسۈپ يېتىلدى. ئۇنىڭ ئەتراپتىكى ھەر خىل نەرسىلەرگە بۆلەكچىلا قىزىقىشى، تىنماي سوئال سوراشلىرى ۋە زېرەكلىكى ئىبراھىمغا ئىشەنچ ۋە ئۈمىد ئاتا قىلاتتى. ئىبراھىم مۇھەممەدنى نىشاپۇردىكى ئەڭ ئۆتكۈر ئۆلىمالارنىڭ قولىدا ئوقۇتتى. مۇھەممەد مەدرىسىنى تاماملاپ، تازا يېتىلىش باسقۇچىغا قەدەم قويغان، ئەخلاقى، ئەقلى ساپا ۋە ئۆزىگە خاس دىت بىلەن ئەل - جامائەتنىڭ نەزىرىگە چېلىقىشقا باشلىغان چاغلاردا دادىسى ئىبراھىم بۇ دۇنيا بىلەن خوشلىشىپ كېتىپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن مۇھەممەد دادىسىنىڭ ئەتتارلىق خىزمىتىگە ۋارىسلىق قىلىشقا باشلىدى. مۇھەممەد ئاتا كەسپىگە زور ئىخلاس ۋە ۋارىسلىق قىلدى. تىجارەتتە ئاتىسىنىڭ ئۆگەتكىنى بويىچە دىيانەت ۋە ھالاللىقنى ئالدىنقى ئورۇنغا قويۇپ، خۇددى دادىسىدەكلا كىشىلەرنىڭ ئىشەنچىسىگە ئېرىشتى. نەتىجىدە ئۇنىڭ تىجارىتى كۈندىن - كۈنگە روناق تېپىپلا قالماي، ئۆزىمۇ جەمئىيەتتە كىشىلەرنىڭ قەدىرلىشىگە، ئىززەت - ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولدى ۋە ئەل ئارىسىدا ئەتتار دېگەن نام بىلەن تونۇلدى.

بىر كۈنى مۇھەممەدنىڭ دۈكىنى ئالدىدا دەرۋىشلەرگە خاس يېلىڭ - يىرتىق كىيىنگەن بىر دىۋانە پەيدا بولدى. ئۇ

ھەر خىل خۇش پۇراق بۇيۇم ۋە دورا - دەرەمەكلەر بىلەن تونۇلغان دۇكانغا، ئايىغى ئۈزۈلمەي كېلىپ كېتىپ تۇرغان خېرىدارلارغا، شۇنداقلا تىجارەت بىلەن ئالدىراش بولۇۋاتقان دۇكاندارغا بىر ھازا قاراپ تۇرغاندىن كېيىن:

— ئەي، دۇكاندار، خۇدا يولىدا سەدىقە قىلىڭ، — دېدى مۇھەممەدكە.

مۇھەممەد تىجارەتنىڭ ئالدىراشچىلىقىدىنمۇ ياكى باشقا سەۋەبتىنمۇ ئەيتاۋۇر دىۋاننىڭ سۆزلىرىگە دىققەت قىلمىدى. شۇنىڭ بىلەن دىۋانە يەنە مۇھەممەدكە:

— ئەي خوجا، سەن قانداق ئۆلىسەن؟ — دېدى.

مۇھەممەد بۇ سۆزدىن سەل ئەندىكىتى ۋە جاۋابەن:

— سەن قانداق ئۆلسەڭ، مەنمۇ شۇنداق ئۆلەرمەن — دېدى.

دىۋانە:

— ياق سەن مەندەك ئۆلمەيسەن، — دېدى.

مۇھەممەد دىۋاندىن:

— نېمە ئۈچۈن؟ — دەپ سورىدى.

دىۋانە:

— شۇنىڭ ئۈچۈنكى، مېنىڭ يۈكۈم يەڭگىل، قۇرۇق تېنىم ۋە ئۇنى يېيىپ تۇرغان جەندەمدىن ئۆزگە ھېچقانداق يۈكۈم يوق. مېنىڭ بۇ دۇنيا دۈكىنىنى تاشلاپ كېتىشىم ئاسان. ئەمما، سېنىڭ بولسا يۈكۈڭ ئېغىر، ھەشەمەتلىك ئىمارىتىڭ، مالغا تولغان دۈكىنىڭ، پۇلغا تولغان ھەممىنىڭ، خىزمەتكار - چاكارلىرىڭ بار. شۇنچە يۈك بىلەن مەزىلگە قانداق يېتەلەيسەن؟ سەن ئۆز ئىشىڭنىڭ

چارىسىنى قىل، مەن بولسام مانا مۇنداق ئۆلىمەن -
دېدى - دە، بېلىدىن سۇ ئىچىدىغان جامنى ئېلىپ بېشىغا
قويۇپ ياتقىنىچە جان ئۆزدى.

مۇھەممەد كۆز ئالدىدا يۈز بەرگەن بۇ ھالدىن ھەيرانئال
بولدى. قەلبىگە شىددەتلىك بىر ئىزتىراپ، زىلزىلە
تۇتاشتى. ئۇ ئۆزىنىڭ تا ھازىرغىچىلىك بىخۇدلۇق ئىلكىدە
كۈن ئۆتكۈزگەنلىكىنى خىرە - شىرە ھېس قىلغاندەك بولدى -
دە، چەكسىز نادامەت بىلەن توۋا - ئىستىغپارغا قول
كۆتۈردى.

مۇھەممەد كارامەت ئىگىسى بولغان بۇ دەرۋىشنىڭ
جەستىنى ئۆز قولى بىلەن يەرلىككە قويدى. ئاندىن ئۇرۇق -
تۇغقان، خىزمەتكار - چاكارلىرىنى يىغىپ بارلىق مال -
مۈلكىنى ئۇلارغا ئۈلەشتۈرۈپ بەردى. شۇنىڭ بىلەن
ئەتتارلىقنى تاشلاپ، تەرىقەت يولىغا كىردى. ئەتتار دېگەن
سۆز كېيىنچە ئۇنىڭ تەخەللۇسى بولۇپ قالدى ھەمدە شۇ نام
بىلەن ئالەمگە مەشھۇر بولدى.

دەرۋىشنىڭ ئۆلۈمى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان رىۋايەت
تۈسىگە ئىگە بۇ ۋەقە ئابدۇرەھمان جامى، ئەلىشىر
نەۋائىيلارنىڭ تەزكىرىلىرىدە كەلتۈرۈلگەن بولۇپ، ئۇ
ئەتتارنىڭ ئىدىيە جەھەتتىكى غايەت زور بۇرۇلۇشقا
يۈزلەنگەنلىكىدىن بېشارەت بېرىدۇ. بۇنداق ھادىسىلەر
ئوتتۇرا ئەسىر كىشىلىرى ئۈچۈن ھەرگىزمۇ ئەقىلغا
سىغمايدىغان، بىمەنە تۇيغۇ بەرمەيدۇ. چۈنكى، مەشھۇر
شەيخلەرنىڭ ھاياتىدا ئىدىيە جەھەتتىكى بۇرۇلۇشقا سەۋەب
بولىدىغان ھەرخىل ئالامەتلىك ھادىسىلەرنىڭ يۈز بېرىشى

تەبىئىي ئەھۋال ھېسابلىنىدۇ. ئەتتارنىڭ ھاياتىدا يۈز بەرگەن بۇ ۋەقە ئۇنىڭ ھاياتى ۋە ئىدىيىسىنىڭ جەۋھىرى ھېسابلانغان تەسەۋۋۇپ تەلىماتىغا ئۆزىنى بېغىشلاشنىڭ سىرلىق مۇقەددىمىسى بولۇپ قالدى. ئۇ روھىي جەھەتتىن كۈچلۈك بىر خىرىسقا دۇچ كەلگەندى.

ئەتتارنىڭ تەرىقەتتىكى ئۈستازلىرىنىڭ كىم ئىكەنلىكى ھەققىدىكى قاراش تېخى بىرلىككە كېلىنمىگەن يوق. ئابدۇرەھمان جامىنىڭ مەلۇماتىغا قارىغاندا، ئەتتار دەرىۋىشلىك خىرقىسىنى، يەنى دەرىۋىشلىك يولىغا كىرگەنلىكىنىڭ سىمۋولى بولغان جەندىنى شەيخ نەجمىددىن كۇبرا (1145 – 1221) نىڭ ئىزباسارلىرىدىن بولغان مەجدىددىن باغدادنىڭ قولىدىن كىيگەنلىكى مەلۇم. بەزىلەر دەۋلەتشاھ سەمەرقەندى (1495 - يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن) نىڭ مەلۇماتىغا ئاساسلىنىپ ئەتتارنى گەرچە دەرىۋىشلىك خىرقىسىنى مەجدىددىن باغدادى قولىدىن كىيگەن بولسىمۇ، لېكىن تەرىقەت تەلىماتلىرىنى شەيخ رۇكىددىندىن ئالغانلىقىنى تەكىتلەيدۇ. يەنە بەزىلەر ئەتتارنى دادىسىنىڭ ئۈستازى قۇتبىددىن ھەيدەردىن تەلىم ئالغان دەپمۇ قارايدۇ. ئەلىشىر نەۋائىنىڭ بۇ ھەقتىكى مەلۇماتلىرى ئابدۇرەھمان جامىنىڭ مەلۇماتى بىلەن بىردەك. نەۋائى «نەسايىمۇل مۇھەببەت» («سۆيگۈ سەلىكىلىرى») دە مۇنداق دەپ يازىدۇ: «ئالار شەيخ مەجدىددىن باغدادنىڭ مۇرىتىدۇرلار ۋە تەزكىرەتۇل ئەۋلىيا، كىتابىكىم، ئالارنىڭ مۇسەننەفاتىدىندۇر، ئانىڭ دېپاچەسىدە ئۆزلىرىنىڭ شەيخ مەجدىددىنغە ئىرادەتلىرىن زاھىر

قىلىپتۇرلار ۋە بەئىزى دەپتۇرلەركى، ئۇۋەيسى ئىككىنچى ئىكەندۇرلار»
يەشمىسى: ئەتتار شەيخ مەجدىدىن باغدادنىڭ
مۇرىتلىرىدۇر. «تەزكىرە تۈل ئەۋلىيا» (ئەۋلىيالار تەزكىرىسى)
كىتابىنى ئەتتار يازغاندۇر، ئەتتار شۇ كىتابنىڭ
مۇقەددىمىسىدە ئۆزىنىڭ شەيخ مەجدىدىنغا بولغان
ئىخلاسىنى نامايان قىلغان ۋە ئۇنىڭ ئۇۋەيسى
ئىكەنلىكىنى ئېيتقان.

بۇ يەردىكى ئۇۋەيسى تەسەۋۋۇپقا خاس ئاتالغۇ بولۇپ، ئۇ
تەرىقەت يولىغا كىرگەن كىشىنىڭ بىۋاسىتە ھالدا ئۆزىدىن
بۇرۇن ئۆتكەن بىرەر مەشھۇر ئۆلىمانىڭ روھىياتىدىن مەدەت
ۋە تەلىم ئېلىپ تاقامۇلاشقانلىقىنى كۆرسىتىدۇ. ئەمما،
مەنبەلەردە مەجدىدىن باغدادنىڭ ئۆز دەۋرىنىڭ مەشھۇر
شەيخى نەجمىددىن كۇبرادىن تەلىم ئالغانلىقى تىلغا
ئېلىنىدۇ. مەسىلەن، نەۋائىي «نەسايىمۇل مۇھەببەت» تە
شەيخ نەجمىددىن كۇبرا ھەققىدىكى بايانلىرىنىڭ ئاخىرىدا
مۇنۇلارنى يازىدۇ: «ھەزرەتى شەيخقە مۇرىدلار كۆپ ئىردىلەر،
ئەمما ئالاردىن نېچەسى جەھاندا يىگانە ۋە زەماندا مۇقتەدا ۋە
فەرزانە ئىردىلەر. ئانداقكى، شەيخ مەجدىدىن باغدادى ۋە
شەيخ سەئىددىن ھەمەۋى ۋە بابا كەمال جەندى ۋە شەيخ
رەزىددىن ئەلى لالە ۋە شەيخ سەيفىددىن باخەرزى ۋە شەيخ
نەجمىددىن رازى ۋە شەيخ جەمالىددىن گېيلى ۋە بەئىزى
دەپتۇرلاركى، مەۋلانە بەھائۇددىن ۋە لەدىكى، ھەزرەتى مەۋلانە
جالالىددىن رۇمىنىڭ ۋالىدى بولغاي ھەم ئالاردىندۇر.»

يەشمىسى: شەيخ (نەجمىددىن كۇبرا) ھەزرەتنىڭ
مۇرىتلىرى كۆپ ئىدى. ئەمما، ئۇلاردىن بىر نەچچىسى

جاھاندا يېگانە، زاماندا ئىقتىدا قىلغۇچى دانىشمەن ئىدى. ئۇلار شەيخ مەجدىددىن باغدادى، شەيخ سەئىددىن ھەمەۋى، بابا كەمال جەندى، شەيخ رەزىددىن ئەلى لالە، شەيخ سەيفىددىن باخەرزى، شەيخ نەجمىددىن رازى، شەيخ جامالىددىن گېيلىلاردۇر. بەزىلەر ھەزرىتى مەۋلانە جالالىددىن رۇمىنىڭ دادىسى بەھائۇددىن ۋە لەدىنىمۇ ئۇنىڭ مۇرتى دەيدۇ. دېمەك، شەيخ مەجدىددىن باغدادى شەيخ نەجمىددىن كۇبراننىڭ ئالدىنقى قاتاردىكى شاگىرتى ھېسابلىنىدۇ. شۇنداق بولغاندا شەيخ مەجدىددىن باغدادى قوش تەرەپلىمە ھەم باتىنى، ھەم زاھىر تەرەپتىن تەربىيىلىنىش شاراپىتىگە سازاۋەر بولغان ئىلىم ساھىبى ھېسابلىنىدۇ.

نەۋائىينىڭ مەلۇماتىغا قارىغاندا، ئەتتارنىڭ مەسلەكدىشى، ئەتتار تەلىماتىنىڭ ئىخلاسەمەن تەرغىباتچىسى جالالىددىن رۇمىنىڭ دادىسى بەھائۇددىن ۋە لەدى بىلەن ئەتتارنىڭ ئۇستازى مەجدىددىن باغدادى بىر ئۇستازنىڭ شاگىرتلىرى ھېسابلىنىدۇ. بۇنىڭدىن ئەتتار بىلەن جالالىددىن رۇمى ئوتتۇرىسىدىكى نازۇك مەنىۋى قانداشلىقنىڭ ئىزناسىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

تەسەۋۋۇپ تەلىماتى ۋە تارىخى بويىچە ئەتراپلىق يېتىشكەن سوۋېت ئىتتىپاقى يازغۇچىسى رادىي فىشنىڭ مەلۇماتىغا قارىغاندا، ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخىدىكى مەشھۇر ئايال سىياسەتچى، دۆلەت ئەربابى تۈركان خاتۇن مەجدىددىن باغدادىنى خارەزمشاھ ئوردىسىغا تەكلىپ قىلىپ ئۆزىگە ئۇستاز تۇتقان. ئەمما، ئوردىدىكى پىتنە - پاسات سەۋەبىدىن خارەزمشاھ مۇھەممەد، مەجدىددىن باغدادىنىڭ ۋاپاتى

مەنبەلەردە مىلادىيە 1217 - يىلى دەپ كۆرسىتىلگەن. تەسەۋۋۇپ تارىخىدا تەرىقەت يولىغا كىرگەن مۇرىتلىق بىر ئەمەس بىر نەچچە پىر - ئۇستازدىن تەلىم ئالغانلىقىدەك ئەھۋاللار كۆپ ئۇچرايدۇ. شۇڭا، ئەتتارنى مەيلى مەجدىدىدىن باغدادى، مەيلى قۇتبىدىن ھەيدەر ۋە مەيلى شەيخ رۇكىئىدىدىن تەلىم ئالغان دېگەن قاراشلارنىڭ ھېچقايسىسىنى چەتكە قاققىلى بولمايدۇ .

ئەتتار نىشاپۇردا پۈتۈن ئىخلاسى بىلەن ھەر تەرەپلىمە ئىلىم تەھسىل قىلىدۇ. ئەينى چاغدا پۈتكۈل مۇسۇلمان شەرقىدە تەسەۋۋۇپ تەلىماتى بىر خىل ئاۋانگارت ئىدىيە سۈپىتىدە يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلگەنىدى. جۈملىدىن نىشاپۇر تەسەۋۋۇپ تەلىماتىنىڭ ئەڭ قىزغىن مەركەزلىرىنىڭ بىرى ھېسابلىناتتى. مەدرىسىلەردىكى تەلىم - تەربىيىنىڭ مۇھىم ھالقىسىنى تەسەۋۋۇپ تەلىماتىنىڭ نەزەرىيىۋى ۋە روھىي پىرىنسىپلىرى تەشكىل قىلاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئەتتار كىچىك چېغىدىن باشلاپلا تەسەۋۋۇپ تەلىماتىنىڭ روھى بويىچە تەربىيىلەنگەن ھەم ئۆزىمۇ بۇ تەلىماتقا ئۆزگىچە بىر مەنىۋى ئىشتىياق بىلەن يانداشقانىدى. بۇنى ئەتتارنىڭ ئۆزىمۇ يازىدۇ:

«بالىلىق ئەيىمىدىن ئاشۇ تائىپىگە (يەنى تەسەۋۋۇپ ئەھلىگە) مۇھەببىتىم شۇ قەدەر كۈچلۈك ۋە جۇشقۇن ئىدىكى، ئاشۇ تائىپىنىڭ چىرايلىق سۆزلىرى مېنى ئۆزىگە تارتار، دىلىمدىن بۇ سۆزلەردىن شادلىق جىلۋىلىنەر ئىدى، ئۇ سۆزلەر قانچىلىك ئۇلۇغۋار، پەردىلەنگەن بولمىسۇن، ئۇلارنى تونۇۋالىدىغان بولغانىدىم.»

ئەتتار نىشاپۇردىكى ئىلىم تەھسىل قىلىش ۋە ئۆز - ئۆزىنى تەربىيەلەش جەھەتتىكى باسقۇچلارنى مەلۇم پەللىگە يەتكۈزگەندىن كېيىن ھەج - تاۋاپ قىلىش ئۈچۈن مەككە مۇكەررەمگە سەپەرگە چىقىدۇ. ئۇ ھەج - تاۋاپ ئىشلىرىنى ئادا قىلىپ بولغاندىن كېيىن مىسىر، شام، ھىندىستان قاتارلىق ئەللەرنى كېزىپ نۇرغۇنلىغان مەشھۇر شەيخلەرنىڭ سۆھبەت ۋە تەلىملىرىدىن بەھرىمەن بولىدۇ. ئىلگىرى ئالەمدىن ئۆتكەن ئەۋلىيا - ئەنبىيا ھەمدە شەيخ ماشايخلارنىڭ مۇقەددەس مازارلىرى ۋە ئۇلار ياشىغان يۇرتلارنى تاۋاپ قىلىپ ئۇلار ھەققىدىكى تارىخ ۋە رىۋايەتلەرنى، ئۇلارنىڭ ھېكمەت، ئۆگۈتلىرىنى ئەتراپلىق ئۆگىنىدۇ. ئۇلار ھەققىدە يېزىلغان ئەسەرلەرنى ئىزدەپ تېپىپ ئوقۇيدۇ. ئەتتار ھەققىدىكى ئىزدىنىشلەردە، ئەتتارنىڭ ئەنە شۇنداق مەشھۇر كىشىلەر ھەققىدە مەڭ پارچە كىتاب ئوقۇغانلىقى قەيت قىلىنغان.

ئەتتار ئۇزاق سەپەردىن يەنە نىشاپۇرغا قايتىپ كېلىدۇ. بۇ سەپەر ئۇنىڭ ھاياتىدىكى يەنە بىر قېتىملىق يۈكسىلىشنىڭ ئاساسى بولۇپ قالىدۇ. بۇ جەرياندا ئەتتار ھەر قايسى جەھەتلەردىن پىشىپ يېتىلىپ تەرىقەت تەلىماتىنىڭ پىشۇاسىغا، ئىلاھىي مەرىپەت غايىسىنى جۇشقۇن جازىبە بىلەن كۈيلەيدىغان يېتۈك شائىرغا ئايلىنىدۇ.

شۇنىڭ بىلەن ئۇ كىشىلەر ئارىسىدا «فەرىدۇددىن» يەنى دىننىڭ يېگانىسى، «شەيخ» دېگەن شەرەپلىك پەخرىي ناملارغا سازاۋەر بولۇپ، مۇھەممەد فەرىدۇددىن ئىبنى ئىبراھىم شەيخ ئەتتار نىشاپۇرى دېگەن ئىسىم بىلەن

شۆھرەت قازىندۇ. شۇ سەۋەبتىن ئەتتارنىڭ كېيىنكى دەۋرلەردىكى ئىزداشلىرىدىن بولغان مەۋلانا ئابدۇرەھمان جامى ئۇنى: «ئۇنىڭ مەسنەۋىلىرى ۋە غەزەللىرىدە تەۋھىد ئەسرارى، روھ زەۋقى بىلەن ۋۇجۇد ھەقىقىتى شۇ قەدەر كۆپ ئىپادىلەنگەنكى، بۇ، تائىپنىڭ ھېچبىرىنىڭ سۆزىدە تېپىلمايدۇ» دەپ تەرىپلىسە، ئەلىشىر نەۋائىي ئۆزىنىڭ «مەھبۇبۇل قۇلۇب» («قەلبلەر سۆيگىنى») ناملىق ئەسىرىدە ئۇنى: «ئىلاھىي مەرىپەت خەزىنىسىنىڭ جاۋاھىرلىرى بىلەن بېيىغان ۋە خەلقنىڭ تەرىپىگە ئېھتىياج سەزمىگەن»، «شېئىر يېزىشتىن مەقسىتى ئىلاھىي سىرلارنى بايان قىلىش ۋە چەكسىز مەرىپەت تارقىتىش» بولغان شەرەپلىك زاتلار قاتارىدا تىلغا ئالىدۇ. دەۋلەتشاھ سەمەرقەندى ئەتتارنى «سۇلتانۇل ئارىفىن» «ئارىپلار سۇلتانى» دەپ ئاتايدۇ ھەمدە ئۇنى: «ئۇ شەرئەت ھەم تەرىقەتتە يېگانە، ئىشقى ۋە تەلەپكارلىق، كۆيۈش - ئۆرتىنىشتە زامانىسىنىڭ شام چىرىغى، ئېرفان دېڭىزىغا چۆمگەن، ھەقىقەت دەرياسىغا شۇڭغۇپ جاۋاھىرلار تەرگەن» دەپ يۈكسەك باھالايدۇ.

ئەتتار ئۆزىنىڭ «مەزھۇەرۇل ئەجايىب» («مۆجىزىنىڭ كۆرۈنۈشى») ناملىق ئەسىرىدە تۆتىنچى خەلىپە ئەلى ئىبن ئەبۇتالىپقا بولغان ئىخلاسىنى ئىپادىلەيدۇ. ئەلى شىئە مەزھىپىنىڭ باشلامچىسى بولۇپ، ئەلىگە ئىخلاس قىلىش شىئە مەزھىپىگە ئىخلاس قويغانلىق بىلەن باراۋەر ئىدى. شۇڭا، بۇ ھال نىشاپۇردىكى سۈننىي مەزھىپىگە تەۋە ئۆلىمالارنىڭ غەزىپىنى قوزغايدۇ. نەتىجىدە ئەتتار شىئە مەزھىپىنى تەرغىب قىلغانلىق، «يولدىن ئازغانلىق»

گۇناھى بىلەن ئەيىبلنىپ دەسلەپ ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىدۇ. كېيىن جازا يېنىكلىتىلىپ ئۆيى مۇسادىر قىلىنىدۇ، ئۆزى شەھەردىن سۈرگۈن قىلىنىپ شەھەر ئەتراپىدىكى تاشلاندىق غارلاردا تەقىب ئاستىدا ياشاشقا مەجبۇر بولىدۇ. بۇ چاغدا ئەتتار ياشىنىپ خېلىلا ھالدىن قالغانىدى.

بىر كۈنى ئەتتار تۇرۇۋاتقان يەرگە ئۇنىڭ ئۈستازى مەجدىددىن باغدادنىڭ يېقىن دوستى، سۇلتانۇل ئۆلىما (ئۆلىمالارنىڭ سۇلتانى) دەپ شۆھرەت قازانغان بەھائۇددىن ۋەلەد (1230 - يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن) ئۇنى يوقلاپ كېلىدۇ. بۇ ئۇچرىشىشنى رادىي فېش مۇنداق بايان قىلىدۇ: «ئۇچىسىغا قارىيىپ كەتكەن پەشمەت، بېشىغا ئۇزۇن قالپاق كىيگەن، ئاجىزلاپ كەتكەن بىر بوۋاي ئىتتىك - ئىتتىك مېڭىپ، ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقتى. ئۇنىڭ يۈرۈشىدىن ئەندىشە ئەمەس، بەلكى شىددەت چىقىپ تۇراتتى. گويا ئۇ پەۋقۇلئاددە بىر مۇھىم ئىش ئۈستىدە تۇرغاندەك، تۈيۈقسىزلا بىر ئەزىز مېھمان كېلىپ، گويا كۆرۈنمەس بىر توسۇققا دۇچ كەلگەندەك چېپىپ توختىدى ۋە ئاستا ئېگىلىپ سالام قىلدى. ئۇلار ئۈچ قېتىم تەزىم قىلىشقاندىن كېيىن، ئوچۇپ قالغان گۈلخاننىڭ ئىككى تەرىپىدە، بىر - بىرىگە قارىمۇقارشى قويۇلغان تاشلارغا ئولتۇرۇشتى. بېشىغا سۇس مەللە رەڭلىك سەللە ئورىغان ئېگىز بويلىق، سۈرلۈك قىياپەتلىك ئۆلىما كىگىزدىن دەرۋىشلەرچە ئۇچلۇق قالپاق كىيگەن، قەددى پۈكۈلگەن شائىر لام - جىم دېمەي، بىر - بىرىگە ئۇزاق تىكىلىپ تۇرۇشتى.»

ئەتتارنىڭ دىققىتىنى سۇلتانۇل ئۆلىمانىڭ 12 ياشلىق ئوغلى ئۆزىگە جەلپ قىلىدۇ. ئۇ بۇ ئوغۇلنىڭ كۆزلىرىدىن لاۋۇلداپ تۇرغان ئوت ئۇچقۇنلىرىنىڭ، پارلاپ تۇرغان ئەقىل - پاراسەت نۇرلىرىنىڭ ئىزناسىنى كۆرگەندەك بولىدۇ ھەمدە كەلگۈسىدە بۈيۈك ئادەم بولىدىغانلىقىدىن بېشارەت بېرىپ ئۆزىنىڭ «ئەسرارنامە» («سىرنامە») دېگەن ئەسىرىنى ئۇنىڭغا تەقدىم قىلىدۇ. بۇ بالا كېيىن ئەتتارنىڭ مەسلەكەشى، ئىزدىشى سۈپىتىدە پۈتۈن مۇسۇلمان دۇنياسىدا مەشھۇر بولغان مەۋلانە جالالىددىن رۇمى ئىدى. جالالىددىن رۇمى ئەتتارنى بىلەتتى، چۈنكى ئۇ «مەنتىقۇت تەير» نى ئوقۇغانىدى.

ماتېرىياللاردا كۆرسىتىلىشىچە، ئەتتارنىڭ ئۆلۈمى تولىمۇ پاجىئەلىك بولغان. چىڭگىزخان قوشۇنى نىشاپۇرغا باستۇرۇپ كىرىپ پۈتۈن شەھەرنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلىدۇ. ئولجا تەمەسىدە بۇلۇڭ - پۇچقاقلارنىمۇ ئاقتۇرۇپ پۇلغا يارايدىغانلىكى نەرسىلەر بولسا ئۆزىنىڭ قىلىۋالىدۇ، ھەتتا قىرغىن جەرياندا ئامان قالغان ئادەملەرنىمۇ ئەسىر ھېسابىدا بۇلۇشۇۋالىدۇ. ئەنە شۇ قاتاردا ئەتتارمۇ بىر موڭغۇل ئەسكىرىگە ئەسىرگە چۈشىدۇ. موڭغۇل ئەسكىرى ئۇنى باغلاپ كوچىدا ئېلىپ كېتىۋاتقاندا، ئەتتارنى بىلىدىغان بىر ئادەم ئۇچراپ قالىدۇ ھەمدە موڭغۇل ئەسكىرىگە:

— قۇلۇڭنى ماڭا ساتقىن، مېڭا دىنار بېرىمەن، — دەيدۇ. موڭغۇل ئەسكىرى رازى بولۇپ تۇرغاندا ئەتتار: — ساتما، بۇ تولىمۇ ئاز، مەن كۆپ پۇلغا يارايمەن، — دەيدۇ.

موڭغۇل ئەسكىرى ئۇنى مىڭ دىنارغا بەرمەي سۆرەپ ئېلىپ ماڭىدۇ. يولدا ئۇنىڭغا بىر موڭغۇل ئۇچرايدۇ. ئۇ ئۆز «ئولجىسى» نى ئۇنىڭغا ساتماقچى بولىدۇ. ئۇ بۇرادىرىنى مازاق قىلغان ھالدا:

— مەيلى ئالاي، ھەقىقەتتە بىر تاغار سامان بېرىمەن، — دەيدۇ. شۇندا ئەتتار موڭغۇل ئەسكىرىگە:
— تېزدىن رازى بولغىن، مەن بۇنىڭدىن ئارتۇققا ئەرزىمەيمەن، — دەيدۇ.

بۇنىڭدىن غەزەپلەنگەن موڭغۇل ئەسكىرى شۇ زامان ئەتتارنى قىلىچ بىلەن چېپىپ تاشلايدۇ.

رادىي فېش ئەتتارنىڭ نېمە ئۈچۈن ئۆلۈم يولىنى تاللىغانلىقى ھەققىدە «ئەتتار ئۆز جېنىنى قۇتقۇزۇشى مۇمكىن ئىدى، لېكىن ئەمدى ئۇنىڭغا ھاياتنىڭ قىزىقى قالمىغانىدى» دەپ يازىدۇ.

ئەتتار نىشاپۇرغا دەپنە قىلىنىدۇ ھەمدە قەبرە بېشىغا ئاددىيغىنە مەقبەرە قۇرۇلىدۇ. ئەمما، ئارىدىن بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، ئەتتارنىڭ مەقبەرىسى خارابلىشىپ كېتىدۇ. ئۆزبېك ئالىمى نەجمىددىن كامىلوفنىڭ يېزىشىچە 15 - ئەسىرگە كەلگەندە ئەلىشىر نەۋائىي ئەتتارنىڭ مەقبەرىسىنىڭ خارابلىشىپ كەتكەنلىكىنى ئاڭلاپ قەبرە بېشىغا كۆركەم، ھەيۋەتلىك بىر مەقبەرە قۇردۇرىدۇ.

ئەتتارنىڭ تۇغۇلغان ۋە ۋاپات بولغان يىلى ھەققىدىكى قاراشلار تېخى ئىشەنچلىك ھالدا بىرلىككە كېلىنمىدى. كۆپ ساندىكى ماتېرىياللاردا ئۇنىڭ تۇغۇلغان ۋاقتى مىلادىيە 1119 - يىلى دەپ ئېلىنغان. ئەمما، «مەزھەرۇل ئاجايىب»

نىڭ بىر نۇسخىسىدا ئەتتارنىڭ بۇ ئەسەرنى 1188 - يىلى يازغانلىقىنى ۋە شۇ چاغدا ئۆزى 100 ياشتىن ئاشقانلىقىنى ئەسكەرتكەنلىكى مەلۇم. ئەگەر شۇنداق بولسا ئەتتارنىڭ 1119 - يىلى تۇغۇلغانلىقى ھەققىدىكى قاراشمۇ پۈت دەسسەپ تۇرالمايدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا ئەتتارنىڭ تۇغۇلغان يىلىنى 1136 -، ۋە 1145 - يىلى دەپ قارىغۇچىلارمۇ مەۋجۇت. ئەتتارنىڭ ۋاپات بولغان يىلى ھەققىدىكى قاراشلارمۇ بىر - بىرىگە ئۇيغۇن كەلمەيدۇ. بۇ ھەقتىكى يىل ھېسابىنى 1193 - يىلى، 1221 - يىلى دەپ قارىغۇچىلارمۇ بار. جامىي ۋە دەۋلەت شاھ سەمەرقەندنىڭ ئەتتارنى 114 يىل ياشىغان دەپ قەيت قىلغانلىقى مەلۇم. ئەلىشىر نەۋائىي «نەسايىمۇل مۇھەببەت» تە ئەتتارنى ھىجرىيە 627 - (مىلادىيە 1231) يىلى ۋاپات بولغان ۋە 104 ياش ياشىغان دەپ يازىدۇ.

تۈركىيىلىك مۇستافا ئۇسلۇ ئۆزىنىڭ ئەتتار ھەققىدىكى بىر ماقالىسىدە «ئۇ مەزھەرۇل ئەجەيب» تە شىئەلىكىنى ئىزھار قىلىدۇ ۋە ياش ۋاقتىدىن بېرى ھەزرىتى ئەلىنىڭ مۇھەببىتىنى قەلبىدە ساقلىغانلىقىنى سۆزلەيدۇ. شىئە مەزھىپىگە مايىللىقى ياشىنىپ قالغاندا ئۇنىڭ بېشىغا بالا بولغان، «سەمەرقەندى» تەخەللۇسلۇق سۈننىي مەزھىپىدىكى بىر مۇپتەننىڭ «مەزھۇرۇل - ئەجەيب» نى تارقىتىش ئالدىدا بەرگەن پەتىۋاسى بىلەن بۇ ئەسەر كۆيدۈرۈلگەن. مۇشۇ ھادىسە تۈپەيلىدىن ئۆيى بۇلاڭ - تالاڭ قىلىنغان، ئۆزى مەككىگە قېچىشقا مەجبۇر بولغان. كېيىنكى ئەسىرى «لىسانۇل غەيب» (غايىبات تىلى) نى مەككىدە يازغان» دەپ يازىدۇ.

مۇستافا ئۇسۇلۇنىڭ بۇ قاراشلىرى گېرمانىيىلىك شەرقشۇناس
ھېلىمۇت رېتتېرنىڭ ئەتتار ھەققىدىكى قاراشلىرى بىلەن
ئاساسەن ئوخشىشىپ كېتىدۇ.

كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇكى، ئەتتارنىڭ ھاياتى ھەققىدىكى
قاراشلار بىر - بىرىگە ماس كەلمەيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن
ئەتتارنىڭ ھاياتى - پائالىيىتى ھەققىدىكى مەسىلىدە بىرەر
مۇقىم خۇلاسىگە كېلىشكەن ئىمكانىيەت يار بەرمەيدۇ.
ئەتتارنى پەقەت تەخمىنىي ھالدا 12 - ئەسىرنىڭ
باشلىرىدىن 13 - ئەسىرنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىگىچە
بولغان ئارىلىقتا ياشاپ ئۆتكەن دەپ قاراشقا بولىدۇ.

فەرىدۇددىن ئەتتارنىڭ ئەسەرلىرى

ئەتتار ھاياتىدا كۆپ قېتىملىق بۇرۇلۇش ۋە تاللاشقا
دۇچ كەلگەن، ھەرخىل بوران - چاپقۇنلۇق قىسمەتلەرنى
باشتىن كەچۈرگەن، خاتىرجەم ياشاش ئىمكانىيىتى تولىمۇ
ئاز بولغان بولۇشىغا قارىماي، ئۇنىڭ ئىجادىيىتى سەمەرىلىك
بولغان. ئۇ ئۆز ھاياتىنىڭ يادنامىسى سۈپىتىدە ھەر
تەرەپلىمە، چوڭقۇر ئەھمىيەتكە ئىگە نۇرغۇن ئەسەرلەرنى
قالدۇرۇپ كەتتى. دەۋلەتشاھ سەمەرقەندى ئۆزىنىڭ
«تەزكىرە تۇش شۇئەرا» دېگەن ئەسىرىدە ئەتتار ئەسەرلىرىنىڭ
ئومۇمىي ھەجىمىنى 250 مىڭ بېيىتقا يېقىن دەپ
كۆرسەتكەنلىكى مەلۇم.

گېرمانىيىلىك شەرقشۇناس ھېلىمۇت رېتتېرنىڭ
«ئىسلام قامۇسى» دا بېسىلغان مەلۇماتىدا ئەتتار ئەسەرلىرى

يېزىلىش تەرتىپى بويىچە تۆۋەندىكىدەك كۆرسىتىلگەن:

- 1) «ھەيدەرنامە». بۇ ئەسەر ھازىرغىچە يېزىلىپ كەلمىگەن، 2) «دىۋان» — شېئىرلار، 3) «جاۋاھىرنامە»، 4) شەرھۇل قەلب» — قەلب شەرھى. 3 -، 4 - ئەسەرنى ئەتتارنىڭ ئۆزى يوق قىلىۋەتكەن، 5) «خۇسرەۋنامە»، 6) ئەسرارنامە»، 7) مەنتىقۇت تەير»، 8) «مۇسەبەتنامە»، 9) «مۇختارنامە»، 10) «ئىلاھىينامە»، 11) «بۆلبۇلنامە»، 12) «پەندنامە» («نەسەبەتنامە»، 13) «تەزكىرەتۇل ئەۋلىيا» («ئەۋلىيالار تەزكىرىسى»، 14) «مىراجنامە»، 15) «گۇمنامە»، 16) «ۋۇسلەتنامە»، 17) «ئۇشتۇرنامە»، 18) «جەۋھەرۇز زات»، 19) «ھەللاجنامە»، 20) «بەسەرنامە»، 21) «مەزھەرۇل ئەجايىب» («مۆجىزىنىڭ كۆرۈنۈشى»، 22) «لسانۇل غەيب» («غايىبات تىلى»). يۇقىرىقىلاردىن باشقا «ھەفىت ۋادىي» («يەتتە ۋادا»، «ھەياتنامە» («تىرىكلىك ھەققىدە»، «ۋەسىيەتنامە»، «كەنزۇل ھەقايق» («ھەقىقەتلەر خەزىنىسى»). «كەنزۇل ئەسرار» («سىرلار خەزىنىسى»، «ئىخۋانۇس سەفا» («پاك بۇرادەرلەر»، «ۋەلەدنامە» («تۇغۇلۇش ھەققىدە»، «مىفتاھۇل فوتۇھ» («ھۆكۈمدارلار ئاچقۇچى») قاتارلىق ئەسەرلەر ئەتتار ئەسەرلىرىدە ئىسمى تىلغا ئېلىنمىغان بولسىمۇ تەتقىقاتچىلارنىڭ نەزىرىدە ئەتتارغا تەۋە دەپ قارىلىدۇ.
- گېرمانىيىلىك شەرقشۇناس ھېلمۇت رېتتەر ئەتتار ئەسەرلىرىنى مەزمۇن ۋە ئۇسلۇب جەھەتتىن مۇنداق ئۈچ دەۋرگە بۆلۈش مۇمكىن دەپ قارايدۇ:

بىرىنچى دەۋر: بۇ دەۋردە ئەتتار شېئىرىيەتنىڭ بارلىق سىرىنى ياخشى بىلىدىغان، سەنئەتكار ئۇستاز سۈپىتىدە كۆزگە تاشلىنىدۇ. ئەسەرلىرىدىكى ئۇششاق رىۋايەتلەرگە تەسەۋۋۇپقا خاس مەنە ۋە مەزمۇنلارنى قالتىس ماھارەت بىلەن سىڭدۈرۈپ ماڭىدۇ.

ئىككىنچى دەۋر: بۇ دەۋردە ئەتتار ئىجادىيەتتە پىلان ۋە تەرتىپكە ئۈنچە ئەھمىيەت بېرىپ كەتمەيدۇ. ئەتتارنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكلىرىنىڭ بىرى شۇكى، ئۇنىڭ شېئىرىي ئەسەرلىرىدە بىر سۆز ھەر بىر مىسرانىڭ بېشىدا ئۇدا تەكرارلىنىپ كېلىدۇ. ھەتتا بىر سۆز ئارقىمۇ ئارقا ھاياجان بىلەن 100 قېتىمدىن كۆپرەك تەكرارلىنىدىغان ئەھۋال مۇ بولىدۇ. ئەتتاردىكى بۇ خىل ئالاھىدىلىك دۇنيا ئەدەبىياتىدا يوق دېيەرلىك.

ئۈچىنچى دەۋر: بۇ دەۋردە ئەتتارنىڭ ھاياجانلىق شىددىتى سۇسلاپ بىر خىل مېخانىكىلىق، مەقسەتلىك ھالەتكە ئۆتىدۇ.

«دىۋان» — بۇ ئەتتارنىڭ غەزەل ۋە باشقا لىرىك شېئىرلىرىدىن تەركىب تاپقان شېئىرلار توپلىمى بولۇپ، ئۇنىڭدا ئەتتارنىڭ تەسەۋۋۇپ غايىلىرى بىر خىل لىرىك تۇيغۇلار بىلەن يۇغۇرۇلۇپ ئىپادىلەنگەن.

«خۇسرەۋنامە» — بۇ مەسنەۋى شەكلىدە يېزىلغان ئادەتتىكى ئىشقى - مۇھەببەت داستانى بولۇپ، داستاندا، رىم ئىمپېرىيىسىنىڭ ئىمپېراتورى قەيسەرنىڭ بىر كېنىزىكىدىن بولغان ئوغلى خۇسرەۋ بىلەن خۇزىستان

پادشاھنىڭ قىزى گۈل ئوتتۇرىسىدىكى مۇھەببەت ۋە قەلبىرى تەسۋىرلەنگەن.

«ئەسرارنامە» — بۇ ئەتتارنىڭ تەسەۋۋۇپ روھى بىلەن سۇغىرىلغان داستانلىرىنىڭ تۇنجىسىدۇر. داستان 26 ماقالاتتىن (قىسىمدىن) ئىبارەت بولۇپ، تەسەۋۋۇپقا خاس مەزمۇنلار قىسقا ھېكايەتلەرنىڭ ۋاستىسىدە ئىزاھلانغان.

«مەنتىقۇت تەير» — بۇ ئەتتارنىڭ ئەڭ مەشھۇر ئەسەرلىرىنىڭ بىرىدۇر. داستاندا ئەتتارنىڭ پەلسەپىۋى قاراشلىرى، بولۇپمۇ ئەتتارنىڭ تەسەۋۋۇپ چۈشەنچىسى ئىنچىكە، ئەتراپلىق شەرھلەنگەن. داستان بىر ئاساسىي ھېكايە ۋە نۇرغۇنلىغان قىسسە، ھېكايەت، رىۋايەت، مەسەل، تەمسىللەردىن تەركىب تاپقان.

«مۇسەبەتنامە» — بۇ داستانمۇ ئەتتارنىڭ تەسەۋۋۇپ غايىلىرى بىلەن يۇغۇرۇلغان. بۇ داستاننىڭ ئاساسىي ھېكايىسى «مۇسەبەتنامە»، يەنى ئىلاھىي زاتنى ئىزدەش جەريانىدا قايغۇ - ئەلەملەرنىڭ بايانىدىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇنىڭغا يەنە نۇرغۇن كىچىك ھېكايەتلەر كىرگۈزۈلگەن.

«مۇختەرنامە» — بۇ ئەتتارنىڭ رۇبائىيلار توپلىمى بولۇپ، رۇبائىي توپلاملىرى ئىچىدىكى قەدىمكى ئەسەرلەرنىڭ بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

«ئىلاھىينامە» — بۇ داستان بىر ئاساسىي ھېكايە ۋە 300 دىن ئارتۇق ھېكايەت، قىسسەدىن تەركىب تاپقان بولۇپ، ئۇنىڭدا بىر پادشاھ ئۆزىنىڭ ئالتە ئوغلىنى ئالدىغا چاقىرىپ: «دۇنيادا ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان نەرسەڭلار نېمە»

دەپ سورايدۇ. پادىشاھنىڭ بىرىنچى ئوغلى پەرىلەر پادىشاھىنىڭ قىزىنى ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى، ئىككىنچى ئوغلى سېھىرگەرلىكنى ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى، ئۈچىنچىسى جامى جەمىشت (جەمىشتىنىڭ جامى) نى ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى، تۆتىنچىسى ئابىھايات (ھاياتلىق سۈيى) نى ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى، ئالتىنچىسى ئالتۇنچىلىقنى ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ. پادىشاھ ئالتە ئوغلىنىڭ ئارزۇسىغا قارىتا تەسەۋۋۇپ غايىسىدىكى ئىبىرەتلىك ھېكايىلەرنى بايان قىلىپ، ئۇلارنى توغرا يولغا ئۈندەيدۇ. بۇ ھېكايىلەردە ئەتتارنىڭ پادىشاھ تىلىدىن بەرگەن مۇلاھىزىلىرى ئالاھىدە ئەھمىيەتكە ئىگە.

«بۇلبۇلنامە» — بۇ كىچىك بىر داستان بولۇپ، ئۇنىڭدا قۇشلار سۇلايمان پەيغەمبەرگە بۇلبۇل ئەتىگەنلىرى گۈلنىڭ ئىشىقىدا سايىراپ ئارامىمىزنى بۇزۇۋاتىدۇ، دېگەن مەزمۇندا ئەرز قىلىدۇ. سۇلايمان پەيغەمبەر بۇلبۇلنى ھۇزۇرغا چاقىرتىدۇ ۋە بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى بىر ئۆمۈر پەرياد چېكىشكە ئەمر قىلىدۇ.

«پەندنامە» — بۇ ئەتتارنىڭ ئەدەپ - ئەخلاق مەسىلىلىرىگە بېغىشلانغان دىداكتىك داستانى بولۇپ، ئۇنىڭدا، كىشىلىك تۇرمۇشتىكى ھەرخىل ياخشى - يامان ئەقىدە - ئۇدۇم، ئىش - ھەرىكەت، سۆز ۋە ھادىسىلەر چوڭقۇر ئەمەلىي ئاساسلار بىلەن ئىجابىي نۇقتىدىن شەرھلەپ بېرىلگەن. بۇ ئەسەر ئىران ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا تەۋەسىدە تەلىم - تەربىيە ئىشلىرىدىكى مۇھىم دەرسلىك قاتارىدا قوللىنىلغان.

«تەزكىرە تۇل ئەۋلىيا» — بۇ ئەتتارنىڭ بىرەنچىسى
نەسرىي شەكىلدە يېزىلغان ئەسىرى بولۇپ، ئۇنىڭدا
كۆپلىگەن ئەۋلىيالارنىڭ ئىش - ئىزلىرى بايان قىلىنىدۇ.
بۇ ئەسەر تەسەۋۋۇپ تەلىماتىنىڭ تەرەققىيات جەريانى ۋە
ئىدىيىۋى ئاساسلىرىنى تەتقىق قىلىشتا مۇھىم مەنبەلىك
ئەھمىيەتكە ئىگە.

«ۋۇسلەتنامە» — بۇ ئەسەر ۋەھدەتى ۋۇجۇد غايىلىرى ۋە
سويىلارغا خاس ھېكايىلەردىن تەركىب تاپقان بولۇپ، ئۇنىڭدا
مەنسۇر ھەللاجنىڭ مەۋقەسى ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدۇ.

«ئۇشتۇرنامە» — بۇ ئەسەردە بىر ئاساسىي ھېكايە
بولسىمۇ، لېكىن بايان قىلىش ئۇسۇلى چېچىلاڭغۇ،
ئۇنىڭدىن باشقا بۇ ئەسەردە تەكرارلىق كۆپ ئۇچرايدۇ.
ئەسەرنىڭ مەركىزىي ئىدىيىسى يەنىلا تەسەۋۋۇپ تەلىماتىنى
چىقىش قىلىدۇ. ئەسەردە بىر قورچاق ئويناتقۇچى ئۆز
قورچاقلىرىنى سەھنىدە بىر - بىرلەپ ئويناتقاندىن كېيىن،
ساندۇقىغا سېلىپ سولاپ قويدۇ. ئەتتار بۇ ئارقىلىق
ئىلاھىي زاتنىڭ ئالەمدىكى مەخلۇقاتلارنى ئەنە شۇ قورچاق
قاتارىدا كۆرىدىغانلىقىغا ئىشارە قىلىدۇ. ئەسەردىكى يەنە بىر
ھېكايىدە بىر مۇرىت ئىلاھىي زاتنى ئىزلەپ يەتتە قەۋەت
سىرلار پەردىسىنى ئاچىدۇ ۋە ئاخىر غارايىب بىر ئەھۋال
ئاستىدا ئۆزلۈكىنى چۈشىنىدۇ. غايىبتىن كەلگەن بىر سادا
ئارقىلىق مۇرىت بىر مازاردىن سىرلىق بىر كىتابنى
تېپىۋالىدۇ. كىتابتا ئىلاھىي زاتقا يېتىشنىڭ يوللىرى
كۆرسىتىلگەن بولۇپ، بۇ يول مەنسۇر ھەللاجنىڭ فەنا

تەلىماتى يەنى ئىلاھىي زاتنى ئىزدىگەن ئادەم ئۆزىنىڭ جىسمانىي ئىستەكلىرىدىن قۇتۇلۇشنىڭ زۆرۈرلۈكى ھەققىدىكى تەشەببۇسى بولۇپ چىقىدۇ. بۇ ئەسەردىكى ھېكايەتلەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك رەمىزى مەنىگە ئىگىدۇر.

«جەۋھەرۈز زات» — بۇ ئەسەردىكى ئاساسىي پىكىر ئېقىمى فەئالىق بولۇپ، ئۇنىڭدا تامچىنىڭ دېڭىزغا قوشۇلغىنىغا ئوخشاش ئىنساننىڭ ئىلاھىي زاتقا قوشۇلۇشى يولىدىكى ئوتلۇق ئىستەكلەر ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان. ئەسەرنىڭ ئاساسىي قىسمىنى ۋۇجۇدىدىكى ئىلاھىيلىقنى چۈشىنىپ ئۆزىنى دېڭىزغا ئاتقان بىر ياش بالىنىڭ ھېكايىسى تەشكىل قىلىدۇ. ئەسەردە يەنە، چۆلدە ئۆسكەن بىر قومۇشنىڭ ئىلاھىي سىرلاردىن خەۋەردار بولغانلىقى، قومۇش كېسىلىپ نەي قىلىنغاندىن كېيىن، ئاشۇ سىرلارنى پاش قىلغانلىقىدەك بىر ۋەقە بايان قىلىنىدۇ. بۇ يەردە ئەتتار قومۇشنىڭ ۋاستىسى ئارقىلىق ھەزرىتى ئەلىنىڭ ئىلاھىي سىرلارنىڭ ھامىيىسى ئىكەنلىكىنى تەكىتلەيدۇ. ئەسەردە ئوتتۇرىغا قويۇلغان يەنە بىر ئىدىيە، ئىنسان ئۆزىنىڭ ماددىي پوستىدىن كېچىپ ئىلاھىي زاتنى بىلىش شەرىپىگە مۇيەسسەر بولىدۇ، دېگەندىن ئىبارەت. ئەتتار بۇ ئەسەردە ئومۇمەن ئىلاھىي زاتنىڭ ۋەسلىگە يېتىشنىڭ مۇمكىنلىكى ھەققىدىكى يۈكسەك غايىلەرنى شەرھلەيدۇ.

«ھەللاجنامە» — ئەتتار بۇ ئەسەردە ئاساسىي مەقسەتنى ھەللاجنىڭ پەزىلەتلىرىنى بايان قىلىش ۋە شەرھلەشكە قارىتىدۇ. ئەتتار مەنسۇر ھەللاج ۋە ئۇنىڭ ئىدىيىسىنى

يۈكسەك دەرىجىدە ئىدېئاللاشتۇرۇپ، ئۇنى ھەقىقەت سىرلىرىنى تونۇپ يەتكەن بەركامال ئىنساننىڭ سىمۋولى دەپ قارايدۇ. مەنسۇر ھەللاجنىڭ «ئەنەل ھەق» (مەن ھەقمەن) قارىشىنىڭ ئاساسلىرىنى ھەر تەرەپلىمە دەلىللەپ، تولۇپ تاشقان قىزغىنلىق بىلەن كۈيلەيدۇ. بۇ ئارقىلىق ئۆزىنىڭ مەنسۇر ھەللاج ئىدىيىسىگە بولغان مايىللىقىنى نامايان قىلىدۇ.

«بەسەرنامە» — بۇ ئەتەرنىڭ كىچىك داستانلىرىنىڭ بىرى بولۇپ، ئۇنىڭدىمۇ فەنا، بەقا، ئىلاھىي زاتنىڭ روھى ۋە نۇرىغا ئۆزىنى بەخشەندە قىلىش مەسىلىلىرى ئالغا سۈرۈلگەن.

«مەزھەرۇل ئەجايىب» — بۇ ئەسەر ئەتەتار ئىجادىيىتىنىڭ ئۈچىنچى ئوبرازى ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا ئەتەرنىڭ ھاياتى، تەرجىمىھالىغا ئائىت قىسقا پارچىلار ۋە ئەتەتارغا مۇناسىۋەتلىك باشقا مەلۇماتلارمۇ مۇشۇ ئەسەردىن ئورۇن ئالغان.

«لىسانۇل غەيب» — بۇ ئەتەرنىڭ ئاخىرقى، شۇنداقلا مەشھۇر ئەسەرلىرىنىڭ بىرى بولۇپ، ئۇنىڭدا شىئە مەزھىپىگە بولغان ھۆرمەت ۋە ئىخلاس تۇيغۇلىرى ئالاھىدە كۆزگە تاشلىنىپ تۇرىدۇ. ھەزرىتى ئەلى ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى ئىپتىخار بىلەن ئۇلۇغلىنىدۇ. ئەتەرنىڭ ئۆزىنى ئۆتكۈنچى دۇنيا غوۋغالىرىدىن خالاس قىلىپ، يوشۇرۇن، تەنھا ھالدا خۇداغا بېغىشلاشنىڭ خىسلەتلىرى ھەققىدىكى ئاشىقلارغا خاس قاراش ۋە مۇلاھىزىلىرى بايان قىلىنىدۇ.

يۇقىرىقى ئەسەرلەرنىڭ ئىچىدە «جەۋھەررۇزات» ئۈچ كىتابتىن ئىبارەت بولۇپ، «ھەللاجنامە» بىلەن «ۋۇسلەتنامە» شۇ ئەسەرگە تەۋە ئىككى كىتاب ھېسابلىنىدۇ دېگەن قاراشلارمۇ مەۋجۇت. ھەتتا بەزىلەر، يۇقىرىقى ئەسەرلەر ئىچىدىكى بىر قىسىم مەشھۇر ئەسەرلەرنى ئەتتارغا تەۋە ئەمەس، باشقىلار تەرىپىدىن يېزىلغان دېگەندەك قاراشلارنى ئوتتۇرىغا قويغان. بۇلار ئەتتار ئەسەرلىرىنى قېزىش، نەشر قىلىش ۋە تەتقىق قىلىشتا بىر خىل ئۇچۇر ھېسابلىنىدۇ.

پەندنامە ①

سۈكۈت قىلىشنىڭ پايدىسى

ئەي قېرىنداش، سەن ھەقنى ئىزدەيدىغان ئىنسان بولساڭ، ھەق سۆزدىن باشقا ئىشقا ئېغىز ئاچما. ئەگەر ئۆلمەيدىغان تەڭرىگە دائىر بىلىمىڭ بار بولسا، ئاغزىڭغا سۈكۈت مۆھۈرىنى باس. بالام، نەسىھەتنى ئاڭلا، قۇتۇلۇشنى ئىستىسەڭ، تىلىڭنى تارت. كۆپ گەپ قىلىدىغانلارنىڭ كۆكرەك قەپىسىدە يۈرىكى كېسەلدۇر.

ئاقىللارنىڭ ئادىتى سۈكۈت، جاھىلنىڭ ئادىتى ئۈنۈنغا قىلىقتۇر. ئادەمگە غەيۋەت ۋە يالغانچىلىققا قارىغاندا، سۈكۈت كېرەكتۇر. توختىماي سۆزلەشكە ئادەتلەنگەن كىشىلەر ئەخمەقتۇر. قېرىندىشىم، ھەقنى ياد ئەتمەكتىن باشقا سۆز سۆزلىمە. توغرا سۆزنىمۇ خەلقنى خاتالاشتۇرۇش يولىدا سەرپ قىلما. توختىماي سۆزلەشكە ئادەتلەنگەنلەرنىڭ قانداق ھۈنەرى بار بولسا، ھەممىسىنى مۇشۇ ئىش ئۈچۈن سەرپ قىلار. كۆپ سۆزلەش يۈرەكنى بەدەن ئىچىدە ئۆلتۈرەر. ئۇنداق سۆزلەر كۆپىنچە غەيۋەت - شىكايەتتىن باشقا نەرسە بولماس.

① ۋەلى كېرىم كۆكتالپ نەشرگە تەييارلىغان.

سەنئەتلىك سۆز سۆزلەشكە كۈچەيدىغانلارمۇ كۆڭۈللەرگە ئىزتىراپ سالار. تىلىڭنى ئاغزىڭغا سولا، خەلقىن ھېچنېمە كۈتمە، ئۆز ئەيىبىڭنى كۆرەلەيدىغانلارنىڭ روھلىرىدا بىر قۇۋۋەت نامايان قىل.

پادىشاھلارغا زەرەتلىك ئىشلار

ئەي قېرىنداش، تۆت خىل خۇي پادىشاھلارغا زىيان يەتكۈزۈر. پادىشاھ ھەركىمنىڭ يېنىدا قاقاقلاپ كۈلسە، شۈبھىسىزكى، ھەيۋىتىگە تەسىر يېتەر.

ھەرقانداق پېقىر كىشى بىلەن ئولتۇرۇپ - قوپۇشمۇ پادىشاھلارنىڭ ھۆرمىتىنى ئازايتۇر. يەنە ئاياللار بىلەن كۆپ خىلۋەتتە بولسا، ئۆزىنى ھۆرمەتسىز بىر شاھ مەۋقەسىگە چۈشۈرۈر. جاھانغا ھۆكۈمدارلىق قىلىش قۇدرىتىگە ساھىب بولغانلار خەلقنى قاقشاتماسلىق جەھەتتىگە مەيىل كۆرسىتۈر. پادىشاھلارغا ئادالەت ۋە كەرەم يارىشۇر. تاكى ئالەمگە بۇ نېمەتلەر بىلەن سۆيۈنۈش، پاراغەت كەلتۈرسۇن. پادىشاھ بىر قېتىم زۇلۇم قامچىسىنى كۆتۈردىمۇ، ئۇنىڭغا نە قوشۇننىڭ، نە خەزىنىنىڭ پايدىسى بولماس. ئەمما، ئۇ ئادالەتلىك ۋە تەبەسسۇم چىراي بولسا، مەملىكەتنى ياخشى تۇتار. سۇلتان بىر لەشكەرلەرگە نىسبەتەن كەرەم ۋە ئېھساندا بولسا، ئۇنىڭ ھەققىدە يۈزلەرچە ئىنسان جان ۋە باشلىرىنى پىدا قىلىدۇ.

گۈزەل خۇيلار بايانىدا

تۆت ئىش بۈيۈكلۈككە دەلىلدۇر. مۇنۇ سۈپەتلەرگە

ساھىب بولغان كىشى بۈيۈكلۈك تاپۇر: ئىلىمگە ھېساپسىز ھۆرمەت كۆرسىتىش، خەلققە توغرا جاۋاب بېرىش، ئىپتىپاق ۋە ئەقىل ساھىبلىرىنى، ئىلىم ۋە ئەقىل ئەھلى بولغانلارنى ئېتىبارلىق كۆرۈش.

ئەي قېرىنداش، سەن ئەقىللىق ئىنسان بولساڭ، خەلققە نىسبەتەن شېرىن سۆزلۈك بول. مۇز چىراي، ئاچچىق سۆزلۈك كىشىلەردىن دوستلىرى يۈز ئۆرۈيدۇ. دۈشمەندىن ساقلانمىغان كىشى ئاخىر ئۇنىڭدىن چاچا ۋە زەرەر كۆرەر. دۈشمەننى يېنىڭغا يېقىنلاشتۇرما، ئۇنىڭدىن يىراق تۇرۇش خەيرلىكتۇر. دائىم دوستلار بىلەن بىللە بول، قولۇڭدىن كەلسە دۈشمەننىڭ يۈزىنى كۆرمەسلىككە تىرىش. دوستلار ئارىسىدا خۇشال ياشا، ئەقىللىك بار بولسا، دۈشمىنىڭدىن يىراق قاچ. ئەي ئوغۇل، ئوزۇق يولىنى ئىزدە، غەيۋەت - شىكايەتلەرنى بىر ياققا تاشلا.

تەھلىكىلىك ئىشلار

ئەي قېرىنداش، تۆۋەندىكى ئىشلاردا تەھلىكە باردۇر، قولۇڭدىن كەلسە، ئۇلاردىن ساقلان، يامانلارغا دوستلۇق، دۇنيا سۆيگۈسى، ئايال چۈشكۈنلۈكى. يارىماسلار بىلەن ئولتۇرۇپ - قوپماق جاھاننىڭ ئۆلۈمىدۇر.

دۇنيانى تېشىدىن ھەرقانچە رەڭلىك ۋە نەقىشلىك كۆرسەتسەڭمۇ، ئۇنىڭ ئىچىدە يىلاننىڭكىدەك زەھەر توشار. ئۇ كۆرۈنۈشتە گۈزەل ۋە كۆڭۈل تارتقۇچىدۇر، ئەمما زەھەرلىرى بىلەن جاننى تەھلىكىگە ئۇچرىتار. بۇ نەقىشلىك يىلاننىڭ

زەھىرى ئۆلتۈرگۈچىدۇر. ئەقىللىق ئىنسان ئۇنىڭدىن يىراق تۇرىدۇ. بالىلاردەك سېرىق، قىزىل رەڭگە ئەسرا بولما، ئاياللاردەك رەڭ ۋە پۇراققا ئالدىنما. دۇنيا دېگەن ئالدىغۇچى، كېلىندەك گىرىم قىلغان كىشىنىڭ مەقسىتى ھەرقاچان باشقا بىر خوجا ئىستىمەكتۇر.

بەختىيار كىشى شۇدۇركى، ئۇ جۈپتىنى ئۆزى بىلەن بىرگە ياشىنىتىدۇ، ئەمما ھەددىدىن بەك ئاشقان خوتۇنغا چېكىنگەچ ئۈچتىن توققۇزغىچە ئۆزىدىن ئايرىلىش قەغىزى بېرىدۇ. چۈنكى، بۇ ياسانچۇق خوتۇن ئاۋۋال خوجىسىغا كۈلگەن ئېغىزلىرى بىلەن سۆيگۈ سۈنۈپ، ئارقىدىن ئۇنى تىل يارىسى بىلەن ئۆلتۈرگۈچى بىر ۋاپاسىزدۇر.

ئەخمەقلىقنىڭ ئالامەتلىرى

ئەخمەقلىقنىڭ تۆت ئالامىتى باردۇر، ساڭا بۇلارنى سۆزلەپ بېرەي: ئۆز ئەيىبىنى كۆرمەي، باشقىلارنىڭ قۇسۇرىنى ئىزدەش؛ كۆڭلىگە خەسسىلىك ئۇرۇقى چاچقان ھالدا جەۋانمەردلىككە ئىنتىلمەك. خۇيى بىلەن خەلقنى رازى قىلمىغان كىشىنىڭ تەڭرى ئىشىكىدە ھېچقانداق ئېتىبارى يوقتۇر. ئادىتى ناچار، خۇيلۇق بولغاننىڭ ئىشى دائىم نەپەت قازانماقتۇر. يامان خۇي تەندە جاننىڭ بالاسىدۇر. ناچار خۇيلۇق كىشى ئىنسان ھېسابلانمايدۇ. خەسسىلىك جەھەننەم دەرىخىنىڭ بىر شېخىدۇر. بىچارە كىشى، خەسسىمۇ قورۇ - جايىنى ساقلايدىغان ئىتلارغا ئوخشايدۇ. خەسسى قانداقمۇ جەننەت يۈزى كۆرسۇن؟ ئۇ پىلنىڭ تاپىنى

ئاستىغا چۈشكەن بىر پاشىدۇر. خەسسىلىك يېتىشىدىن
ئۈزۈڭنى چەتكە تارتقىنكى، ئەخمەقلەردىن ھېسابلانمايىن.

ئەقىل ۋە ئىلىم ئالامەتلىرى

ئەي ئەزىز، ئاقىل ۋە بىلىم ساھىبلىرى تۆت نەرسىدىن
يىراق بولۇش كېرەكتۇر. ئەقىللىق ۋە بىلىملىك كىشى بىر
ئىشنى قولدىن ئىش كەلمەيدىغانلارغا تاپشۇرماستىكى،
ھۆرمەتسىزلەرگىمۇ ياخشىلىق قىلماسلىقى لازىم. ئەقىللىك
بار بولسا، يامانلىققا ھەۋەس قىلما، بۇ تۇراقسىز دۇنيادا
قولۇڭنى بوش ئۆتكۈزمە. كىشى مۇلايىم ۋە ئوچۇق كۆڭۈللۈك
بولسا دەردىسىز ياشار. دۇنيادا ھەركىمدىن ئېشىپ كېتىشنى
ئىستىسەڭ، كىشىلەرگە تۈز، نان بېرىشتە سېخى بول.

ئۆز زامانىڭدا ئادالەت كۆرسىتىشنى ئىستىسەڭ، ئەي
ئوغۇل، قول ئاستىڭدىكىلەرنى ياخشى قوغدا. بەرگەن
ئۈگۈتنى يادىدا تۇتىدىغان كىشى ئۇنى باشقىلارغىمۇ
ئاڭلىتالايدۇ. ئۆز ئۈگۈتلىرىگە ئۆزى ئەمەل قىلمىغان
كىشىنىڭ سۆزىنى باشقىلارمۇ ئاڭلىمايدۇ. ئەي ئەقىل
ئىگىسى، شەرىئەت ئىشىكىدە سەت كۆرۈنگەن ھەرقانداق
نەرسىنىڭ ئەتراپىغا يولۇقما. ئىشىڭنىڭ باشتىن - ئاياغ
توغرا بولۇشىنى ئىستىسەڭ، ئۆز ئىستىكىڭ بويىچىلا
ھەرىكەت قىلما.

كامىل ئەقىلنىڭ دەلىللىرى

تۆت نەرسە ھەركىم ئۈچۈن ياخشىدۇر. ئەي ئەزىز، بۇلارنى

ساڭا سۆزلەپ بېرەي، ئېسىڭدە تۇت: بىرىنچىسى، ياخشىلىق قىلىش؛ ئىككىنچىسى، ئەقىلنى باشقا توپلاش؛ ئۈچىنچىسى، سەۋرلىك ئادەملەر بىلەن ئولتۇرۇپ قوپماق؛ تۆتىنچىسى، خەلققە ھۆرمەت كۆرسىتىش، ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىش.

يامان خۇيلار

ئەي گۈزەل خۇيلۇق كىشى، يەنە تۆت تەبىئەت باردۇركى، ئۇلار بارلىق نەرسىدىن سەت ۋە قوپالدىر. ئۇلارنىڭ بىرىنچىسى، ھەسەتخورلۇق؛ ئىككىنچىسى، ئۆچمەنلىك، بۇنىڭدىن كېيىن ماختانچاقلىق كېلۇر؛ ئۈچىنچىسى، غەزەپلىنىش؛ تۆتىنچىسى، قىزغانچۇقلۇقتۇر. ئەي ئوغۇل، بۇ خۇيلارنىڭ توزانلىرىدىن يىراق تۇر، چۈنكى بۇ قىلىقلار سەتتۇر. بۇ خۇيلاردىن پاكلىنىپ، ئالتۇندەك ساپ بول، تۇپراق بولۇشتىن ئىلگىرى تۇپراققا ئوخشاش تۈز كۆڭۈللۈك بول. ھېرىسىنى تاشلىغىن - دە، قانائەتكە ئېرىش. ناھايەت بىر كۈنى ئۆلۈمنى چۈشەن. دائىم دوستلار بىلەن ئولتۇرۇپ - قويۇشقا ئەھمىيەت بەر، قولۇڭدىن كەلسە دۈشمەن يۈزىنى ھەرگىز كۆرمە.

تەلەپسىزلىكنىڭ ئالامەتلىرى

تەلەپسىزلىك نىشانى تۆت نەرسىدۇر. ئوچۇق كۆڭۈللۈك بولساڭ، بۇلارنى ئېسىڭدە چىڭ تۇت: ئەخمەقنىڭ پىكىرىگە پىكىر قاتناشتۇرۇش، جاھىلغا پۇل بېرىش، دوستلارنىڭ

ئۈگۈتلىرىنى ئاڭلىماسلىق ھەقىقەتەن تەبىئىي بولمىشى،
دۇنيا ئىشلىرىدىن ئىبىرەت ئالمىغان كىشى، كىشىلەرنىڭ
نەپىرىتىگە قالدۇر. ئەخمەق بىلەن مەسلىھەت قىلغان بىچارە
كىشىنى مەلۇن شەيتان لالما ئىتقا ئوخشاش خار قىلار.
مېلىنى جاھىللارغا تەسلىم قىلغان ئىنسان قانداقسىگە
بەختلىك بولالايدۇ؟ ئەخمەقنىڭ قولىغا پۇل كىرگەندە،
ئوچۇملاپ خەجلەشنى كۆزلىرى. ئەخمەق دوستتىن ئۈگۈت
ئاڭلىماس، جاھىللىقى سەۋەبىدىنمۇ لەنەتكە قىلار. ئەي
يىگىت، زاماندىن ئىبىرەت ئالغىنىكى، ئەخمەقلەر قاتارىدا
سانالمايسەن.

بۈيۈك ۋە مەقبۇل سۈپەتلەر

تۆت نەرسە باردۇركى، بۇلار كۆرۈنۈشتە كىچىك بولسىمۇ،
ئەمما بەك مۇھىمدۇر. بۇلاردىن بىرى دۈشمەن؛ يەنە بىرى
ئوت؛ ئۈچىنچىسى، ئاغرىق - سىلاق؛ تۆتىنچىسى بولسا،
سېنى بېزىگەن بىلىمدۇر. بۇلارنى سەن كىچىك چاغلىما،
دۈشمەننى كىچىك چاغلىغان كىشى بىر كۈنى ئۇنىڭ
بالاسىدىن پەرياد چېكىدۇ. ئوت بىر قېتىم ئۇچقۇندىدىمۇ،
پۈتۈن ئالەمنى مۇشۇ ئۇچقۇندا كۆيگەن ھالدا كۆرسەن.
ئىلىم ئاز بولسىمۇ، ئۇنى چوڭ بىل، چۈنكى ئىلىمنىڭ
ھېسابسىز قىممىتى باردۇر. ئازراق ئاغرىقنىڭمۇ چارىسىنى
ئىزدە، بولمىسا ئاغرىق باشلاندىمۇ، ئاجىز بولۇپ
قالغانلىقىڭنى چۈشىنىپ يېتەرسەن. باش ئاغرىقىنىڭ
ئىلاجىنى ئىزدىمىگەن كىشى مىزاجىنىڭ بۇزۇلۇشىدىن

قورقماسلىقى لازىم. ئەي ئوغۇل، بىر كۈنى تىز چۆكۈشكە مەجبۇر بولۇپ قالماسلىقىڭ ئۈچۈن، دۈشمەن سۆزىدىن دائىم ساقلان، ئۇچقۇن ھالىتىدىكى ئوتنى سۇ بىلەن ئۆچۈرۈش مۇمكىندۇر، ئەمما ئۇ يالقۇنغا ئايلىنىدىمۇ، ئۇنىڭدىن تەڭرى ساقلىسۇن.

رەسۋالقتىن پەيدا بولىدىغان ئىشلار

ئەي ئوغۇل، تۆت نەرسىدىن يەنە تۆت نەرسە مەيدانغا كېلىدۇ. جاھىللىقتىن رەسۋاللىق پەيدا بولىدۇ. ئاچچىقلانغاندىن كېيىن پۇشايمان قىلغاننىڭ پايدىسى بولماس. شۈبھىسىزكى، كىبىردىن دۈشمەنلىك، ھۇرۇنلۇقتىن چۈشكۈنلۈك ھاسىل بولىدۇ. ئوتتۇرىدا بىر جاھىل پەيدا بولسا، خەلق ئۇنىڭ بەتبەختلىكىدىن زىيانغا ئۇچىرات. ئاچچىقنىڭ كەينىگە كىرگەن جاھىلنىڭ ئېرىشىدىغىنى پۇشايماندىن باشقا نەرسە بولماس.

كىبىردىن بېشى كۆككە يەتكەن كىشىنىڭ دوستلىرى ئاخىردا ئۆزىگە دۈشمەن بولىدۇ. ھەركىم ھۇرۇنلۇقنى ئادەت قىلىۋالسا، خورلۇق بىلەن پالتىنى پۇتتىغا چاپار. ئاچچىقنى يېڭەلمىگەن كىشى ئاخىردا كۆپ پۇشايمان قىلار. مىسكىن ۋە تويماس كىشى ئىنسان ئەمەس، بەلكى كالا - ئېشەكتىنمۇ ئېشىپ چۈشەر.

ئۇزۇن داۋام قىلمايدىغان تۆت نەرسە

ئەي خوجا! تۆت نەرسىنىڭ ئۆمرى ئازدۇر. ئەي گۈزەل

يۈزلۈك ئىنسان، ياخشى ئاڭلا!

سۇلتاننىڭ زۇلمى ئۇزۇن داۋام قىلمايدۇ. دوستلارنىڭ ئازارى ئۇزاق ۋاقىت داۋام قىلماس، ئەمما دوستۇڭ بۇنىڭدىن بەك خۇش بولۇر. قازىنىڭ كۆرسەتكەن ئىلتىپاتىنى ياتلارنىڭ دوستلۇقىغا ئوخشاش ئۆتكۈنچى دەپ بىل. ئايال كىشى مەلۇم ۋاقىت مۇھەببەتلىك كۆرۈنسىمۇ، بايلىقنىڭ ئازايغانچە ئاغزىنى ئاچار. سۇلتان ئۆزىنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتىغا زۇلۇم قىلسا، ھۆكۈمدارلىقىنىڭ ئۆمرىنى قىسقارتقان بولۇر. ساڭا دوستلاردىن كەلگەن ئازارلارمۇ سۇ ئۈستىگە يازغان خەتتەك تېزلا ئۆچۈپ كېتىدۇ. ياتلار بىلەن ياشىغان ئىنسان ئۇلاردىن بەك ئاز دوستلۇق كۆرۈر. قاغا گۈلنىڭ پۇرىقىدىن سەسكەنگەندە بۇلبۇلنىڭ يولداشلىقىدىنمۇ نەپەرەتلىنەر. ياتلارنىڭ دوستلۇقى كۆڭۈلنى بەك سىقىدۇ، بۇنى ھەرىكىم بىلىۈر. ئەي ئوغۇل، ياتلارنى كۆرگەن ھامان ئۇنىڭدىن شامالەدەك تېز قاچ!

كەينىگە ياندۇرۇش مۇمكىن بولمايدىغان ئىشلار

قولدىن كەتكەندىن كېيىن قايتۇرغىلى بولمايدىغان نەرسە تۇتتۇر.

تۇيۇقسىز ئېغىزدىن چىقىپ كەتكەن سۆز يادىن چىققان ئوق. سۆزلەنگەن سۆزنى قانداقمۇ قايتۇرۇۋالالايسىن؟ يەنە ھېچكىم باشقا كەلگەن قازانى كەينىگە ياندۇرالمىدۇ. ئاتقان ئوق قانداقمۇ كەينىگە يانار؟ مانا بوشقا ئۆتكۈزۈۋەتكەن ئۆمۈرمۇ مۇشۇنىڭغا ئوخشاشتۇر. ئويلىماي گەپ قىلغان كىشى

كۆپ پۇشايماق قىلار. دېمەيدىغان گەپنى سۆزلىمىگىن،
ئەمما، سۆزلەيدىغان سۆزنى يوشۇرۇپ بولالماسەن.

ئۆمۈرنىڭ ھەربىر نەپىسىنى غەنىمەت بىل، چۈنكى ئۇ
كەتكەندىن كېيىن ھەرگىز ئارقىغا يانماس. ھېچكىم قازانى
بېشىدىن كۆتۈرۈۋېتەلمەيدۇ. ئۆلۈمنى كۈتۈپ تۇرغان كىشىمۇ
يامان ھەرىكەتتە بولغان بولىدۇ. سالامەت قېلىشنى
ئىستىگەن كىشى ئاغزىغا مۆھۈر ئۇرۇشى كېرەكتۇر. ئۆمۈرگە
قانچىلىك قىممەت بەرسەڭ ئەرزيدۇ. چۈنكى، قولىدىن
كەتكەندىن كېيىن، ئۇنى تاپالماسەن.

جىمجىتلىق ۋە جەۋانمەردلىك

تۆت نەرسىدىن تۆت نەرسە چىقار. ئەي ئەزىز، بۇ نۇقتىنى
مەندىن ئاڭلاپ خاتىرەڭدە چىڭ تۇت .

سۈكۈتنى ئادەت قىلغان كىشى خاتىرجەم ياشار،
ھېچقانداق غەم - قايغۇسى بولماس. ساڭا سالامەتلىك
كېرەك بولسا، سۈكۈت قىل. شۇنىڭغا ئوخشاش ياخشىلىقنى
ئاشكارىلايدىغانلارمۇ خاتىرجەم بولىدۇ. يىگىت جەۋانمەردلىك
بىلەن ئۇلۇغلۇق تاپۇر، شۈكۈر نېمەتنى ئارتقۇزار. نېمەتنىڭ
شۈكۈر بىلەن موللىشىۇر. سۈكۈت قىلىپ جىمجىت ياشىغان
ئىنسان ئۇچىسىغا سالامەتلىك تونى كىيگەن بولار.

نام قازانماقچى بولساڭ، خەلققە ياخشىلىق قىل.
ھەرىكەت مەردلىك ۋە سېخىيلىقنى ئادەت قىلسا، خەلق
ئارىسىدا ھۆرمەت كۆرۈر. كىشى ياخشىلىق قىلسۇن -
يامانلىق قىلسۇن، بىلگىنىكى، ئۇنى ئۆز نەپسى ئۈچۈن

قىلغان بولۇر. ئەي قېرىنداش، قولىڭدىن كەلسە، مەن ۋە سېخى بول. خەسسىلىكلەرنىڭ مەسكىنىدىن ساقلانغىنى، سېنى جەھەننەم ئوتى كۆيدۈرمىسۇن.

بەزى خۇيلارنى مەيدانغا كەلتۈرىدىغان بىر نەچچە خۇي

تۆت نەرسىدىن تۆت نەرسە ئۈنەر. بۇ نۇقتىنى ئىدراكى يۈكسەك بولغانلاردىن باشقىسى چۈشەنەلمەس. بۇ تۆت نەرسە كىمدە ئاشكارا بولسا، ئۇلار پەيدا قىلغان تۆت خۇينىمۇ بىللە كۆرۈر. تىلەمچىلىك قىلغان كىشى خورلۇققا ئۇچىرار. يەنە بەرىكەتنى كىچىك كۆرگەن كىشىمۇ يالغۇز قالۇر. بىر ئىشنىڭ ئاخىرىنى چۈشەنمىگەن كىشى بىر كۈنى پۇشايماق قىلار. ئىشىدا ئېھتىيات قىلمىغان كىشىنىڭمۇ كۆڭلىگە ئېغىرلىقلار كېلۇر.

سۇلتان بىلەن غوۋاغا قوپقان كىشى ئىشنى باشتىن - ئاخىر خاراب قىلار. يامان خۇيلىرى سەۋەبىدىن يامان ئىش قىلغانلار شۇبھىسىز دوستلىرىنى قاچۇرۇپ قوياىر. سۇلتاندىن مەردلىك كۈتكەن كىشى مېلىنىڭ، جېنىنىڭ ئوربىسىنى كولىغان بولۇر. پادىشاھقا قارشى ئىسيان كۆتۈرگەن كىشى كۈندۈزىمۇ قاراڭغۇ كېچە ئۈچۈن يانار. كىبىر بىلەن باش چايقىغانلار بۆرىگە ئوخشاش ئىنسانلاردىن يىراق ياشار.

دۈشمەن پەيدا قىلىش ۋە قەرزدار بولۇش توغرىسىدا

ئىنساننى چۈشكۈنلۈككە دۇچار قىلىدىغىنى تۆت

نەرسىدۇر. ئەي ھەق سۆيگۈچى، ساڭا سۆزلەپ بېرەي، قۇلاق سال، ئۇلار: كۆپ دۈشمەن، ھېسابسىز قەرز، ئايىغى چىقماس ئىش، جان سانى كۆپ ئائىلىدۇر. قەرزگە پېتىپ قالغان مىسكىننىڭ ھالىغا ۋاي بولسۇنكى، ھەر دائىم قايغۇدىن قان يۈتىدۇ.

دۈشمىنى كۆپ بولغانلارنىڭمۇ كۆزلىرى دائىم خىرە بولۇر. زىممىسىگە كۆپ ئىش يۈكلەنگەنلەرنىڭ بۇ دۇنيادىكى ئىش - ئەمىلى بولسا، پەرياد چېكىش ۋە شىكايەت قىلىشتۇر.

ساقلىنىشقا تېگىشلىك تۆت نەرسە

ئەي ئوغۇل، تۆت نەرسە خاتا سانىلىدۇ. ئاڭلىغىنىكى، ساڭا باشتىن - ئاخىر سۆزلەپ بېرەي: بىرىنچىسى، خوتۇندىن ۋاپا كۈتمەكتۈركى، بۇ ساپ ئىنسانلار ئۈچۈن چوڭ خاتادۇر. دۈشمەننى چەكلەش قانداق يالغان ھەرىكەت بولسا، يامان نەپسنىڭ مۇرادىنى ھاسىل قىلىشمۇ ئاشۇنداقتۇر. يامانلاردىن ساقلانماسلىق قانداق چوڭ خاتالىق بولسا، يارماسلار بىلەن يولداش بولۇش ئۇنىڭدىنمۇ بەتتۇردۇر.

ئۆمۈرنى ئۇزارتىدىغان سەۋەبلەر

ئىنساننىڭ ئۆمرى تۆت نەرسە بىلەن ئۇزىرار. ئەي ئەزىزە، بۇ ئۈگۈتنى ئاڭلا. بىرىنچىسى، خۇش ئاۋازلارنى ئاڭلىماق؛ ئىككىنچىسى، ئايدەك گۈزەل يۈزلەرنى تاماشا قىلماق؛

ئۈچىنچىسى، قايغۇسىز ياشماق. بۇلار ئىنساننىڭ ئۆمرىنى ئارتتۇرىدۇ.

يەنە ئىشى كۆڭلىنىڭ ئىستىكىگە ئۇيغۇن بولغان كىشىنىڭ ئۆمرىگە بەرىكەت ياغار.

ئۆمۈرنى قىسقارتىدىغان سەۋەبلەر

ئىنساننىڭ ئۆمرىنى بەش نەرسە قىسقارتىدۇ. ئەگەردە ئاڭلىغان بولساڭ، بۇلارنى خاتىرەڭدە چىڭ تۇت، ئەي ئەزىز. بۇ بەش سەۋەبىنىڭ بىرى ياشانغاندىكى موھتاجلىق، باشقىلىرى بولسا غەربىلىق، ئۇزۇن زامان كېسەل تارتىشتۇر. بۇنىڭ بىلەن تەڭ ئۆلۈكلەرگە قارىغانلارنىڭمۇ شۈبھىسىزكى، ئۆمرى قىسقىرار. ئەي ئوغۇل، بەشىنچىسى دۈشمەن ۋەھىمىسىدۇر. ئۆمۈرگە زىيان بېرىدۇ. چۈنكى، كۆڭلىگە دۈشمەن قورقۇنچى سايە تاشلىغانلارنىڭ ئىشلىرى باشقىچە بولىدۇ. دۈشمەندىن قورقمىغىنىكى، تەڭرى سېنى ھەرقانداق نەرسىدىن ساقلىسۇن.

يۈزنى تۆكۈشكە سەۋەب بولىدىغان بەش خۇي

بالام، خەلقىئالەم ئالدىدا يۈزۈم تۆكۈلمىسۇن دېسەڭ، بەش خۇيدىن يىراق تۇر. ئالدى بىلەن يالغانچىلىقنىڭ سەۋەبىدىن ئېتىبارىڭنى چۈشۈرمەسلىكىڭ ئۈچۈن خەققە يالغاننى ئاز سۆزلە. چوڭلار بىلەن غوۋغا چىقارغان كىشى

شۈبھىسىزكى، كۈچىنى يوقاتقان بولۇر.

خەققە ئەدەپسىزلىك قىلغانلار ئېتىبارىنى چۈشۈرۈۋالسا چۆچۈپ كەتمەيدۇ. ئەي گۈزەل خۇيلۇق كىشى، ھەر ئىشتا يەڭگىلتەك بولما، چۈنكى بۇ خۇي شەرىپىڭنى تۆكەر. بالام، چوڭلار بىلەن ئاز ئۇچراش، ھۇرۇنلۇق بىلەن ئېتىبارىڭنى يوقاتما. ساڭا دۇنيادا نومۇس ۋە شەرەپ لازىم بولسا، دائىم ياخشى خۇيلۇق بولۇشۇڭ كېرەكتۇر. يەڭگىلتەكلىك قىلغانلارنىڭ نومۇس ۋە ئېتىبارى ئاسان تۆكۈلەر.

خەققە توغرا سۆزدىن باشقا سۆز سۆزلىمىگىنىكى، يۈزۈڭ تۆكۈلۈپ كەتمىسۇن. يالغانچىلىقتىن، خىيانەتتىن يىراق بولغىنىكى، دائىم يۈزۈڭدە نۇر پارلىسۇن. ياخشىلىق بىلەن ئۆتەي دېسەڭ، ھېچكىمگە يامان سۆز سۆزلىمە. جاھاندا غەمىسىز ياشاشنى ئويلىساڭ، كىشىلەرنىڭ ئەھۋالىغا كۆز قىزارتما. قۇربىڭ يەتسە، مەردلىك قىلىشقا تىرىش، بۇ ئىش بىلەن شەرىپىڭ ئارتسۇن.

جاپاغا چىداشلىق بەر ۋە ۋاپادار بول، چۈنكى بۇلار كىشىنىڭ شەرىپىنى ئارتتۇرىدىغان نەرسىلەردۇر. خەلق ئۈچۈن مەردلىك كۆرسەتكەن كىشى شۈبھىسىز ئېتىبارىنى يۈكسەلدۈرگەن بولىدۇ.

ئەيىبلەرنى ئېنىقلاش توغرىسىدا

قېرىنداشىم، خەقنىڭ ئەيىبلىرىنى يۈزىگە

سالمىغىنىكى، باشقىلارمۇ سېنىڭ مەخپىي بەردەڭىنى يىرتىمىسۇن. كۆڭۈلنىڭ ئارزۇسىغا بېقىپ ئىش قىلمىغىنىكى ئۈستۈڭگە پۇشايمان يۈكى يۈكلىۋالمايسەن. ئەي ھۆرمەت ئەھلى، خەقنىڭ قىممىتىنى تونۇساڭ، خەقمۇ ساڭا ھۆرمەت كۆرسىتىدۇ. ئەگەر تىلىڭنى بەك ئۇزارتۋالغان بولساڭ، قولىڭنى قىسقا تۇت، بىكاردىن - بىكار ھەر تەرەپكە قاچما.

جاھاندا بىرەر قىممەت ساھىبى بولمىغان كىشىنى تىرىك ھېسابلىما، ئۇ ئۆلۈكلەردىندۇر. قانائەتسىز كىشىنى دۇنيا مېلى قانداقمۇ باي قىلالىسۇن؟ دائىم تەڭرىدىن قورقۇش بىلەن تەڭ ئۇنىڭ رەھىمىتىدىنمۇ ئۈمىدلىك ياشا. دۈشمىنىڭدىن ئەپسۇسوراپ گۇناھىڭنى تىلەش يولى بىلەن زەپەر قۇچالايسەن. تۈز كۆڭۈللۈك بول، ئەدەپلىك ياشاشقا تىرىش، گۇناھتىن ساقلانغانلارنىڭ دوستلۇقىنى ئىستە.

سەۋرچان بول، كىشىنى قاقشاتمىغىنىكى، ھۈنەر مەيداندا داڭق قازىنسىەن. زامان ئالىملىرى تەرىپىغا، جاھىللار ئۆلتۈرگۈچى زەھەرگە ئوخشايدۇ. ئەي خوجا، خەلق تەرىپىدىن شىپا تاپۇر، ئەمما زەھەردىن كىم شىپا تاپالايدۇ؟ سەۋر، مۇلايىملىق، بىلىم كۆڭۈل تەرىپىدۇر. ھېرىس، غەرەز، ئاداۋەت بولسا ئادەمنى ئۆلتۈرگۈچى زەھەردۇر. بارلىق ياخشىلىقنىڭ بېشى خەققە نان بەرمەك (جەۋانمەردلىك كۆرسەتمەك)، ئىشىكىنى دوستلارغا ئوچۇق تۇتماقتۇر.

ھەرقانچە چوڭ ئالىم ۋە ھۈنەر ئەھلى بولساڭمۇ، يەنىلا ئۆزۈڭنى جاھىللاردىن ئۆتە دەپ ھېسابلا.

ئەخمەق كىشىنىڭ ئالامەتلىرى

ئەخمەق ئادەمنىڭ ئىككى نىشانى باردۇر، يەنى بالىلارغا يولداشلىق، ئاياللارغا چۈشكۈنلۈك. بالام، يامان خۇي ئىنساننى ھاياتتىن بەزدۈرەر. بەتخۇيلۇق كىشىنى ئۆلگەن ھېسابلا، ئۇ تىرىك بولالمايدۇ. ئەيىبىڭنى يۈزۈڭگە سېلىپ سۆزلىگەن كىشى ساڭا قاراڭغۇلۇقتىن يورۇقلۇققا توغرا يول كۆرسىتۈر.

ساڭا توغرا يول كۆرسەتكەن ھەربىر ئىنسانغا تەشەككۈرۈڭنى بىلدۈر. جاھان پازىللىرىنىڭ تېنى پاك بولىدۇ. سەن گۈزەل خۇي بىلەن ھايا لىباسىنى كەي. ھالىڭنى مۇنۇ ئىككى كىشىدىن يوشۇرما: ياخشى ھەكمىدىن، ھەقىقىي دوستتىن. ئىشىڭنىڭ باشتىن - ئاخىر توغرا يۈرۈشۈشىنى ئىستىسەڭ، ئۆز ئارزۇيۇڭغا كۆرە ھەرىكەت قىلما، ئوغلۇم! قولۇڭدىن كەلسە ئاياللار بىلەن يولداشلىق قىلما، سىرىڭنىمۇ ئۇلارغا ئاچما.

ئەي ئەقىللىق كىشى، شەرىئەت ۋە ئەخلاق بابىدا تىلغا ئېلىنمىغان نەرسىلەرگە ئەسلا يېقىن يولما. تەڭرى ساڭا ھارام قىلغان نەرسىلەردىن يىراق تۇرغىنىكى، ياخشى نام قازىنسىن، تەڭرى ئەلۋەتتە ساڭا رىزىق ئىشىكىنى ئاچقاندىر. كۆڭلۈڭنى ئازادە تۇت، بەك ئازابلانما. قېرىندىشىم، تەبەسسۇم چىراي، خۇش سۆزلۈك بولغىنىكى، ئالەمدە جەۋانمەردلىك بىلەن داڭق قازىنسىن. ئەي سەۋدا كىشى، ئۆلۈم

ۋەھىمىسىگە كۆپ بېرىلمە، ئۇنىڭ ۋاقتى كەلمىگۈچە ئالدى -
ئارقىسىنى ھېچكىم چۈشەنمەس.

كۆڭلۈڭنى كىرلاردىن پاكىزلا، قولۇڭدىن كەلسە پىئە -
پاسات توشۇما. ئوغلۇم، ئەمىلىڭگە بەك ئىشىنىپ كەتمەي،
كۆڭلۈڭنى تەڭرىنىڭ رەھىمىتىگە باغلا. پۈتۈن بارلىقنىڭ
ئەڭ ياخشىسى گۈزەل خۇيدۇر. كىشىلەر گۈزەل خۇينى بەك
ياخشى كۆرەر. ئوغلۇم، دائىم تۈز كۆڭۈللۈك بول، شەرەپلىك
ئىنسانلارنى بېزىگەن مانا مۇشۇدۇر. شەھۋەتكە ئەسىر بولغان
بىچارە كىشىنى ھۆر بولسىمۇ قۇل دەپ بىل. ئەگەر تەڭرى
ياخشى كۆرگەنلەرگە ئەگەشمەكچى بولساڭ، ئۇنىڭغا
ئوخشاشلارنى ئۆزۈڭدىن يىراقلاشتۇر ۋە ئۇلار بىلەن ئاز
كۆرۈش. قىممەتسىز كىشىنى ئىقتىدار مەۋقەسىدە كۆرسەتمۇ،
ئۇنىڭغا ياخشى تىلەك تىلەشتىن تىلىڭنى تارت. پەسنىڭ
ئىشىكىگە ئاياغ باسما، ئۇنىڭغا ئۇچراپ قالساڭمۇ، ھال -
ئەھۋال سورىما. قولۇڭدىن كەلسە ئەخمەقنىڭ ئىشىنى ئۆز
يولىغا قويۇۋەتمە، ئۇنىڭغا ئىش بۇيرۇمىغىن، ئەمما رىغبىتىڭ
ئاز بولسۇن.

دۈشمەنلەردىن ساقلىنىش توغرىسىدا

ئەي ئەقىل ئىگىسى، دۇنيادا چۈشكۈنلۈككە گىرىپتار
بولماسلىق ئۈچۈن ئىككى كىشىدىن ساقلان: ئاۋۋال غوۋغاچى
تەبىئەتلىك دۈشمەندىن، ئاندىن جاھىللار بىلەن دوست
بولۇشتىن يىراق تۇر. ئۆزۈڭنى دۈشمەندىن يىراقلاشتۇرۇش

بىلەن تەڭ جاھىل دوستنى يېنىڭدىن يىراق قىلىشقا تىرىش. بالام، خەلققە سەت گەپ قىلما، ئۇلارغا قاتتىق تەگسەڭ، ئۇلار سەندىن يۈز ئۆرۈيدۇ. ئەڭ گۈزەل خۇيلۇق كىمدۇر، بىلەمسەن؟ خەققە گەپ قىلماق شۇ كىشىگە يىپەك كىيىم كىيدۈرۈشتىنمۇ مەقبۇلدۇر.

ئاچچىقنى يەڭمەك ھەرقانداق باشبۇغنىڭ ئادىتىدۇر. بۇ ئىش ئاچچىق بولسىمۇ شېكەردىن تاتلىقتۇر. جاھاندا باشقىلار بىلەن ياخشى ئۆتمىگەن كىشىنىڭ ھاياتى شۈبھە يوقكى، بەك ئاچچىق ئۆتىدۇ. لەنەتگەردى ۋە خەيرسىز ئادەم، ياخشى بىلگىنىكى، سۈتى بۇزۇق بىر ئىنساندۇر. ئەزىزىم، باشقىلارنىڭ گەپ - سۆزىدىن قۇتۇلماقچى بولساڭ، دائىم پاكىز ئىنسانلار بىلەن ئولتۇر.

چۈشكۈنلۈك كەلتۈرىدىغان نەرسىلەر

كىشىگە قايسى خۇيلار چۈشكۈنلۈك كەلتۈرىدۇ؟ ئاڭلات دەيسەن، بۇلارنى ساڭا سۆزلەپ بېرىي: بىرىنچىسى، چاقىرىلمىغان كىشىنىڭ چىۋىنىدەك ھەركىمنىڭ داستىخىنىغا قونۇشى. چاقىرىلمىغان تۇرۇپ مېھمانغا بارغان كىشى خەلق نەزىرىدە پەس، چۈشكۈن ۋە ئېتىبارسىزدۇر. ئىككىنچىسى، جاھىلنىڭ خەلققە يولباشچى بولۇشىدۇر. ئاندىن دائىم جاھىللىق قىلىدىغان، خەلق بىلەن قارشىلىشىدىغان ئادەملەرنىڭ سۆزىگە ئىشەنمەك.

بۈيۈكلەردىن تېخىمۇ يۇقىرىدا ئولتۇرۇشنى

ئارزۇلىغانلارنىڭ چۈشكۈنلۈككە ئۇچرىشى يىراق ئەمەستۇر.
ئۇنداق كىشىلەر سېنىڭ سۆزۈڭگە قۇلاق سالماس. يۈز سۆزۈڭ
بولسىمۇ ئۇلارغا سۆزلىمە. دۈشمەنلەردىن ياردەم تىلىمە.
جاھاندا بۇنىڭدىنمۇ بەتتەر چۈشكۈنلۈك يوقتۇر. نىيىتى
بۇزۇقلاردىن مۇراد ئىزدىمىگىنىكى، يۈزۈڭگە چۈشكۈنلۈك تۈزۈنى
قونمىسۇن. ئېتىبارسىزلىق ۋە ئىرادىسىزلىك پاتقىقىغا
پېتىپ قالماسلىق ئۈچۈن، خوتۇن ۋە بالىلار بىلەن ئويۇنغا
بېرىلمە.

ئالاھىدە نامە ①

داستاننىڭ باشلىنىشى

بىرىنچى ماقالە

راۋى نەقىل قىلۇر كىم، بىر زامانلاردا بىر خەلىپىنىڭ ئالتە ئوغلى بار ئىدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئالىجاناب، مەغرۇر ۋە يۈكسەك ھىممەتلىك بولۇپ ئۆسكەندى. ھەممىسى زامان ئىلىملىرىنى ئۆزلەشتۈرۈپ دانىشمەن بولغان. ئەمما ھەربىرى ئىلىمنىڭ مۇئەييەن بىر ساھەسىدە ماھىر ئىدى. قىزىقىش ۋە ئىنتىلىشلىرىدە ئالاھىدە كۆزگە تاشلىناردى. ئاتا بىر كۈنى ئوغۇللىرىنى قېشىغا چاقىرتىپ، سۆز قىلدى:

— ھەربىرىڭىز ئالەم ئىلىمىدە يېگانىنى دەۋران خەلىپە پەرزەنتلىرىسىز. ئېيتىڭلارچۇ بالىلىرىم، قانداق ئارزۇ - ئارمانلىرىڭىز بار، دۇنيادىن نېمە ئىستەيسىزلەر؟ نېمەكى ئارزۇ - ئىستەكلىرىڭىز بولسا، ماڭا بايان ئەيلەڭ. ھەربىرىڭىزنىڭ پىكرى ئويىڭىزنى، ئېتىقادلىرىڭىزنى بىلىپ ئالاي، شۇنىڭغا قاراپ سىزلىرىگە يول كۆرسىتەي.

① بۇغدا ئابدۇللا نەشرىگە تەييارلىغان.

تۇنجى ئوغلى سۆز ئېلىپ مۇنداق دېدى:

— جاھانكەشتە ئاقلاردىن ئىشتىشىمچە، ئورمان مەملىكىتى شاھنىڭ بىر ساھىبجامال قىزى بار ئىشىن ئۇ ھۆسنۇ نازاكەتتە تەنھا ئىكەن، جامالى يەرۈكۈككە شولا چاچار كەن. مېنىڭ ئارزۇيۇم شۇ قىزنى ئىزدەپ تېپىپ، ئۇنىڭغا ئۆيلىنىش.

ئاتىسى ئوغلىنىڭ بۇ سۆزىدىن خاپا بولدى ۋە مۇنداق جاۋاب قايتۇردى:

— بۇ شەھۋەتپەرەسلىك، سەن شەھۋەت ھېرىسىدىن مەست سەن. جىنسىي ئالاقە ۋە تاناسىل ئەزالىرىغا قۇل بولغان ئادەمنىڭ ئۆمرى بەھۋە ئۆتىدۇ، ۋۇجۇدى ناچار ئىشلارغا سەرپ بولىدۇ. ئەمما مەردلىك، يەنى دەرۋىشانە ساداقەت يولىغا كىرگەن خاتۇنلار بۇ شەھۋەت بەندىدىن ئازاد بولسا، ئۇ تەڭرى يولىغا كىرگەن ئەرەنلەرنىڭ شاھىغا ئايلىنىدۇ. مەن ھېكايەت قىلاي، سەن ئىشىت، پىكىر قىل، كۆزۈڭنى ئاچ، چۈنكى پاك خوتۇننىڭ ئايىغى ئاستىدىكى تۇپراقنى كۆزگە تۇتىيا قىلغۇلۇق. سەن ھەم ئۇشبۇ ھېكايەتنى تىڭلاپ، خوتۇن ساداقىتىدىن ئىبىرەت ئال، ئۇنىڭ ساپاسى يامغۇرى بىلەن ھېرىسۇ شەھۋەت ئوتىنى ئۆچۈر.

ئايال ساداقىتى

خۇراساندا بىر ئايال بار ئىدى، پاكىز خۇلقلىق ئىدى.

ھۆسنۇجامالدا تەڭسىز، ئاي ۋە قۇياش ئۇنىڭ يۈزىدىن ئەندىزە ئالغاندەك ئەدەبۇ ھەلىملىكى^① تەۋەزۇۋ ۋە ھاياسى يۈرەكلەرنى مەپتۇن ئېتەر ئىدى. چېچى بويى بىلەن باراۋەر، ھەلقە^② كوڭكۈل قۇشىنىڭ تۈزىقى، كۆزلىرى ئاھۇنىڭكىدەك شەھلا، قاشلىرى ئۇستا نەققاشلار سىزغان نازۇك نەقىشكە ئوخشايتتى. ئايالنىڭ نامى ئەل ئارىسىدا داستان ئىدى. ئۇنىڭ سۆزى خىزىر ئىچكەن ئابىھاياتتەك كىشىگە جان بېغىشلار، ھېقىق لەۋلىرى ئارىسىدىكى مەرۋايىتتەك قاتار چىشلىرى پەرۋەردىگارنىڭ سۈنئىدىن^③ نىشانە ئىدى. ئۇنىڭ نامىنى ئىشىتىش، تەرىپىنى ئېتىشىنىڭ ئۆزى ئادەملەرگە ھالاۋەت بېغىشلار ئىدى.

ئەمما بۇ ئايال شۇنچىلىك ھۆسنۇجامال بىلەن بىرگە، ساداقەتۇ ۋاپادا ھەم يېگانە ئىدى. چەرخى گەردۇن^④ ئۇنى شىر ئەرەنلەر^⑤ قاتارىدا ساناپ، ئاۋايلاپ ئاسرار ئىدى. ئۇ بىر بەختىيار ئىنساننىڭ جۇپتى ھالالدىن بولۇپ، ئېرىنى چەكسىز سۆيەر، پاك خانەداننىڭ^⑥ نۇرىدەك يارىنىڭ قەلبىنى يورۇتار، ئاڭا ئالەم ساداقەت بېغىشلار ئىدى. كۈنلەردىن بىر كۈن ئايالنىڭ ئېرى ھەجگە سەپەر قىلماقچى بولدى. بىر ئۆكسى بار ئىدى. ھەجگە كېتىش ئالدىدا ئۆكسىنى

① ئەدەبۇ ھەلىملىك — مۇلايىملىق، خۇشخۇبلىق.

② ھەلقە — زۇلقى.

③ سۈنئىدىن — سەنئىتىدىن.

④ چەرخى گەردۇن — چەرخى پەلەك.

⑤ شىر ئەرەنلەر — پالۋان يىگىتلەر.

⑥ پاك خانەدان — پاك ئائىلە، ئۆي.

ھۇزۇرغا چاقىرىپ، ساھىبجامال خوتۇنىنى ئۇنىڭغا تاپشۇردى. ئۆيۈمگە بىگانە ئەركەك قەدەم باشمىسۇن، يەڭگەڭنىڭ ئىسسىق - سوغۇقىدىن خەۋەر ئېلىپ، سودا - سېتىقنى قىلىپ بېرىپ تۇر، موھتاجلىق كۆرمىسۇن، دوستىغا زار، دۈشمەنگە خار بولمىسۇن، دەپ تاپمىلدى. مالمۇلكىنى ئۇكىسىنىڭ قولىغا تاپشۇردى.

ئەمما ئۇكا ناكەس ۋە نائەھلى كىشى بولۇپ، مەردلىك ۋە نومۇس، سىدىقۇ ساداقەت، ئەھدۇ ۋاپادىن بىبەھرى ^① ئەر ئىدى. ئۇ ئاكىسىغا خىيانەت قىلدى، ئاكىسى ئالدىدا ئېيتقانلىرىڭىزنى بېجىرمەن، ئاماننىڭىزنى قايتىپ كەلگۈچە ساقلايمەن، دەپ ۋەدە بەرگەن بولسىمۇ، لېكىن ئاكا جۈنەپ كەتكەچ، بۇ ۋەدىنى بۇزدى. ئەۋۋىلىدە سودا - سېتىقنى قىلىپ بەردى، روزغارغا كېرەكلىك نەرسىلەرنى تەييارلاپ بەردى. بىراق بىر كۈنى ئۇ ئىش يۈزىسىدىن يەڭگىسىنىڭ ھۇزۇرىغا كىردى، پەردە ئارقىسىدا ئولتۇرغان گۈزەل ئايالنى كۆرۈپ بىردىن كۆڭلى چۈشۈپ قالدى. بىتاقەت بولۇشقا باشلىدى، ھەتتا ھوشىنى يوقىتىش دەرىجىسىدە تىكىلىپ، ھەيران بولۇپ قاراپ قالدى. ھوشىنى يىغىشتۇرۇپ ئالغاج، ئۆزىگە تەنبىھ بەرمەكچى بولدى، ئەمما خىيالغا شۇ ئايالدىن باشقا نەرسە كەلمەس، قىيىنلىپ ھاياتى كۆزىگە كۆرۈنمەيتتى. ئىشقى زورىيىپ، ئىلاجىنى تاپالماي، ئاخىر دەردىنى يەڭگىسىگە ئېيتتى. ئايالنى ئالداپ - سالداپ، گاھى زورلۇق، دوق ئىشلىتىپ، گاھ قىممەت

^① بىبەھرى — بەھرە ئالماسلىق.

باھالىق نەرسىلەر ۋەدە قىلىپ، ئۆزىگە رام ئەتمەكچى بولار ئىدى. ئەمما ئۇ پاك ئايالنىڭ ئىچىنى ئوت كۆيدۈرەتتى، ئايالنىڭ غەزىپى كەلدى، ئاھ چېكىپ نالە قىلغان ھالدا: — تەڭرىدىن ئۇيالماسەن، قېنى ئاكاڭغا ساداقەت، قېنى ۋەدەڭگە ۋاپايۇ ئامانەتكە خىيانەت قىلماسلىق قەسمى؟

ئايالدىن دەرد جاۋابىنى ئىشىتكەن بۇ نامەرد ئادەم شەھەر قازىسى ئالدىغا بېرىپ، ئاكامنىڭ خوتۇنى بۇزۇق، زىنا بىلەن شۇغۇللىنىدۇ، دەپ تۆھمەت قىلدى. بىزنىڭ خانەداننى خەۋپتىن قۇتقۇزۇڭ، دەپ دەۋا قىلدى. قازى ھەم سوراپ - سۈرۈشتۈرمەي، ھېلىقى ئادەمنىڭ گېپىگە كىرىپ، ئايالنى گۇناھكار ھېسابلاپ، تاشبوران قىلىشقا ھۆكۈم ئەتتى. مەسۇمە ئايالنى چۆلگە ئېلىپ چىقىشتى، يول ياقىسىدىكى بىر ئېگىز جايغا باغلاپ، تاشبوران قىلدى. ھەر تاماندىن تاش ياغدى، ئايال تاش زەرىدىدىن ماغدۇرسىزلىنىپ، ھوشىدىن كەتتى. ئۇنىڭ جېنى ئۈزۈلدى دەپ ئويلاپ، ئېگىزدىن يېشىپ، ئەلگە ئىبرەت بولسۇن ئۈچۈن، يول ئۈستىگە تاشلاپ كەتتى. قۇياش پېتىپ، كەچ كىردى، تۈن تارقاپ، كۈن يورۇدى. تاڭ يورۇقىدا ئايال ھوشىغا كەلدى. باھار بۇلۇتىدەك زار - زار يىغلاپ تەڭرىگە نالە قىلدى. نەرگەزدەك شەھلا كۆزلىرىدىن لالە يەڭلىغ قىزىل قان تامچىلىرى زەپىران يۈزى ئۆزى ئاقاتتى. قازارا، تاڭ پەيتىدە بىر ئەرەبىي^① تۈگىسىگە مىنىپ شۇ يولدىن

^① ئەرەبىي — سەھرالىق ئەرەب.

ئۆتۈۋاتقاندى. ئۇ ئايالنىڭ نالسىنى ئىشنىپ، ئۆگىنى
چۆكتۈرۈپ، ئايال ئالدىغا كەلدى.

— كىمەن، ئەي خوتۇن، — دەپ سوئال ئەتتى ئەرەبى، —
نېگە ئەھۋالنىڭ بۇنداق، كىم جەبىر ئەتتى ساڭا، گۇناھنىڭ
نېمە؟

ئايال دەيدى:

— مەن بىر زارۇ ناچار، خەستە ۋە ئاپەتتىكى ئايالەن،
ئەھۋالىمنى سورىما، سۆزلەشكە ھالىم يوق.

— تەڭرى يولىدا مەن ساڭا قارىشمەن، — دەيدى
ئەرەبى ۋە ئايالنى ئۆگىنىگە ئولتۇرغۇزۇپ، ئۆيىگە ئېلىپ
باردى، پەرۋىشلەپ داۋالدى، ئايال دەردلەردىن خالاس بولدى،
يارىلىرى ساقايدى، ئەسلىي ھالىغا قايتىپ، چىرايى
ئېچىلدى، يەنىمۇ گۈزەل بولۇپ كۆرۈندى. بۇنى كۆرگەن
ئەرەبى ئايالغا ئاشقى بىقارار بولۇپ قالدى. ئايالغا قاراپ،
ماڭا تەگ، دەپ ئىلتىماس قىلدى. شۇندا مىسكىن ئايال
كۆزىگە ياش ئېلىپ دەيدى:

— مېنىڭ تىرىك يۈرگەن ئېرىم بار، قانداق قىلىپ
باشقا ئەرگە تېگمەن.

ئايال بېشىدىن ئۆتكەن ۋەقەلەرنى ئەرەبىگە سۆزلەپ
بەردى. ئەمما ئەرەبىگە ئايالنىڭ جاۋابلىرى كەسكىن
ئەمەستەك تۇيۇلدى، مېنى تەدارچىلىقنى مېھرىبانلىق دەپ
خىيال قىلدى. ئۆزى ھەم ئارتۇقچە مېھرىبانچىلىقلار
كىرگۈزدى. بىر كۈنى خىلوۋەتكە كىرىپ ئايالنى ئالدىغا
چاقىردى ۋە مۇددىئاسىنى بايان ئېتىپ، ئوچۇقراق ۋە
قەتئىيراق تەلەپ قىلىشقا باشلىدى. شۇنداق بىچارە ئايال

مەسۇملۇق بىلەن ئۇنىڭغا قاراپ دېدى:

— ھەي دىنا - دىيانەتتىن يۈز ئۆرۈگەن ئادەم، مەگەر تەڭرىنىڭ غەزىپىدىن قورقمايسەن، ھەق يولىدا ماڭا ياخشىلىق قىلىپ، دەردىمنى يەڭگىللەتتىڭ، ئۆلۈمدىن خالاس ئەتتىڭ، ئەمدى بولسا دىۋىلەرنىڭ ئىشىنى قىلىۋاتسەنغۇ، ياخشىلىقنى گۇناھقا بەدەل ئەتمە، ئىمان كەبىسىنى خاراب قىلما، ئاخىر! شۇ تەلەپلەرگە كۆنمىگىنىم ئۈچۈن بالاغا گىرىپتار بولدۇمغۇ، بېشىمغا تاشلار يامغۇردەك ياغدغۇ. ئەمدى سەن ھەم مېنىڭدىن شۇنى ئىستەمسەن؟ ناھاتكى پاكلىقىم، پاك دىيانەتلىكىمنى سەزمىگەن بولساڭ؟ ئەگەر ۋۇجۇدۇمنى يۈز پارە قىلساڭ ھەم پاكىز تېنىمنى بۇلغاشقا قويمايمەن. ئېسىڭنى يىغ، شەھۋەت ئوتىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن جېنىڭنى ئەبەدىي ئازابقا قويما، بارغىن، قايت بۇ نىيەتتىن.

پاك دىيانەتلىك ئايالنىڭ سىدىقۇ ۋاپاغا تولغان سۆزلىرىدىن تەسىرلەنگەن ئەرەبىي پىكىردىن قايتتى، مەسۇمە ئايالنى قىيامەتلىك سىڭىل دەپ قوبۇل ئەتتى. ئۆز ھەرىكىتى، گەپلىرىدىن ئۇيالىدى، پۇشايمان قىلىپ، ساراڭنىڭ ئىشىنى قىلدىم، دەپ خىجالەت چەكتى.

ئەمما ئەرەبىينىڭ كۆسەيدەك قاپقارا بىر زەڭگى قۇلى بار ئىدى، ئۇ بىر كۈنى ئايال ياشايدىغان ئۆيگە كىرىپ قېلىپ، ئاڭا كۆزى چۈشتى ۋە قارا قەلبىدە ئايالغا نىسبەتەن مۇھەببەت ئويغاندى. شەيدا بولغان قۇل ئىزتىراپقا چۈشۈپ، ئاھ - نالە قىلىشقا باشلىدى. ئايالنىڭ ۋىسالىغا يېتىش ئارزۇسى كۆڭلىدىن قاتتىق ئورۇن ئالدى. تاقەت قىلالماي،

ئەتسى ئايالنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ، كۆڭلىنى ياردى:

— مەن تۇن بولسام، سەن تولۇن ئايسەن، نېمىشقا تۇن ئاينى ئىستىمەسلىكى كېرەك؟ ئاي ھەم تۈنگە يارىشىدۇ، كەل بىرگە ئىشرەت قىلىمىز، — دېدى. مەسۇمە ئايال يەنە ئىزتىراپ يالقۇنىدا ياندى، قارا قۇلغا قاراپ دېدى:

— خوجاڭ مەندىن شۇنى ئىستىدى، ئەمما مەقسىتىگە ئېرىشەلمىدى. ئەي يۈزى قارا بەتبەخت، ساڭا يول بولسۇن، بار، ئىشىڭدىن قالما، — نائۇمد بولغان قارا قۇل غەزەپلىنىپ دېدى:

— لېكىن سەن مېنى بىلمەيسەن، مىكرىم تورىغا چۈشۈپ كۆرگىنىڭ يوق ھېلى. شۇنداق بىر نەپىرەڭ ئىشلىتەيكى، ھالىڭغا مايىمۇنلار يىغلىسۇن.

ئايال دېدى:

— نېمە قىلساڭ بەربىر، ئېيتقىنىڭغا كۆنمەيمەن، مەن ئەمدى ھېچ نەرسىدىن قورقمايمەن.

قۇلنىڭ ئاچچىقى كەلدى، ھىيلە تورىنى توقۇپ، ئاخىرى بىر مۇدەھىش جىنايەتكە قول ئۇردى. خوجىسىنىڭ بۆشۈكتە ياتقان ئېمىۋاتقان بوۋىقى بار ئىدى. بەتبەخت زەڭگى شۇ نارەسىدە گۆدەكنى ئۇيقۇلۇقىدا سويۇپ، كېيىن پىچاقتىكى قانلارنى ئاققۇزا - ئاققۇزا ئايال ياتقان ئۆيگە ئېلىپ باردى ۋە پىچاقنى ئاستا ئايالنىڭ ياستۇقى ئاستىغا تىقىپ قويدى. ئەتسى ئەتىگەندە بالىنىڭ ئانىسى بالىنى ئېمىتىش ئۈچۈن بۆشۈككە يېقىنلاشقاندا، دەھشەتلىك ۋەقەنى كۆرۈپ، داد - پەرياد چەكتى ۋە ھوشىنى يوقىتىپ يىقىلدى. ھوشىغا كەلگەندە چاچلىرىنى يېيىپ، يۈزلىرىنى يۇلۇپ يىغلاشقا

باشلىدى. ۋەقە ئۈستىگە كەلگەنلەر قان ئىزىدىن بېرىپ، پىچاقنى ئايال ياستۇقى ئاستىدىن تېپىۋالدى. بارچە بىر ئېغىزدىن نارهسىدىنى شۇ خوتۇن ئۆلتۈرگەن، ئۇ شۇم، ئۇ قاتىل دەپ ئەيىب قويدى. ھېلىقى زەڭگى قۇل ۋە بالىنىڭ ئانىسى ئايالنى تۇتۇۋېلىپ، شۇنداق كالتەكلىدىلەركى، ئۇنى سۆز بىلەن تەسۋىرلەش قىيىن، ئايال يېرىمجان بولۇپ سوزۇلۇپ قالدى.

ئەرەبىي ئۇنىڭغا قاراپ:

— ئەي خانۇن، مەن ساڭا نېمە يامانلىق قىلدىم؟ كۆرسەتكەن مېھىر - شەپقىتىمگە مۇكاپاتىڭ شۇمۇ؟ نېمىشقا ئايدەك بالىنى ئۆلتۈردۈڭ؟ ئېيىت؟! بىگۇناھ گۆدەكنىڭ قېنىنى نېمىشقا تۆكتۈڭ، تەڭرىدىن قورقمىدىڭمۇ؟!

ئايال ئەرەبىگە يۈزلىنىپ دېدى:

— تەڭرى ساڭا ئەقىل بەرگەن. تا ئەقلى ھوشۇڭنى يىغشتۇرۇپ ئالمىساڭ، مەن ساڭا بىرەر نەرسە دېيەلمەيمەن. ئۆزۈڭ ئويلاپ كۆر، شۇنچە جاپالار چېكىپ، سەندىن ياخشىلىق كۆرگەن، ساڭا سىڭىل ئورنىدا بولغان مەندەك بىر مۇساپىر ئاجىزە شۇ مۇدەھىش ئىشنى قىلىشى مۇمكىنمۇ؟

ئەرەبىي دانا ئادەم ئىدى. ئايالنىڭ بۇ ئىشنى قىلمىغانلىقىغا ئىشىنەتتى، ئەما ئايالنىڭ بۇ ئۆيدە ئەمدى ياشىشى مۇمكىن ئەمەسلىكىنى ھەم بىلەتتى. چۈنكى بالىنىڭ ئانىسى ئەمەلىك ئىدى، ئەمدى ئىشەندۈرۈپ بولماستى. بۇ ئايالنى كۆرۈپ تۇرسا مۇسەببىتى يېنىكلەشمەيتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئەرەبىي ئايالغا مەخپىي ھالدا ئۈچ يۈز دەرھەم مەبلەغ چىقىرىپ، ئۆيدىن

چىقىرىۋەتتى .

مەسۇمە جاپاكەش ئايالغا يەنە ئېغىر بولدى، ئۇ پۇلنى ئېلىپ يولغا چىقتى، يول يۈردى، يول يۈرسىمۇ مول يۈردى. كۈن قىزىغان پېشىن چاغدا بىر قىشلاققا كىرىپ باردى. قارىسا قىشلاق ئوتتۇرىسىدىكى يول ياقىسىدا بىر دار قۇرۇلغان بولۇپ، ئەتراپدا ئادەملەر يىغىلغان ئىدى. ئۇلار بىر نەۋقىران يىگىتنى دارغا ئېسىش ئۈچۈن تەييارگەرلىك كۆرمەكتە ئىدى. ئايال توپقا يېقىنلىشىپ، نېمە گەپ بولۇۋاتقانلىقىنى سۈرۈشتۈردى. ئۇلار:

— بىزنىڭ قىشلىقىمىز ئىمەرنىڭ مۈلكى ھېسابلىنىدۇ، ئەمىر ناھايىتى زالىم ئادەم. ئۇنىڭ جارى ئەتكەن تەرتىپلىرىدىن بىرى شۇكى، ئولپاننى تۆلىيەلمىگەن ھەربىر كىشى دارغا ئېسىلىشى كېرەك، شۇنىڭ ئۈچۈن دار قىشلاق مەيدانىدا دائىمىي تۇرىدۇ. مانا بۇ يىگىت يىللىق سېلىقنى تۆلىيەلمىدى، شۇنىڭ ئۈچۈن دارغا ئېسىلىۋاتىدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىشتى.

ئايال يەنە سورىدى:

— بىر يىللىق سېلىق مىقدارى قانچە؟

— ئۈچ يۈز دەرھەم (دەرەم)، — دەپ جاۋاب بەردى ئۇلار. ئايال ئۆز - ئۆزىگە دېدى: تەڭرىنىڭ ئىنايىتى بىلەن سەن تاشبوراندىن، زەڭگى قۇلنىڭ پىتىنىسىدىن قۇتۇلدۇڭ. ئەمدى بىر بىچارىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزساڭچۇ؟ شۇ ئەندىشە - ئوي بىلەن ئۇ ئەمىر ئادەملىرىگە قاراپ دېدى:

— ئەگەر شۇ پۇلنى بەرسەم، يىگىتنى ماڭا ساتامسىلەر؟
ئۇلار رازى بولدى. ئايال يېنىدىن ئۈچ يۈز دەرھەمنى

بېرىپ، يىگىتنى قۇتقۇزدى. ئايال يەنە يولغا راۋان بولدى، يىگىت پەقەت قۇتۇلغانلىقىغا خۇرسەن بولۇپ، دەرھال ئۆز خالاسكارى ئايال ئارقىسىدىن يولغا چۈشتى. ۋاھ ئەجەب تەقدىرنىڭ ئويۇنىنى قاراڭكى، ئۇ يىگىت ھەم ئايالغا يېقىنلىشىپ، ئۇنىڭ ھۆسنۇ جامالىنى كۆرگەچ، ئۇنىڭغا ئاشىق بولسا بولامدۇ؟ ئالدىن ئايالدىن ئىلتىپات تىلىدى. بىراق رەت جاۋابىنى ئىشتىكەچ، ساراسمە بولۇپ، پەرياد كۆتۈردى، يالۋۇرۇشقا باشلىدى. «نېمىشقا مېنى دار ئاستىدىن قۇتقۇزدۇڭ؟ داردىن قۇتقۇزدۇڭۇ ئىشقى ئوتىغا ئاتتىڭ، ئۆرتىدىڭ، كۆيدۈردۈڭ؟!» دەپ بوزلىدى. «ئەگەر داردا جان بەرگىنىمدە، سېنىڭدەك ئاي يۈزلۈكنىڭ ئىشقى ئوتى مېنى كۆيدۈرەلمەس ئىدى.» ئايال ئالدىدا بارار، يىگىت ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئەگەشكەن ئىدى، ئەمما يىگىت تاقەت قىلالماي ھەر زامان ئايالنىڭ يېنىدىن ئۆتەر، يولىنى توسۇپ، كۆزلىرىگە تىكىلەر، ئىلتىجا قىلار، رازىلىق ئالامىتىنى سەزمەي، ئۈمىدسىزلىنىپ، بىر پەس توختاپ قالار ۋە يەنە ئالدىغا قاراپ يۈگۈرەر ئىدى. يىگىت ئۆزىنىڭ ھالى - جېنىغا ئىچى ئاغرىمىغاندىن كېيىن ئايال ئۇنىڭغا قاراپ دەيدى:

— ياخشىلىقنىڭ مۇكاپاتى مۇشۇمۇ، بېشىمغا بالا بولار دەپ سېنى قۇتقۇزغانىدىم؟
يىگىت ئېيتتى:

— كۆڭلۈمنى ئالدىدىڭ، بەلكى كۆڭۈل ئىچىدە جان بولۇپ قالدىڭ. قانداق قىلىپ جاننى تېنىمدىن سۇغۇرۇپ تاشلاي، قانداق قىلىپ سەندىن يۈز ئۆرەي، ئاخىر؟
ئايال دەيدى:

— بۇنداق مۇددىئادىن كەچكىن، چۈنكى ھېچ نەرسىگە ئېرىشەلمەيسەن.

ئايال بىلەن يىگىت ئېيتىشىپ - تارتىشىپ، بىر دېڭىز ساھىلىغا يېقىنلاشتى. لەپتە يۈك تولغان بىر كېمە تۇراتتى. ئۇ سودىگەرلەرنىڭ كېمىسى ئىدى. ئايال دەردىن قۇتقۇزغان ھېلىقى يىگىت مۇددىئاسى ئەمەلگە ئاشمىغانلىقىنى كۆرگەچ، ئايالدىن ئۈمىدىنى ئۈزۈپ، ئەلەمگە چىدىيالماي، ئۇنىڭغا قەست قىلىش پېيىغا چۈشتى. سودىگەرلەردىن بىرىنىڭ ئالدىغا بېرىپ:

— مېنىڭ ئاي دەپسە ئاي، كۈن دەپسە كۈندەك ساھىبجامال بىر كېنىزىكىم بار. پەقەت بىر ئاز مەغرۇرراق. باشقا ئەيىبى يوق. ئەگەر ئالسىڭىز، ساتماقچىمەن، — دەپ ئېيتتى. بۇ گەپلەرنى ئىشىتىپ تۇرغان ئايال ئاۋاز چىقىرىپ، مەن ئازاد كىشىمەن، چۆرى ئەمەسمەن، مېنىڭ ئېرىم بار، دەپ ئەرزى داد قىلىسىمۇ، لېكىن بىراۋ ئۇنىڭ گەپلىرىگە قۇلاق سالمىدى. سودىگەر يۈز دىنار بېرىپ، ئايالنى سېتىپ ئالدى ۋە سۆرەپ تارتىپ كېمىگە ئېلىپ چىقتى. ئالاھىدە جايغا ئورۇنلاشتۇردى. كېمە يولغا چۈشتى، سودىگەر ئايالنىڭ چېھرىسىنى كۆرگەچ، دىلدا شەھۋەت توپانى قوزغالدى، ئايالغا يېقىنلىشىپ، ئۆز نەپسىنى قاندۇرماقچى بولدى، ئايال قاتتىق داد سېلىپ يىغلىدى:

— ئەي ئادەملەر، مۇسۇلمانمۇ سىزىلەر، ئىمانلىقمەن. مەن كېنىزەك ئەمەسمەن، ئازاد ئايالمەن. ئۇ يىگىت سىزىلەرنى ئالداپ مېنى چۆرى دەپ ساتتى، مېنىڭ تىرىك يۈرگەن ئېرىم بار. ماڭا ئىشىنىڭلار، پەرۋەردىگار شاھىت.

سۆزلىرىمدە يالغان يوق، ئاخىر سىزنىڭ ھەم ئانىڭىز، سىڭلىڭىز، پەردە ئارقىسىدا تۇرغان نارەسىدە قىزىڭىز باردۇر. ئۇلارغا بىرەر گەپ بولسا، قەلبىڭىزگە لەرزە كىرىپ، قەلبىڭىز پەرىشان بولمامدۇ؟ ئۆز ئايالىڭىز، قىزىڭىز، ئانىڭىزغا راۋا كۆرمىگەن نەرسىنى نېمىشقا ماڭا راۋا كۆرىسىزلىرى؟ ھىمايىسىز بىر ئايالغا رەھىمتىڭىز كەلسۇن.

ئۇ ئايال پاك ئىمانلىق، كارامەتلىك، مۇقەددەس ئىدى. سۆزلىرى كېمە ئەھلىگە تەسىر قىلدى. ھەممىسى ئايالغا رەھىم قىلىپ غەمخور بولدى. بىراق، مېڭا ئەپسۇس، بۇ ئۇزاققا سوزۇلمىدى. كېمە ئەھلىدىن قاي بىرىنىڭ كۆزى ئايالغا چۈشسە، ئاشىقى مۇپتىلا بولاتتى. ئۇلارنىڭ بىر - بىرلىرى بىلەن بولغان سۆھبىتىمۇ، غەيۋىتىمۇ شۇ ئايال ھەققىدە ئىدى. پۈتۈن كېمە ئەھلى قەلبىنىڭ كەبىسى شۇ ئايال ئىدى.

شۇندا بۇ مەسۇمە ئايال تاقەت قىلالماي، بىر كۈنى پەرۋەردىگارى ئەلەمگە نالە ۋە ئىلتىجا قىلدى:

— ئەي بۇرۇ بارىم، يالغۇز تايانچىم، مەدە تىكارىم، باشقا ئىلاجىم قالماي، مەيلى جېنىمنى ئالساڭمۇ مېنى بۇ شەھۋەت توپاندىن، بۇ ناگاھانىي بالالاردىن خالاس ئەت! پەقەت سەندىن پاناھ سورايمەن، نومۇسۇم بولغانمىسۇن!

ئايالنىڭ نالىسى دېڭىز ئۆزى تارىلار، يىغىسىغا سۇدا بېلىقلار، ئاسماندا يۇلتۇزلار چىدىيالىماي كۆز يېشى تۆكەر ئىدى. ئەمما ھېرىسى توپانى قەلبىلەرنى مۇزلاتقان كېمىدىكى ئەركەكلەرگە بۇ نالە - پىغانلار تەسىر ئەتمەس ئىدى. شۇ پەيت ئايالنىڭ دۇئالىرى مۇستەجاب بولۇپ، دېڭىز ئۈستىدە

بىر شامال قوزغالدى. شامال ئىسسىق ئىدى. ئاستا - ئاستا
ئۇ يالقۇنغا ئايلاندى، چوڭ يالقۇن ھالقىسى ۋۇجۇدقا كەلدى
ۋە بۇ يالقۇن كېمىگە يۆنەلدى. كېمە ئۈستىدە بىر لەھزە
پەيدا بولدى - يۇ، كېمە ئەھلىنى پۈتۈنلەي كۆيدۈرۈپ كۈل
قىلدى. ئەمما، ماۋۇ غايىب ئىشنى قاراڭكىم، كېمىگە، ئۇنىڭ
ئىچىدىكى يۈكلەرگە ۋە ئايالغا ھېچبىر زىيان - زەخمەت
يەتمىگەندى. ئايال پەرۋەردىگارغا شۈكرانىلەر قىلىپ، زار -
زار يىغلىدى. ئۇ ئەمدى كېمىدە يالغۇز ئۆزىلا قالغان ئىدى.
نېمە قىلىشنى بىلمەس، تەۋەككۈل يا تەڭرىم، دەپ ئىبادەت
بىلەن مەشغۇل بولار ئىدى.

بىر ئاباد مەملىكەت ساھىلىغا قاراپ بارماقچى ئىدى.
ئۇزاقتىن قىرغاق كۆرۈنگەندە، ئايال ئەركەكچە كىيىملەر
كىيىۋالدى. بىر مۇددەتتىن كېيىن چوڭ كېمە شەھەر
بەندەرگاھىغا كىرىپ باردى. قىرغاقتىكىلەر سودىگەرلەرنىڭ
ھەشەمەتلىك، باي كېمىسىنى كۆرۈپ، پېشۋاز چىقتى.
لېكىن كېمىدە بىر ياش «يىگىت» تىن ئۆزگە جان يوق
ئىدى، بۇنى كۆرۈپ ھەيران بولغان ئادەملەر، كېمىنىڭ
ئادەملىرى قېنى، بىر ئۆزۈڭ قانداق قىلىپ، ئۈزۈپ كەلدىڭ،
دەپ «يىگىت» نى سوئالغا تۇتتى. «يىگىت» ئۇلارغا
مۇراجىئەت قىلىپ، بۇنىڭ سەۋەبىنى، ئەھۋالىمدا نېمىلەر
كەچكەنلىكىنى پەقەت پادىشاھقا ئېيتىمەن، دەپ تۇرۇۋالدى.
شاھقا بۇ ۋاقىتتىن خەۋەر يەتكۈزۈلدى. شاھ ھەم قىزىقىپ
بەندەرگاھقا يېتىپ كەلدى، ئەمما ئايال ئىكەنلىكىنى شاھقا
سەزدۈرمىدى.

— كېمىنى ۋە ئۇنىدىكى جىمى بايلىقنى ساڭا ئىنئام

ئېتىمەن، — دەيدى ئايال پادشاھقا قاراپ، — سەندىن ئىلتىماسم شۇكى، ماڭا ئاتاپ دېڭىز قىرغىقىدا بىر ماكان قۇرساڭ، مەن ئاشۇ يەردە تائەت - ئىبادەت قىلاي، نامەردلەر ۋە بەدكردارلاردىن مېنى ھىمايە قىلغىن، ئۇلار ماڭا يېقىنلاشمىسۇن. ئۆز ھالىمغا قويسۇن.

شاھ ۋە ئۇنىڭ ئەمەلدارلىرى «يىگىت» نىڭ ھىممەتۈ كارامىتى، سىدىقۇ سادىقتىنى كۆرۈپ، گەپلىرىگە ئىشەندى ۋە ئىلتىماسىنى بەجا كەلتۈردى.

ئىبادەتخانا قۇرۇلغاندىن كېيىن، پەرىشتە مەجەزلىك مەسۇمە ئايال ئاشۇ جايغا كۆچۈپ كىردى، گويا كەبە كۆچۈپ كەلگەندەك ئىدى. دېڭىز قىرغىقىدا ئايال كۈنلىرىنى پەرھىزۇ سائادەت بىلەن تائەت ۋە ئىبادەتتە ئۆتكۈزەر، باتىنى دۇنياسى نۇرەپشان بولۇپ، خۇش خۇلقى، ھەلىملىكى ۋە كامالىتى بىلەن كىشىلەر دىلىغا ئارام ۋە ھۇزۇر بېغىشلار ئىدى. ئۇنىڭ شېۋىسى راست گۈيلىق، سۈپىتى پاكىزلىق، ئەمىلى ساخاۋەت، نەپسى كارامەت، سۆھبىتى سائادەتكە يولباشچى ئىدى.

ئارىدىن كۆپ ۋاقىت ئۆتمەي، ئۇ مەملىكەتنىڭ پادشاھى ئەجەل دامىغا گىرىپتار بولدى. ئۆلۈمىدىن ئالدىن ۋەزىرلىرى، لەشكەر بېشى، ئەمىرلىرىنى چاقىرىپ، تەقۋادار «يىگىت» نى كۆز قارىچۇقىدەك ئاسراشنى بۇيرۇدى، پادشاھنىڭ تەختىگە ئولتۇرىدىغان مىراسخورى يوق ئىدى. «ئۇ تەقۋادار زات بىزنىڭ تازا ئېتىقادىمىز، يۇرتىمىز سائادىتىنىڭ تايانچ ۋە پاسىبانى، مېنىڭ ئورنۇمغا شۇ ئەزىز ئادەمنى پادشاھ قىلىپ كۆتۈرۈڭلار» دەپ ۋەسىيەت قىلىپ،

ئالەمدىن كۆز يۈمدى تاجدار.

ۋەزىرلەر ۋە ئەمىرلەر ئىبادەتخانغا ئايال ھۇزۇرىغا باردى، پادىشاھنىڭ ۋەسىيىتىنى ئۇنىڭغا يەتكۈزدى. ئايال ئەۋۋەلىدە بۇ تەكلىپكە رىغبەت كۆرسەتمىدى. زاھىدىمەن تەركىمى دۇنيا قىلغان ئادەممەن، جاھاندارلىق مېنىڭ ئىشىم ئەمەس، دېدى. ئەمما ۋەزىرلەر قاتتىق تۇرۇۋالدى، سېنىڭ ساداقىتىڭ ۋە پاكلىقىڭ، ھاللىقىڭ ۋە خۇشخۇيلىقۇڭ بىزنى مەپتۇن ئەتتى، باھانە قىلماي تاجنى قوبۇل ئەتكىن، دېدى. شۇندا «يىگىت» ئۇلارغا قاراپ:

— مادامىكى، تاجتەختنى قوبۇل قىلىپ، پادىشاھ بولۇشتىن ئۆزگە چارە يوق ئىكەن، بولمىسا ماڭا بىر مۇناسىپ تەقۋادار ئايال تېپىپ بېرىڭلار، ئۆزۈمگە جۈپتى ھالال قىلىپ ئالاي. چۈنكى، پادىشاھ ئۆيلەنگەن كىشى بولۇشى كېرەك، يالغۇزلۇق ئۆزۈمنىڭ ھەم جېنىمغا تېگىۋاتىدۇ، — دېدى. ۋەزىرلەر يېڭى پادىشاھقا: «ئۆزىڭىز تاللىۋېلىڭ» دەپ يۈزچە قىزنى سارايغا ئېلىپ كېلىشنى مەسلىھەت بەردى. پادىشاھ پەقەت ھەممە قىزلار ئانىلىرى بىلەن كەلسۇن، دەپ تەيىنلىدى. قىزلار ئانىلىرى بىلەن يىغىلغاندىن كېيىن، پادىشاھ ئەركەكلەرنىڭ ھەممىسىنى چىقىرىۋەتتى، كېيىن ئاياللار ۋە قىزلار ھۇزۇرىدا ئۆزىنىڭ ئايال ئىكەنلىكىنى ئاشكارا بايان ئەتتى. ئۇلارغا بېشىدىن ئۆتكەن سەۋدالارنى ھېكايە قىلىپ بەردى. ئەمدى بۇ گەپلەرنى ئەلەرگىمۇ بېرىپ ئېيتىڭلار، دەپ بۇيرۇدى. ئاياللار ۋەزىر ئەمىرلەرنى بۇ سىردىن ۋاقىپ ئەتتى. ھەممە ھەيران ئىدى. بىراق ساراي ئەھلى يەنە مەسلىھەتلىشىپ، تەقۋادار ئەۋلىيا

ئايال ئالدىغا كەلدى ۋە ئۇنىڭغا قاراپ دېدى:
— ياكى بىرەر دىيانەتلىك، ئادىل ۋە ئاقىل ئىنساننى
تېپىپ، شاھلىق تەختكە ئولتۇرغۇز ياكى ئۈزۈك ئەرەنلەردەك
بىزگە رەھنەمالىق قىل، بىز سېنىڭ ئەمرىڭنى بەجانمىدىل
بېجىرىمىز.

ئايال زادى مۇناسىپ ئادىل ۋە ئاقىل ئادەمنى
تاپالمىدى، ئۆزى تەختتە ئولتۇرۇپ مەملىكەت ۋە پۇقرا
غېمىنى يەر، ئەينى ۋاقىتتا ئىبادەتخانىغا بېرىپ تۇرار،
باتىنىي - مەئرىخىي زىكرو تائەتنى كەم قىلماس ئىدى. ئۇ
تەقۋادار، كارامەتلىك شاھ دەپ ئالەمگە نام تاراتتى. تەقۋادار
پادىشاھنىڭ ئادىل ھۆكۈمرانلىقى تۈپەيلى مەملىكەتتە
دىيانەت مۇستەھكەملەندى. خەلقنىڭ ھاياتى پاراۋان، قۇت -
بەرىكەتلىك بولدى، ئادەملەر ئاسايىشتا، خاتىرجەم ياشاشقا
باشلىدى. ئاپىرىن بۇنداق ئايالغا، ئۇ ھەرقانداق ئەردىن
ئارتۇق! ئۇنىڭ ئاۋازى ھەممە ياققا يەتتى. بىر ساھىبىقىران
پادىشاھ پەيدا بولۇپتۇ، لەشكەر تارتماي دىللارنى
ئىگىلەيدىغان، ئۇرۇش قىلماي ئىقلىملارغا ھۆكۈمى
ئۆتىدىغان، ئۆزى دانا ۋە ساھىب كارامەت ئىمىش. دەۋايۇ
دۇئاسى ئاسانلىق بىلەن مۇستەجەپ بولارمىش. ئۆزى خوتۇن
كىشى ئىكەن، جۈپتى ھەم يوق ئىمىش... دۇنيانىڭ تۆت
تەرىپىدىن شىپا ئىستەپ ئەمەللەر، مېيىپ - مەجرۇھلار، دەرد
چەككەن كېسەلمەنلەر ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىشكە باشلىدى.
ئايال دۇئاسى بىلەن ئەمەل كۆزلىرى ئېچىلار، پېسە - ماخاۋلار
ھەم تۈزۈلەر ئىدى.

بۇ ئارىدا ئېرى كەئبە تاۋابىنى تۈگىتىپ، ھەجىدىن

ئۆيىگە قايتىپ كەلدى. قارىسا ئۆيدە ئايالى يوق. روزغارى ۋەيرانۇ خانەدانى پەرىشان، ساراي - راۋاقى يەر بىلەن يەكسان ھالدا ئىدى. ئۆكسىنىڭ ئىككى قولى ۋە ئىككى ئايىغى پالەچ، ئىككى كۆزى كور بولۇپ قالغانىدى. خاراب ۋە زەئىپ بىر ھالەتتە ياتاتتى، ئاكا ئۆكسىدىن:

— مېنىڭ ئۆيۈم، سۆيۈملۈك خوتۇنۇم، مال - مۈلكۈم نېمە بولدى؟ — دەپ سورىدى. ئۇكا جاۋاب بەردى:

— خوتۇنۇڭ ناھەرئى ئىشقا قول ئۇردى. بىر سپاھىي بىلەن ئوينىشىپ، زىنا يولىغا كىردى. مەن بۇنى بىلىپ قالدىم ۋە قازىغا خەۋەر بەردىم. قازى شەرىئەت ھۆكۈمى بىلەن خوتۇنۇڭنى تاشبوران قىلىشقا بۇيرۇدى. تەقدىرى شۇ ئىكەن، چۆلگە چىقىرىپ، خالايق تاشبوران قىلدى. شۇ يەردە جان بەردى، ياماننىڭ جازاسى شۇ، مەن سېنىڭ نومۇسۇڭنى ساقلىدىم، سەن ئۇنى ئەمدى ئېسىڭدىن چىقار، غەم يەپ ئۆزۈڭنى قىينىما، ئامان بولساڭ دۆلىتىڭ يەنە قايتىپ كېلىدۇ.

ئايالنىڭ ئېرى بۇ سۆزلەرنى ئىشتىكەچ، كۆڭلى غەمگە تولدى، ئۇ ئادەملەرنىڭ تەنلىك كۆزلىرىدىن ئۆزىنى ئېلىپ قاچماقچى بولاتتى، زامانە جاپاسىدىن قەلبى ئېزىلەر ئىدى. ئۇياقتا ئىنىسىنىڭ كۆزى ئاجىزلىقى، ئاياغ - قولى ئىشلىمىگىنى يەنە بەتتەر تەشۋىشلەندۈرەر ئىدى. شۇ سەۋەبتىن ئۇ ئۆكسىنى داۋالاش چارىسىنى ئىزلەشكە باشلىدى. ئۆكسىغا قاراپ دەيدى:

— ھەي مېھرىبان ئۆكام، بىر شەھەردە بىر ئىيسا نەپەسلىك پاك شاھ بار دەپ ئىشتىتتىم، ئۆزى زور تېبۇپ

ئىمىش، دۇئاسى مىڭ دەردكە داۋا ئىكەن. تالاي تىلسىزلارنىڭ تىلىنى چىقىرىپتۇ، چولاقلىرىنى تۈزىتىپتۇ، ئەمما كۆزلەرنى ئېچىپتۇ. سېنى مەن شۇ تېۋىپقا ئېلىپ باراي، سەپەر ھازىرلىقىنى كۆر.

ھىممەتلىك ئاكىمنىڭ ئۆكىسىغا رەھىمى كېلىپ، ئۇنى ئاتقا مىندۈرۈپ، ئاتاقلىق تېۋىپنىڭ يۇرتى تامان راۋان بولدى. كېچىنى كېچە، كۈندۈزنى كۈندۈز دېمەي يول يۈردى. يولدا ئاتلىرى چارچاپ، بىر مەنزىلدە قوندى. ئۆي ئىگىسى مېھمانلارغا ئاش - نان يېدۈرۈپ، مېھرىبانلىقلار كۆرسەتتى. ئاندىن:

— ھەي مۇساپىرلار، قاياققا يول ئالدىڭلار؟ — دەپ سورىدى. بۇ ئادەم مەسۇمە ئايالنى يول ئۈستىدە نىمجان ھالدا كۆرۈپ، تۆگىسىگە مىندۈرۈپ، ئۆيىگە ئېلىپ بېرىپ، پەرۋىش قىلغان ۋە زەڭگى قۇلنىڭ كاساپىتىدىن جاپا چەككەن ئاشۇ ساخاۋەتلىك ئەرەبىي كىشى ئىدى. ئايالنىڭ ئېرى ئۆكىسىنى كۆرسىتىپ دېدى:

— مېنىڭ بۇ ئىنىم پالەچ، ھەم كۆزى كۆرمەيدۇ، پالان شەھەردە بىر مەشھۇر تېۋىپ بار دەپ ئىشىتكەنمەن. ئۇنىڭ ئۆتكۈر نەپىسى ۋە دۇئاسىدىن ھەرقانداق دەردمەن شىپا تاپارمىش. ئۇكامنى شۇنىڭغا ئالدىغا ئېلىپ كېتىۋاتمەن، بۇ بىچارمۇ مەدەت تېپىپ، تۈزۈلۈپ كەتسە ئەجەب ئەمەس. ئەرەبىي ئېيتتى:

— مېنىڭمۇ بىر زەڭگى قۇلۇم بار، قوللىرى پالەچ، كۆزى كور بولۇپ قالغان. نە تىرىكدۇر، نە ئۆلۈك، ئازابىغا كىشى تاقەت قىلالمايدۇ. ئەگەر خالىسىڭىز مەنمۇ سىزلەرگە

قوشۇلۇپ يولغا چۈشەي. شۇ قۇلنى ئېلىپ باراي، تېغىرى يار بولۇپ، بەلكى شۇ ئۇلۇغ تېۋىپتىن بۇ ھەم شىپا تاپسا ئەجەب ئەمەس.

تۆتەيلەن نەچچە كۈن مەنزىلمۇنەزىل يول باستى، بىر قىشلاققا يېقىنلىشىپ، دەم ئېلىش ئۈچۈن بىر خانەدانغا چۈشتى. بۇ خانەدان ھېلىقى ئايال دەردتىن قۇتقۇزغان يىگىتنىڭ ئۆيى ئىكەن، يىگىتنىڭ قېرى ئانىسى بار ئىدى، ئوغلى خەستە ۋە ئەفگار بولۇپ ياتار ئىدى. تىلى ئىشلىمەس، كۆزلىرى كور، ئاياغ - قولى پۈتۈنلەي پالەچ ئىدى.

كەمپىر مېھمانلاردىن سوئال قىلدى:

— بۇ خەستەلەرنى قەيەرگە ئېلىپ كېتىۋاتىسىلەر؟

ئۇلار جاۋاب بەردىلەر:

— بىر كامىل ئىمانلىق، دۇئاسى ئىجابەت تېۋىپ ئايال چىقىپتۇ، دەپ ئىشىتتۇق. ئۇلارنى ئاشۇنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بارماقچىمىز.

كەمپىر ئۇلارنىڭ قىسسسىنى ئاڭلاپ، ئۆز دەردىنى ھەم بايان ئەتتى، ئوغلىنىڭ نەچچە مۇددەتتىن بۇيان ئېغىر دەردلەرگە گىرىپتار ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ، خەستە ئوغلىنى ئېلىپ، ئۇلارغا يولداش بولدى. ئۇلار كۆپ مەنزىللەر، شەھەر ۋە قىشلاقلارنى كەينىدە قالدۇرۇپ، شامۇسەھەر، تۈنۈكۈن دېمەي يول يۈرۈپ، ئايال پادىشاھ باشقۇرۇۋاتقان سائادەتلىك مەملىكەتكە كىرىپ كەلدى، ئايال پادىشاھ بۇلارنى قوبۇل قىلىپ، دەردلىرىنى ئاڭلىدى. ئەمما ئۇ بىر قاراش بىلەن ھالال جۈپتىنى يىراقتىن تونۇدى. لېكىن سىر بەرمەي تۇردى، غەم - غۇسسە، چەككەن خارلىقلىرىنى ئىچىگە يۇتۇپ،

شاھانە ھۆرمەت بىلەن مېھمانلارنى سەيلىدى. ئېرى بىلەن بىرگە كەلگەن ناكەس گۇمراھلارنىمۇ تونۇدى. ئايالنىڭ يارىلىرى يەڭگىلەندى، ئەمەللىرى تازا بولدى. لېكىن سەبىر قىلدى، گىنە ساقلىمىدى. پەقەت پەرۋەردىگارغا شۈكرانلار قىلدى. «ئەي رەببى ئەلا، بۇ تۈزكۈرلارنىڭ جازاسىنى بېرىپسەن، ئەي قادىرى ھەيۈل قەييۇم، كىمكى يامانلىق قىلسا، بالالارغا گىرىپتار بولار. بۇ مەخلۇقلارنىڭ ئەھۋالىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم، بۇلارغا شۇ تەقدىر كۇپايە» دېدى ئىچىدە.

سوڭرە جۈپتى ھالالىغا يۈزلىنىپ دېدى:

— مېنىڭ ئالدىمغا كېلىشىڭدىن مەقسىتىڭ نېمە، مۇددىئايىڭنى بايان قىل.

— ئەي شاھىي دىلىپۇرۇز، — دەپ سۆز باشلىدى ئېرى، — بۇ خەستە مېنىڭ ئۈكۈم بولىدۇ، ھەجىدىن قايتىپ كەلسەم، خانۇمانىم ۋەيران، خوتۇنۇم يوق، ئۈكۈم بولسا كۆزى كور، ئاياغ - قولى پالەچ بولۇپ يېتىپتۇ. شۇ بىچارە ئىنسىمنىڭ دەردىگە شىپا ئىزدەپ كەلدىم.

ئىيسا نەپەس ئايال ئېيتتى:

— بۇ ئىنسىمنىڭ بىھەد گۇناھلىرى بارغا ئوخشايدۇ. ئەگەر ئۆز گۇناھلىرىغا ئىنقىرار بولمىسا، شىپا تاپمايدۇ.

مەرد ھاجى ئۈكۈمىغا قاراپ:

— خوش، نېمە گۇناھ قىلغانسەن، سۆزلە، — دېدى. ئۈكۈمى ئەۋۋىلىدە جىم تۇرۇۋەردى. ئاخىر، ئىلاجىنى تاپالماي ھەممىسىگە ئىنقىرار بولدى:

— خوتۇنۇڭنى تۆھمەت بىلەن تاشبوران قىلدۇرغان

مەن، — دەدى، — بۇ گۇناھىم ئۈچۈن مەھشەركۈنى جاۋاب بېرىمەن، ئايالىڭ ساڭا ساداقەتلىك ئىدى، بىگۇناھ ئۆلۈپ كەتتى.

ئاكسىنىڭ غەزىپى قاينىدى. بىراق چىن دىلىدىن ئىقرار بولغىنى ئۈچۈن ئويلاپ كۆرۈپ، ئۆزىنى باستى. كارامەتلىك خوتۇنمۇ ئۇنى ئەپۇ ئېتىپ، دۇئا قىلدى، شۇ دەقىقىدە دۇئاسى قوبۇل قىلىنىپ، ئۆكىنىڭ قول - ئايىغى ئەسلىگە قايتىپ، ئىشلەشكە باشلىدى. كۆزلىرى كۆرىدىغان بولدى.

كېيىن ئەرەبىي قۇلنى يېتەكلەپ كەلدى. زەڭگى قۇلمۇ گۇناھىغا ئىقرار بولۇپ، قىلغان مۇدەھىش ئىشلىرىنى بىر - بىر بويىغا ئالدى: بالىنى ئۆزى ئۆلتۈرۈپ، خوتۇنغا تۆھمەت قىلغانلىقىنى ئېيتتى. ئايال قۇلنىڭ چىن دىلىدىن ئىقرارىنى كۆرۈپ، دۇئاغا قول كۆتۈردى ۋە قارا زەڭگى دەردلەردىن خالاس بولدى. ئوغلنى يېتەكلەپ كەلگەن كەمپىرمۇ ئايالنىڭ ئاياغلىرىغا يىقىلىپ، ئىلتىجا بىلەن يالۋۇردى، پەرزەنتىگە شىپا تىلىدى. ئايال يەنە تەكرارلىدى: — نېمە گۇناھ قىلغان بولسا بايان قىلسۇن، توۋا قىلسۇن، مەن سىدىقۇساداقتىنى كۆرەي.

يىگىت توغرا سۆزدىن ئۆزگە چارە يوقلۇقىنى بىلگەچ، بولغان ۋەقەلەرنى جامائەت ئالدىدا ھېكايە قىلىپ بەردى. ئايالنىڭ مەردلىكى، ھىممىتىنى ھەم ئۆزىنىڭ ياخشىلىققا يامانلىق بىلەن جاۋاب قايتۇرۇپ، پەسلىك قىلغىنىنى ھەم سۆزلىدى. ئايال يىگىتنى كەچۈردى ۋە دەردلەرگە شىپا تىلەپ، دۇئاغا قول كۆتۈردى. يىگىت قايتا تۇغۇلغاندەك

بولۇپ، كۆزلىرى كۆرىدىغان، ئاياغلىرى، قوللىرى
ئىلگىرىكىدەك ئىشلەيدىغان بولدى. مەرد ھاجى، ئەرەبى،
كەمپىر قاتارلىقلار ئىنتايىن خۇرسەن بولۇپ،
مىننەتدارچىلىق ئىزھار قىلدى.

ئايال خالايقنىڭ مۈشكۈلىنى ئاسان قىلىپ، كارامەتلەر
كۆرسىتىپ، خەستىلەرنى داۋالاپ بولغاندىن كېيىن، پۇرسەت
تېپىپ، ئېرىنى خىلۋەتكە چاقىردى ۋە گۈلگۈن يۈزىدىن
پەردىنى كۆتۈردى. ئېرى خوتۇنىنى دەرھال تونۇپ ۋە نەرە
تارتىپ شادلىقىدىن بەھوش بولۇپ يىقىلدى. ئۆزىگە
كەلگەندىن كېيىن، خوتۇنى سورىدى:

— نېمىگە بۇنچە ھاياجانلاندىڭ، بەھوش بولدۇڭ؟

ئەر ئېيتتى:

— ئاخىر مەن جۈپتى ھالالىمنى تاپتىم، لېكىن سەن
ئاددىي خوتۇن ئەمەسسەن، سەن رەھمەت نۇرىغا يۇغۇرۇلغان
بىر زاتسەن، مەن سېنىڭ يولۇڭدا قۇربان بولۇپ، جان پىدا
قىلسام ئەرزىيدۇ.

خوتۇن ئېيتتى:

— ئەي جۈپتى ھالالىم، مەن سېنىڭ ئاشۇ
خوتۇنۇڭمەن، بەھەمدۇللاھ، تەڭرىگە مىڭ قەتلە شۈكرىكىم،
دىدارىڭنى كۆردۈم، سادىق يارىم، غەمخورۇم، ماڭا سېنى
تەڭرىمنىڭ ئۆزى ساق - سالامەت يەتكۈزدى. گەرچە سەنسىز
يۈز جاپالارنى باشتىن ئۆتكۈزدۈم، تېنىم ھەسرەتۈنلەمدىن
مەجرۇھ بولدى، لېكىن ساڭا خىيانەت قىلمىدىم، ۋاپا
يولىدىن چېكىنىمدىم. ھەركىمكى تەڭرىدىن قورقۇپ،
سىدىقۇ ۋاپادا سابىت بولسا، ئۇنى تەڭرىنىڭ ئۆزى

مالامەتلەردىن ئېسەن - ئامان ساقلايدۇ.

ئىككىسى بىر - بىرلىرىگە يېقىنلىشىپ، ھەممەتتە بولدى. بۇ ۋەقە ساراي ئەھلى ئارىسىدا پۇر بولدى. ھەممەت كېلىپ مۇبارەك باد قىلدى. ئەلگە توي بېرىلدى. ئايالنىڭ ئېرى دۆلەت ئىشلىرىنى يۈرگۈزۈشتە دانا مەسلىھەتچى بولدى، ئىززەت - ئىكرام كۆردى، ئەرەبىنى پادىشاھ ئايال ئۆزىگە ۋەزىر قىلىۋالدى.

— مانا ۋاپالىق ئايالنىڭ سەبرۈساداقتىدىن كەلگەن سائادەت، بۇنداق ئايال نەچچە يۈز شەھۋەتپەرەس ئەركەكتىن چوڭ ئەمەسمۇ؟

ئاتىسى ئۇشبۇ ھېكايىنى تۈگەتكەچ، ئوغۇل بىر ئاز ئويلىدى - دە، كېيىن ئېتىراز بىلدۈرۈپ دېدى:

— ئاتا سەن شەھۋەتنى نەپرەت بىلەن تىلغا ئالدىڭ. ئەمما ئەركەك ۋە خوتۇن كىشىنىڭ بىر - بىرىگە ئىنتىلىشى، مۇھەببەتنى شەھۋەت دەپ بەتنام قىلىش ۋە بۇنى مەنى ئېتىش توغرا. ئەركەكنىڭ خوتۇنغا ئىنتىلىشى شەھۋەت ئەمەس. ئەگەر ئەركەكلەر بىلەن خوتۇنلار قوشۇلمىسا، ئادەمات نەسلى قانداق داۋام ئېتىدۇ؟ ئالەمنىڭ تۈزۈلۈشى، قانۇنىيىتى بۇزۇلدىغۇ. بۇ ئىلاھىي ھېكمەتنىڭ تەرتىپۈتەدبىرىدۇر. مۈلۈك ۋە مەملىكەت، دۇنيا ئىشلىرى شۇ ئاساستا قۇرۇلغان، بارچە جانزاتلار قوشۇلۇپ، كۆپىيىپ، نەسلىنى داۋام ئەتتۈردى. بەرقارارلىق، راۋاجلىنىش شۇندىن كېلىپ چىقتى. ئادەمات مىڭ - مىڭ يىللار ئاشۇ قانچىدىن - قانچە رىيازەت راۋاجلىنىشنى بېشىدىن ئۆتكۈزۈپ، ھازىرقى ھالغا كەلگەن. بۇنى ھېكمەت ئەھلى ياخشى بىلىدۇ.

ھەممىسى زۆرۈرىيەتتىن، مۇئەييەن نىزام ئۈچۈن يارىتىلغان. قوشۇلۇش كېرەك ئىكەن، دېمەك، مانا شۇ ئۇلۇغ ھېكمەت قانۇنىغا بويسۇنۇشتۇر. ئەگەر شەھۋەت بولمىغاندا سەنمۇ، مەنمۇ بولماس ئىدۇق. نېمىشقا ئەمدى سەن شەھۋەتنى يامان ئاتاق قىلىسەن. بۇ ئىش مەردلەرنىڭ ئىشى ئەمەس دەيسەن؟ بۇنى قانداق چۈشىنىش كېرەك؟ ماڭا چۈشەندۈرۈپ بەر بولمىسا.

ئاتا جاۋاب بېرىپ دېدى:

— زىنھار شەھۋەتنى پۈتۈنلەي ئىنكار قىلىۋاتىدۇ، دەپ ئويلىما. ئەمما سەن پەقەت ئالەمدە شۇنى ئاڭلىغىنىڭ ئۈچۈن ساڭا بۇ سۆزلەرنى ئېيتتىم. نېمە ئۈچۈنكى، ئاغزىڭدا پەقەت شۇ سۆز. خىيالىڭ پەقەت شۇ بىلەن بەند ئىدى. بۇ سىرۇ سىنئەت، ھېكمەتلەر ئالەمدە پەقەت شەھۋەتنى تونۇساڭ ۋە بىلسەڭ، پەقەت شۇ بەند بولساڭ، ئەتتەڭ دەيمەن، چۈنكى ئۆمرۈڭ زىيا كېتىدۇ. ئويلاپ مۇلاھىزە ئېتىپ ساڭا خىلۋەتتە ئۇششۇ سۆزلەرنى ئېيتتىم. تاكى شەھۋەت گىردابىدىن قەدىمىڭنى تاشقىرىغا قويساڭ، ئاخىر ئادىمىلىك پەقەت شۇندىن ئىبارەت ئەمەس، شەھۋەت ئىنساندا مەۋجۇت، ئەمما ئۇ ئادەمنى ئادەم سۈپىتىدە سۈپەتلىمەيدۇ. سەن ئۇلۇغلۇقتا پەيغەمبەرلەر، نەبىلەرگە باراۋەرسەن، ئۆلۈكلەرنى تىرىلدۈرگۈچى ئىيسا بىلەن ھەمرازۇ ھەمىنەپەسسەن، ئەپسۇسكى، ئىيسانىڭ ئېشىكى بىلەن ھەمقەدەم بولمىساڭ، نېمىشقا ھايۋان كەبى شەھۋانىي ھېرىسنىڭ بار. ئىيسا بىلەن خىلۋەتداش بولۇشۇڭ مۇمكىنغۇ. شەھۋەت ھەر دائىم قەي (قۇسۇش) گە ئۈندەيدۇ، قۇتۇلغىن بىر مۇددەت بۇ قۇسۇقلاردىن!

— توغرا، ھېچبىر جانزات شەھۋەتتىن خالىي ئەمەس، بۇ سىرنى بىلىمگەن ئادەم جىسمانىي ئەيىب، نۇقتىلىقتۇر. ئۇنداق كىشى ساغلام ئەمەس. ئەمما شەھۋەت ھەددىدىن ئاشسا، ھېرسى بىخۇدلۇقى كېلىپ چىقىدۇ. كېيىن ئۇنى توختىتىپ بولمايدۇ. شەھۋەت شەۋقى كۈچەيگەندە، مۇھەببەت ئارىدىن كۆتۈرۈلىدۇ. ھالبۇكى، ئىنساننىڭ ماھىيىتى مۇھەببەتتۇر. بىراق مۇھەببەت ھەم مۇئەييەن چىگرادا تۇرۇشى كېرەك. ئەگەر چىگرادىن ئاشسا، جېنىڭ مەھبۇب كۆزى ئالدىدا ئاجىز، ئەزىمەس بولۇپ قالىدۇ.

— شەھۋەتتىن ۋاز كەچكىن، چۈنكى تەلەپنىڭ ماھىيىتى مۇھەببەتتۇر. ھەممە نەرسىنىڭ جەۋھىرى، ئەسلىي مەھبۇب - يارى ئەزەلىدۇر! ئۇنىڭ يولىدا جان پىدا قىلىش، قۇربان بولۇش شەھۋەتكە گىرىپتارلىقتىن ئەۋزەل! دانا ئادەملەر بۇنى تەجرىبە قىلىپ كۆزىتىپ كۆرگەن، ئاللىقانچە ھېكايەتۇر ئىزاھاتلەر ئارقىلىق چۈشەندۈرۈپ كەتكەن. ھېكايىتىمنى ئاڭلا ۋە بۇنىڭدىن ئىبرەت ئالغىن.

ئايال ئىشقى

پادىشاھنىڭ سۇمباتلىق بىر ئوغلى بار ئىدى. شاھزادە ھەقىقەتەن ھەم كېلىشكەن، ساغلام يىگىت بولۇپ ۋايىغا يەتكەن، خەلق ئۇنىڭ ئاي يۈزىگە قاراشقا پېتىنالمىيىتى. گويا ئۇنى دۇنيانىڭ بىر مۆجىزىسى دەيسىز. ئىككى قېشى كاماندەك، كۆزى، كىرىپىكلىرى مىڭ قەلبىنى ۋەيران قىلار، قاراشلىرى ئادەمنى ئاھاڭرەبادەك ئۆزىگە سېھىرلەپ قويىتى.

تەبەسسۇم قىلسا، دۈردەك تىزىلغان چىشلىرى كۆرۈنەر، لەئىل لەۋلىرىنىڭ خۇشبوۋىي نەچچە مۇپتىلالارنى مەستۇ بەھوش ئەيلىگەندى. شاھزادە گۈزەل تەلئەت بولۇش بىلەن بىرگە، ئۇياتلىق ھەم مەغرۇر ئىدى. بىر خوتۇن ئاشۇ گۈزەل يىگىتكە ئاشىق بولۇپ قالدى. كۆڭلى ئېزىلىپ، كۆزلىرىدىن قانلىق ياشلار ئاققۇزدى. يىگىت پىراقىدا بارچە نەرسىنى، ئۇرۇق - توغقانلىرىنى، بەلكى دۇنيانى ھەم ئۇنتۇپ، دەرۋىش - قەلەندەر بولدى. ئۇ خوتۇن شاھزادىنىڭ يولىنى تۈنۈكۈن پايلار، ئەگەر شاھزادە يولغا چىقسا، ئېتىنىڭ ئاياغلىرىنى قۇچاقلاپ ئۆپەر، تۇپراقتىكى ئىزلىرىنى كۆزىگە سۈرتەر ئىدى. يېشى تاراملاپ ئېقىپ، ئاشىقنە نالە چېكەر ئىدى. پانا - پانادىن، ھەممە يەردىن شاھزادىگە باقار، دىدارغا تويماستى. ئەگەر شاھزادە يۈرسە، شەھەردە بولار، باغۇ سەھراغا چىقسا، ئارقىسىدىن سەھراغا چىقار، ئىزمۇ ئىز قوغلىشىپ بارار ئىدى. تۈنلىرى ئۇنىڭ يادىدا ئۇخلىماي چىقار، ئەتراپتىكىلەرگە ھەم ئۇيقۇ بەرمەي، پەرياد چېكەر ئىدى.

ئادەملەر بۇ ھالنى كۆرۈپ، ھەيران قالدى، گەپ - سۆز تارقىلىپ، بارا - بارا پۈتۈن شەھەرگە پۇر بولدى. ئىش شۇ دەرىجىگە يەتتىكى، ئاخىر شاھزادە نومۇس قىلىپ، ئايالدىن قانداق قۇتۇلۇشنىڭ ئىلاجىنى تاپالماي، ئاتىسىغا شىكايەت قىلدى. پادىشاھ خوتۇننى تۇتۇپ كېلىشنى بۇيرۇدى. تۇتۇپ كەلتۈرۈلدى. پادىشاھ ئۇنى كۆرۈپ، بەتتەر غەزەپلەندى ۋە چاچلىرىنى ئاتنىڭ ئاياغلىرىغا باغلاپ، سۈرتىپ ئۆلتۈرۈشكە ھۆكۈم قىلدى. بۇ ۋەقەنى كۆرگەن ئادەملەر توپ - توپ بولۇشۇپ، دالالارغا چىقتى. ھەممە نەرسە تەق قىلىپ

قويۇلدى. شۇندا خوتۇن ئۆلۈم ئالدىدىن پادىشاھقا مۇراجىئەت قىلىپ:

— ئەگەر شاھىم ئىجازەت بەرسە، بىر مۇراجىئەت بار، — دەپ سۆز قىلدى تەزىم ئىلە. شاھ دەدى:

— ئەگەر ئىستىكىڭ جېنىڭنى ساقلاش بولسا، رازى بولماسمەن، چۈنكى قەستىم سېنىڭ جېنىڭنى ئېلىشتۇر، ئەگەر چېچىمنى تارتىپ سازايى قىلما، دەپ ئىلتىماس قىلماقچى بولساڭ، بۇ ھەم ئۆتمەيدۇ، چۈنكى شۇ ئۇزۇن چاچلىرىڭغا ئورۇلىپ جان بېرىشىڭنى كۆرمەكچىمەن، مەگەر ئاتقا باغلىماستىن ئۆلتۈرۈشنى خالىساڭ، بۇ ھەم رەت ئېتىلىدۇ، چۈنكى، ئاتنىڭ تۇيىقىنى ئۆپۈشنى خۇش كۆرگىنىڭنىڭ مۇكاپاتى بۇ. بۇندىن باشقا قانداق ئىلتىماسىڭ بار؟ ياكى بىر مۆھلەت ئامانلىق تىلەرسەن؟ بىر دەقىقىمۇ ئامانلىق بەرمىگەيمەن ياكى شاھزادىنى كۆرمەك تىلەرسەن، لېكىن ئۇنىڭ يۈزىنى ھېچ كۆرەلمەيسەن .
خوتۇن ئېيتتى:

— جېنىمنى ساقلاشنى ئىستىمەيمەن، جېنىم ئەمدى ماڭا كېرەك ئەمەس. بىردەممۇ ئامانلىق تىلەيمەن، ئۇندىن ئايرىلىپ ئامان ياشاش ئۆلۈمدىن ئېغىر. چېچىمنى سۆرتىپ، ئاتنىڭ ئاياغلىرى ئاستىدا يانچىپ ئۆلتۈرمەكچى ئىكەنسىن، ئىختىيارىڭ، بۇنى قىلما دەپ ئىلتىماس قىلمايمەن. ئەمما، ئەي ساخاۋەتلىك شاھ، سەن ئېيتقان ئۇشبۇ تەلەپلەردىن باشقا بىر تەلپىم بار.
شاھ ئېيتتى:

— سۆزلە، بۇندىن باشقا يەنە نە ھاجىتىڭ بار؟ ئەگەر

مەن ئېيتقان تەلەپلەردىن باشقا ھاجىتىڭ بولسا، مۇقەررەر بۇ تەلەپلىرىڭنى بېجىرىمەن.

خوتۇن ئېيتتى:

— ئەي ساخاۋەتلىك ۋە شەپقەتلىك شاھ، بۈگۈن مېنى ئات ئاياغلىرىغا باغلاپ سۆرتىشكە ھۆكۈم قىلغان ئىكەنسىن، سەندىن ھاجىتىم - ئىلتىماسىم شۇكى، چېچىمنى شاھزادىنىڭ ئېتى ئاياغلىرىغا باغلاپ قوي. بۇ ئىشنى ئۇ قىلسۇن. مەن ئۇنىڭ قۇربانى بولاي ۋە ئەبەدىي ئۆمۈر كۆرەي. ئەگەر مەشۇق تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلسەم، ئىشىق نۇرىدىن روھىم ئېرىشىئەلادا بولىدۇ. بىر ئاجىز خوتۇنمەن، ھوشۇم ئۆزۈمدىن ئەمەس، باغرىمدا لەختە - لەختە قان، تىرىكمەنمۇ، ئۆلۈكمەنمۇ بىلمەيمەن.

پەرۋەردىگار پادىشاھنىڭ كۆڭلىگە رەھىم سالدى، كۆڭلى ئېزىلىپ كەتتى. خوتۇننى ئەپۇ قىلدى، ئۇنىڭ سىدىقۇ يېنىشلىرى، پاكىز مۇھەببىتى، ئىلاھىي ئىشقى شاھنىڭ قەلبىنى بوشاتقاندى. پادىشاھ خوتۇننى ئۆز سارىيىغا ئېلىپ باردى. ئوغلغا ھەمراھ قىلدى. بۇ ئىشقى ھەقىقىدۇر، ئەي پەرزەنت بۇنى ئۆگەن.

ئەمدى ساڭا يەنە بىر ھېكايەت سۆزلەپ بېرەي. پاك مۇھەببەت ئادەمنى مەرد ۋە جەسۇر ئەتكىنى، ئاجىز قىزنى قەھرىمان جەڭچىگە ئايلاندۇرغىنى كۆر.

بېكتاش ۋە رابىئە

ئەمما، بۇ قىسسە دەردلىك، ئەلەملىكتۇر. سۆيۈشكەنلەر

تارتقان جاپاغا ئادەم پەرزەنتى ئەمەس، زالىم پەلەكنىڭ ئۆزى
ھەم گەردىشىنى توختىتىپ ماتەم تۇتقان. ئەپسۇس، دەپ
كۆزلىرىدىن ياشلار تۆككەن.

بۇ قىسسە مىسالنى كىم كۆرگەن، ئەي دىل،
بۇ ھەسرەتنامەدۇر، ئاڭلا بەتەفسىل.

رابىئە بەلخ ئەمىرى كەئىبنىڭ قىزى ئىدى. قىز
ناھايىتى ساھىبجامال ۋە ئاقىل بولۇپ، قاپقارا جادۇ
كۆزلىرى، نەيزە مىسال كىرىپكىلىرى ھەرقانداق يۈرەككە
غۇلغۇلا سالار، ھېقىق لەۋلىرى، مەرۋايىت چىشلىرى كۆرگەن
كىشىنى رام ئېتەر ئىدى. تەڭداشسىز ھۆسن ۋە بۇنىڭ
ئۈستىگە شائىرانە لەتىق تەبىئىتى ئۇ قىزنىڭ شوھرىتىنى
ئەتراپقا يايغانىدى.

ئەمىر كەئىب قىزىنى ناھايىتى ياخشى كۆرەر، ئۇنى بىر
نەپەس ھەم خىيالىدىن نېرى كەتكۈزمەس ئىدى. كېچەيۇ
كۈندۈز قىزىنىڭ تەقدىرى ھەققىدە قايغۇرار ئىدى. ئۆلۈمى
يېقىنلاشقىنى سەزگەن ئەمىر بىر كۈنى ھارىسىنى ھۇزۇرغا
چاقىردى. ئۇ ئوغلىغا قاراپ دېدى:

— سىڭلىڭ ئەقلى تولغان قىز، ئۇنىڭغا ھەممە قايىل.
لېكىن قىزىمنى خالىغانچە مەن - مەن دېگەن زادگانلار،
ئەيىنلارغا لايىق كۆرمىدىم. ئەمدى ئوغلۇم، مەن ھايات
بىلەن ۋىدالىنىش ئىكەنمەن، ئۇنىڭ تەقدىرىنى ساڭا
تاپشۇرىمەن. سەن ئۇنى ئۆزىگە مۇناسىپ كىشى تېپىپ
ئۇزاتقىن.

ھارس ئاتىسىنىڭ ۋەسىيىتىنى مەمنۇنىيەت بىلەن قوبۇل قىلدى ۋە سىڭلىسىنى كۆز قارىچۇقىدەك ئاسراشقا ۋەدە بەردى. لېكىن تەقدىر ئۇلارغا قالتىس يولنى راۋا كۆرگەندى.

ئاتىسىنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ھارس تەختكە ئولتۇرۇش مۇناسىۋىتى بىلەن كاتتا شاھانە زىياپەت بەردى. جەننەتنى ئەسلەتكۈچى باغدا ئەيش - ئىشرەت داۋام ئېتەر، مۇزىكا سادالىرى ياڭرار ئىدى. باھار مايسىلىرى كىشىگە ياشلىقنى ئەسلىتەر، شامال بولسا گۈل غۇنچىلىرىنىڭ ئېچىلىشىغا ياردەملىشەر ئىدى. گۈللەر ئارىسىدىن جىمىرلاپ ئېقىۋاتقان سۇ مەجلىس ئەھلىگە ھۇزۇر بېغىشلار ئىدى.

ھارسنىڭ تەختى يۈكسەك ئايۋاندا جايلاشقان بولۇپ، ئەمىر ئۇندا قۇياشتەك پارلاپ ئولتۇرار ئىدى. مەرۋايىت تىزىقىدەك ئۇنى ئورنىۋېلىشقان خىزمەتچىلەر ۋە چاكارلار خىزمەتتە قول قوشۇتۇرۇپ تۇرۇشاتتى. ھەممىنىڭ قەلبىدە خۇشاللىق، چېھرىسىدە كۈلكە بالقىتتى. بەزم ئەھلى ئارىسىدا يۇلتۇزلار ئىچىدە پارلاپ تۇرغان ئايدەك، خۇشپىچىم كىيىنگەن قارا قاشلىق، قارا كۆزلۈك، بىر كۆرۈشتە كىشىنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە تارتىدىغان سەرۋى قامەت بىر يىگىت ئولتۇراتتى. ئۇنىڭ ئېتى بېكتاش بولۇپ، خەزىنەبانى ئىدى.

ھارسنى ئەمىرلىك ئۇنۋانى بىلەن تەبرىكلەشكە كەلگەن ساراي ئەھلى ۋە زادگانلار خۇرسەندچىلىك قىلىشار ئىدى. قىز - جۇۋانلار ھەم قەسىرنىڭ تېمى ۋە ئاراچ ئايۋانلاردىن يۈزلىرىگە پەردە تارتىپ، بەزمە - تاماشا قىلار ئىدى. رابئەمۇ

كېنئەزەكلەرى، دوستلەرى بىلەن قەسەرنىڭ تېپىغا چىقتى ۋە بىر بۇرجەكتە ئولتۇرۇپ تاماشا قىلىشقا باشلىدى. شۇ پەيت توساتتىن ئۇنىڭ نىگاھى ئەمىر بىلەن يانمۇيان ئولتۇرۇپ، سۆھبەت قىلىۋاتقان بېكتاشقا چۈشتى بېكتاشنىڭ كاتتا سەلتەنەت بىلەن راۋاب چېلىشى، يېنىپ ھاياجانلىق قوشاق ئېيتىشى، سورۇن كەيپىياتىغا ھەمئال ھالدا لىقۇملىق قەدەھلەردىن نازاكەت بىلەن مەي ئىچىشى، يەنى سورۇننىڭ گۈلى بولۇپ ئولتۇرۇشى رابىئە كۆڭلىنى ئۆزىگە رام ئەتتى. شۇ كۈندىن باشلاپ قىزنىڭ ئەھۋالى ئۆزگەردى. كېچە يۈكۈندۈز ھالاۋىتىنى يوقاتتى. ئۇ دەردىنى كىمگە ئېيتىشنى بىلمەس، قەلبىدىكى غەلىيان ۋە ئوتتىن ۋۇجۇدى تىترەتتى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن باھار بۇلۇتىدىن تۆكۈلگەن يامغۇر مىسالى ياش تۆكۈلەر، پۈتۈن ئەزالىرى ئوت مىسالى يېنىپ، ئېرىۋاتقاندەك ئىدى. ئارىدىن بىر يىل ئۆتكەندىن كېيىن ئىشقى دەردى قىزنى ھالىدىن كەتكۈزدى. ئۇ كېسەلچان بولۇپ قالدى. سىڭلىسىنىڭ ئەھۋالىدىن تەشۋىشكە چۈشكەن ھارس ئۇنى داۋالاش ئۈچۈن تېۋىپ ئېلىپ كەلدى. ئەمما نەئىلاج:

مۇھەببەت دەردىنىڭ دەرىمانى قايدا،
تېۋىپكە نە ئىلاج ئىشقى قىيىنغاندا؟

رابىئە دەردلىرىنى شېئىرغا سېلىپ ئاۋۇنماقچى بولار ئىدى، بىراق بۇ ئۇنىڭغا تەسكىن بېرەلمىدى. قىيىنلىش، ئىزتىراپ باغرىنى لاۋۇلداتتى. رابىئەنىڭ ياشلىقتىن

تەربىيىلىگەن مېھرىبان، زېرەك ۋە دانا بىر كىشىسى بار ئىدى. قىزنىڭ ئىشقا دەردىگە مۇپتىلا بولغانلىقىنى سەزگەن زېرەك يېقىنى ئۇنى سۆھبەتكە چاقىردى ۋە قىز ئۆز يۈزىدىن ھايپا پەردىسىنى ئېلىپ، ئۇنىڭغا پۈتۈن ھېسلىرىنى تۆكۈپ، كۆڭلىنى بوشاتتى.

ئۇنىڭ ئىشقى مېنى بىخۇد قىلىپتۇر،
ۋۇجۇدۇم ئۆيىنى نابۇت قىلىپتۇر،
بۇ دەردى بىداۋاننىڭ بائىسى ئۇ،
كۆڭۈل غەم - ئوتىنىڭ دەسمايىسى ئۇ.
ئاخىر ئول، دىلرabadىن سۆز دېگىن سەن،
قىلار سەن نې ئۈچۈن بىگانە زىكرىن؟

كېيىن رابىئە ھېلىقى خوتۇندىن ئۆز ئىشقا داستانىنى بېكىتاشقا يەتكۈزۈشنى سورىدى ۋە بۇ قىسسە باشقىلارغا مەلۇم بولماسلىقىنى ئىستەپ، يارى ئەزىزگە مەكتۇپ يازدى.

ئايا ئەي، كۆزلىرى جادۇ، قايناسەن؟
مېنى بىر يوقلامايسەنمۇ، قايناسەن؟
قىلىپ كۆڭلۈم تۆرىدە مېھمان بول،
ۋەيا تىغىڭ بىلە جاللادى جان بول!
ئەسىر ئەتتىڭ دىلىمنى، جاننى - بەندە،
قىلاي سەدقە بولساڭ مېڭ جان تەندە!
خىيالىڭدا يۈرەمەن مىسلى مەجنۇن،
تىنىم ئۆرتەر ئەجەب دەردۇ جىگەر خۇن.

ئەگەر كەلسەك، قىلاي جاينىڭ كۆزۈمنى،
يوق ئىرسە كىمسە تاپمايدۇر ئىزىمنى.
يانۇرمەن شەمئى كەبى بىر يانۇ گىريان،
سېنى ئىزلەپ يۈگۈردۈم خەستە ھەريان.
ھۈزۈرۈمغا كېلىپ كۆڭلۈمنى شاد قىل،
ھاياتىم باغنى ھەم ئاباد قىل!

رابئە نامەنى يېزىپ تۈگەتتى ۋە قەغەز تېگىگە ئۆزىنىڭ رەسىمىنى سىزىپ، مەھبۇبىگە ئەۋەتتى. خەتنى ئالغان بېكتاش شېئىرنىڭ مەزمۇنى ۋە راۋانلىقىنى، سەنئەتكارانە سىزىلغان رەسىمنى كۆرۈپ، ھەيرەتتە قالدى ۋە ناھايىتى خۇشال بولدى. ئۇ گويا ئۆزىنى رابئەنى نەچچە يىللاردىن بېرى بىلگەندەك، ئۇنىڭ يېقىن دوستى بولغاندەك ھېس قىلدى. شائىرە سۆيگۈسىگە سازاۋەر بولۇش بەختىگە مۇيەسسەر بولغان بېكتاشنىڭ بېشى ئاسمانغا يەتتى ۋە بۇ دەقىقىدە قەلەم ۋە دۈۋەت ئېلىپ، مۇھەببەت تىلى بىلەن مەھبۇبىسىگە جاۋاب قايتۇردى.

بېكتاشنىڭ ئىشقا مەكتۇبىنى ئالغان رابئەنىڭ كۆزلىرىدىن خۇشاللىق ياشلىرى ئاقتى. ئەمدى ئۇ چەكسىز خۇرسەن ئىدى، سۆيگۈ جامىدىن لىپمۇلىق مەي ئىچەر، دىل ئارزۇسىنى ئىپادىلەپ شېرىن غەزەللىر پۈتەر ئىدى، تەقدىر يەتكۈزگەن بۇ بەختتىن چەكسىز خۇش ئىدى.

ئارىدىن خېلى ۋاقىت ئۆتتى. كۈنلەرنىڭ بىرىدە بېكتاش رابئەنى باغدا تەنھا كۆرۈپ ئۇنى ئۆزىگە تارتتى. بېكتاشنىڭ بۇ ھەرىكىتىدىن قاتتىق رەنجىگەن رابئە جەھلى بىلەن ئۇنىڭ قولىنى سىلكىپ تاشلاپ بۇ بېيىتنى ئوقۇدى:

ئايا ئەي، بىئەدەپ، بۇ نې قوپاللىق؟
نە جورئەت بۇ ۋە قانداق شر يۈرەكلىك؟
شامال ھەتتا ئېتەگىمدىن ھېيقار،
كىيىم شەپسىن سەزمەيدۇ كەپتەر.

يىگىت خاتاسىنى تونۇپ، دەرھال ئۆزىنى ئاقلىماقچى
بولدى:

— ئەي تەڭسىز دىلبەر، بۇ نە ھالكىم، ماڭا يوشۇرۇنچە
نامە ئېۋەتىپ، مېنى دىۋانە قىلىسەن، ئەمدى بولسا
ئۇچراشقىنىمىزدا مەندىن يۈز ئۆرسەن ۋە بىگانىلەردەك
ئۆزۈڭنى ئۇزاقلاشتۇرسەن؟

قىز ئاچچىق بىلەن جاۋاب بەردى:

— سەن مېنىڭ قەلبىمدە سەن، يۈرىكىمدە
يالقۇنلاۋاتقان ساپ مۇھەببەتتىمىسەن. كاشكى، بۇنىڭدىن
ئاگاھ بولساڭدىڭ، ياق، بىلدىمكى، ئاگاھ ئەمەس ئىكەنسەن.
مېنىڭ غەم - غۇسسىگە تولغان ۋۇجۇدۇم ھەۋەسكارلىق ۋە
شەھۋانىي ھېرىسنىڭ قۇربانى بولماس. ئەگەر سەن مېنىڭ
شۇ پاك ئىشقىمغا سازاۋەر بولالماي ئىكەنسەن، ياتلار كەبى
كۆڭلۈم ئاستانىدىن ئۇزاقلىشىسەن...

بۇ ۋەقەدىن كېيىن بېكتاش ئۆزىنى يوقىتىپ قويدى.
نۇرانە كۆڭلىدىن مېڭ - مېڭ پۇشايماي يېدى. سۆيگۈسىدىن
رەنجىگەن رابىئە پەقەت يۈرەك ئارمانلىرىنى شېئىرغا تۆكۈپ
سالدى، ئاجايىپ جۇشقۇن غەزەللىرى بىلەن گويا ئەلەملىرى
سۇ چاچار ئىدى.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە باغ ئارىلاپ سەير ئېلىپ، ئۆزىنىڭ
يېقىملىق بېيىتلىرىنى ئىزھار قىلدى:

ئايا ئەي، تۇن يېلى، بىرقۇر گۈزەل قىل،
فىغانىم تۈركى ياغمىغا خەبەر قىل.
دېگىل: كۆيدى دىلىم ئىشق ئاتەشىدە،
بولۇرمۇ چارەئى ئاشق ئىشىدە؟

پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن شېئىر ئوقۇۋاتقان قىز ئاكىسى
ھارسنىڭ ئۇنى ئاڭلاۋاتقانلىقىنى بايقىدى، شۇئانلا
شېئىردىكى «تۈركى ياغما» ئىبارىسىنى «سۇرخى ساقا»
(يەنى تاڭدا رابىئەگە سۈكەلتۈرىدىغان كىشىنىڭ ئىسمى)غا
ئالماشتۇردى. لېكىن زېرەك شاھزادە بۇ نازۇكلۇقنى بايقىدى
ۋە شۇ كۈندىن باشلاپ سىڭلىسىدىن گۇمانسىرايدىغان
بولدى.

ئارىدىن بىر ئاي ئۆتەر - ئۆتمەي ھارس مۈلكىگە
ھېسابسىز لەشكىرى بىلەن دۈشمەن مۇداپىئە جېڭىگە
كىردى. جەڭ مەيدانىدا قىلىچ - قالقانلار توقۇنۇشتى،
كېسىلگەن باش ۋە تەنلەردىن قان ئېرىقلاردەك ئېقىشقا
باشلىدى. يەر لالسىزاردەك قىزىرىپ كەتتى. گويا ئەجەل
ئۆزىنىڭ رەھىمسىز چاڭگىلىنى خالايق بېشىغا سالغان،
قىيامەت كۈنىنى ياراتقانىدى.

ھارس جەڭ مەيدانىدىكى ئەسكەرلىرىنى بىر چەتكە
توپلاپ، ئۆزى ئالدىدا شىركەبى دۈشمەن ئۈستىگە ھەملە
قىلدى. باشقا تەرەپتە بېكتاش ئىككى قوللاپ شەمشەر ئۇزار

ئىدى، قەھرىمانلىق كۆرسىتىپ ئىدى. ئەمما توساتتىن بېشىغا ئۇرۇلغان شەمشەرزەرىدىن يارىلانغان بېكتاش بىر نەپەس ئۆزىنى يوقىتىپ قويدى ۋە ھوشىدىن كەتتى.

خۇددى شۇ پەيتتە جەڭ مەيدانىغا يۈزىنى پەردە بىلەن يوشۇرغان، جەڭچى كىيىمنى كىيگەن بىر ئاتلىق كىرىپ كەلدى. ئۇنىڭ ھايقرىغىدىن دۈشمەن سىپاھلىرى ۋەھىمگە چۈشتى. ئۇ ئۆزىنى دادىل دۈشمەنگە ئۇرۇپ، نەچچە - نەچچە باشلارنى تېنىدىن جۇدا قىلدى، دۈشمەن ساراسمە بولۇپ، پىتىراشقا باشلىدى. پۇرسەتتىن پايدىلانغان بۇ قەھرىمان ئېتىنى يارىلانغان بېكتاش تەرەپكە بۇرىدى ۋە ئۇنى كۆتۈرۈپ ئۆز ئەسكەرلىرى قولىغا تاپشۇردى. كېيىن قانداق پەيدا بولغان بولسا، خۇددى شۇنداق غايىب بولدى. جەڭ مەيدانىدىكىلەر بۇ شىجائەتلىك دىلاۋەر كىشىنىڭ كىملىكىنى بىلمەستىن ھەيران ئىدى. بېكتاشنى ئۆلۈم چاڭگىلىدىن خالاس ئەتكەن بۇ شىر يۈرەك پەھلىۋان رابىئە ئىدى.

رابىئەنىڭ مەيدانىدىن چىقىپ كەتكەنلىكىنى سەزگەن دۈشمەن قايتا ھۇجۇمغا ئۆتتى ۋە كەلكۈن ھارس لەشكىرى تەرەپكە ئېقىپ كېلىشكەن باشلىدى. بىراق شۇ ۋاقىتتا بۇخارا قوشۇنى ھارسقا مەدەت ئۈچۈن يېتىپ كەلدى، دۈشمەن تارمار ئېتىلدى.

ھارس غەلبە بىلەن خۇرسەن ھالدا شەھەرگە قايتتى ۋە شۇھامانلا شىجائەت كۆرسەتكەن سىرلىق ئاتلىقنى ئىزدەتتۈردى. لېكىن ئۇندىن ھېچبىر دېرەك ئالالمىدى. ئۇ پەرىشتە مىسالى يەر يۈزىنى تەرك ئەتكەنىدى. كەچمۈ كىردى،

ئاي ئۆزىنىڭ مۇنەۋۋەر نۇرىنى ئالەم ئۆزى تارتىپ كۆڭلىدە
شېرىن تۇيغۇ ئويغىتار ئىدى. لېكىن رابىئە كۆڭلى غەش،
ئۇنىڭ خىيالى يارىلانغان بېكتاشتا، قىز ھال سوراپ ئۇنىڭغا
مەكتۇپ يېزىشقا باشلىدى:

قىسمەت بۇكى، سەن قانغا مەلەندىڭ،
غەمدىن قان ئېرۇر باغرى يارىڭنىڭ.
ئۇزۇن تۈنلەر يانۇرمەن ئوت ئىچىندە،
تاڭ ئاتقاچ، ھەسرىتىم ئارتار زىيادە.
سېنىڭ ئىشقىڭ بىلەن بەھۇش ئېرۇرمەن

نە ئۆزى، نە بىراۋلارنى تونۇرمەن.
ئەلەملەر ئاغۇشىدە دىل ۋە تەن ھەم،
كى گويىا بولمىشمەن ۋە تەن ھەم.
ئەگەر ۋەسلىڭ ئۈمىدى بولمىغاندەك،
يېنىپ پۈتكەن بولاردى جان بەدەندە.

ئىشقى مەكتۇبى بېكتاش يارىسىغا مەلەمدەك داۋا
بولدى، ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ئاققان خۇشاللىق ياشلىرى
يۈزىنى يۇيىدى ۋە شۇ زامانلا ئولتۇرۇپ جاۋاب نامىسىنى
پۈتتى:

مېنى يالغۇز قويارسەن، يار نېمىشكە؟
دىلىم ئاشۇپتە، ئۆزۈم خار نېمىشكە؟

بىمارىڭنى سورماقنى ئۈنۈتما،
ئۆزۈڭ مەلھەم ماڭا، مېھرىڭ سوۋۇتما.
ئاقىللار رەسمىنى تۇتقىن مۇسەللەم.
كېلىپ باشىمدا ئولتۇرغىل بىرەر دەم.
قىلىچىڭ زەخمى ھەم پۈتمەكتە سەكىن،
بىراق، كۆڭلۈم ئۆيى تاپمايدۇ تەسكىن.
سېنىڭسىز بۇ ھاياتنى نە قىلاين،
دېدى بېكتاش يېقىلدى، كەتتى ئۆزىدىن.

بىكتاش كۈنلەردىن بىر كۈنى بەلخكە كېلىپ قالغان
مەشھۇر شائىر رۇداكىي بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. ئۇلار
سۆھبەت قىلغاچ، رابىئە شېئىرلىرىنى ئوقۇپ بەردى.
رۇداكىي قىزنىڭ لەتىپ ۋە دىلرەبا غەزەللىرىنى ئىشتىپ،
ھەيرەتتە قالدى. ئۇشبۇ شېئىرلارنىڭ ئىلھامچىسى
رابىئەنىڭ پاك مۇھەببىتى ئىكەنلىكىنى ھەم رۇداكىي شۇ
سەپەر چېغىدا بايقاپ قالدى.

رۇداكىي بۇخاراغا قايتىپ كەلگەندە، ھارىس ھەم
بۇخاراغا، شاھ ھۇزۇرىغا كەلگەندى. شاھ ھارىس شەرىپىگە
كاتتا بەزم تەشكىل قىلدى. بەزمى جەمئىيەتتە بۇخارانىڭ
بارچە ئەيىانلىرى، شائىر ۋە پازىللىرى يىغىلىشتى. شاھ
شائىرلار سەرۋەرى رۇداكىيدىن شېئىر ئوقۇشنى ئىلتىماس
قىلدى. رۇداكىي بۇ سەپەر ئۆز شېئىرلىرىنى ئەمەس، بەلكى
رابىئەنىڭ شېئىرلىرىنى يادقا ئوقۇپ بەردى. مەجلىس
قىزدى. مەيدىن سەرخۇش بولغان شاھ رۇداكىيدىن
شېئىرلارنىڭ مۇئەللىپى كىم ئىكەنلىكىنى سۈرۈشتۈردى.

مەي ئەسرى ۋە شېئىرىيەت ئىلھامىدىن كەيپى ئەلا رۇداكىي
ھارسنىڭ مەجلىستە بارلىقىنى ئۇنتۇپ، بار ۋاقىتىنى
ھېكايە قىلىپ بەردى.

— بۇ شېئىرلار ئەمىر كەئىب قىزىنىڭ ئىجادى، ئۇنىڭ
ئىسمى رابىئە، رابىئە قەزدارىي. ئۇ ئۆزىنىڭ غۇلاملىرىنى شۇ
دەرىجىدە سۆيىدۈكى، ئۇنىڭ نە كېچىسى ئۇيقۇسى، نە كۈندۈزى
ھالاۋىتى بار. شۇنىڭ ئۈچۈن شېئىر ئېيتىش، غەزەل ئوقۇش،
ئاشىققا يوشۇرۇنچە نامە ئېۋەتىشتىن باشقا مەشغۇلاتى يوق.
شېئىردىكى پەرىشانلىق، ئىشقى ۋەسپىنىڭ كۈچلۈكلىكى
ھەم شۇنىڭدىن، — دەيدى رۇداكىي.

شۇندا ھارس، گۇيا ھېچ نەرسە ئىشىتمىگەندەك، ئۆزىنى
مەستلىككە سالدى، لېكىن ئۆزى غەزەپتىن يۈرىكىنى
تىنچلاندۇرالمىدى. ئۇ بەلخكە قايتقاندا، پەيت پايلاپ
سىڭلىسىنىڭ قېنىنى تۈكۈش، شۇ ئارقىلىق شەنىگە قونغان
داغنى يۇيۇش پېيىگە چۈشتى.

بېكتاش پەقەت سۆيۈملۈكىدىن كەلگەن ئىشقى
نەمەلىرىنى كۆز قارىچۇقىدەك ئاسرار، ئۇنى ئەڭ قىممەتلىك
بايلىق سۈپىتىدە قەدىرلەر ئىدى. ئۇنىڭ ئۆزىگە يېقىن تۇتۇپ
يۈرگەن بىر دوستى بار ئىدى. بېكتاشقا ھەسەت قىلىپ
يۈرگەن بۇ ناپاك «دوست» ئىشقى مەكتۈپلىرىنى شاھقا
ئېلىپ بېرىپ كۆرسەتتى. رابىئە مەكتۈپلىرىنى كۆرگەن
ھارس غەزەپتىن تىترەپ كەتتى. شۇ ئاندىلا سىڭلىسىنى
ئۆلتۈرۈشكە بەل باغلىدى. ئاتىسىنىڭ ۋەسىيىتى،
سىڭلىسىغا بولغان مېھرى ھەم ئۇنتۇلدى.

ھارس ئەڭ ئاۋۋال بېكتاشنى زىندانغا تاشلىدى.

ئۇندىن كېيىن رابىيەنى قەتل قىلىش پىلانىنى تۈزدى. ئۇ خىزمەتلىرىگە ھامامنى قاتتىق قىزىتىشنى، رابىيەنىڭ قوللىرىغا كىشەن سېلىپ، قىزىغان ھامامغا قاماشنى بۇيرۇدى، بۇ ھۆكۈم ئىجرا ئېتىلدى. ھامامنىڭ ئىشىك ۋە تۆشۈكلىرىنى لاي بىلەن بېكىتىشتى. قىز بۇ غەيرىي ئىنسانىي قىيىناشلارغا قارشى پەريادلار چەكتى. ئۇنىڭ پەريادلىرى قىيىنلىۋاتقان جىسمۇجېنى ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئىشقا دەردى، غازاڭ بولۇۋاتقان ياشلىق پىغانى، شېئىر دەردى، مۇھەببەت يالقۇنىدا خەستىلەنگەن جاننىڭ نىداسى ئىدى.

ھالسىزلىقتىن لەختە - لەختە قان قۇسقان قىز كۆرسەتكۈچ بارمىقىنى قېنىغا مىلاپ ھامام تاملرىغا شېئىر پۈتۈشكە باشلىدى. تام قاندىن قىزىشقا باشلىغانسىرى قىز چېھرىسى سارغىيىپ بارار، ئۇنىڭ لەتىپ ۋۇجۇدىدىن مادار كېتەر ئىدى. ھامام تاملرىغا يېزىشقا جاي قالمىغاندا، ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىكى قان ھەم تۈگىگەندى. تام شېئىر بىلەن تولدى ۋە ئۇ ماھىپەيكەر گويا دىۋاردىن ئۈزۈلۈپ چۈشكەن سۈرەتتەك يەرگە يىقىلدى. ئۇنىڭ جېنى ئىشقۇقان ئىچرە جىسمىنى تەرك ئەتتى.

ئەتىسى ھامامنى ئاچتى ۋە ئۇ دىلبەرنى باش - ئايىغى قانغا غەرق ھالدا كۆردى، پاك تېنىنى يۇدى ۋە تۇپراققا كۆمدى.

بۇ ۋەقەنى ئىشىتكەن بېكتاشنىڭ يۈرەك - باغرى خۇن بولدى. ھارىسىنىڭ بىرەھملىكى غەزىپىنى كەلتۈردى. ئۇ يوشۇرۇنچە يول بىلەن قاماقتىن قاچتى ۋە ھارىسىنىڭ

ھەرىمگە كىرىپ، ئۇنىڭ بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىلدى، غەزەپ ۋە ئەلەمگە تولغان ئاشىق يىگىت قىز قەيەرسىگە يېتىپ كەلدى ۋە خەنجەر بىلەن يۈرىكىنى تىلىپ، ئىزىز يارى يېنىدىن جاي ئالدى. بېكتاش بۇ پانىي، بىۋاپا دۇنيادا دىلبەرسىز ياشاشنى خالىمىدى ۋە بۇ ئېچىنىشلىق قىسمىنى شۇنداق ئاخىرلاشتۇردى.

شۇنداق پاك ئاشىق - مەشۇقلار ئۆتكەن دۇنيادا، ئۇلارنىڭ مۇھەببىتى ھېرىستىن پاك، ساماۋى ئىدى. ئوغۇل ئويلىنىپ، پىكىرگە تولدى. ئانىسى بولسا يەنە ھېكايەتنى باشلىدى.

كۆكەرمەستىن بۇرۇن مېۋە بەرگەن دەرەخلەر

كۈنلەردىن بىر كۈنى نۇشېرىۋان ئادىل ئەئىيانلىرى بىلەن يۇرت ئايلىنىشقا چىقتى. باغۋارانلار، مۇنبەت دالىلارنى كۆردى. يولى سەھراغا چۈشۈپ بېرىۋاتقان ئىدى، بىر چالغا دۇچ كەلدىكىم، بېلىنى ئۈچ جايدىن باغلاپ، سۇ توشۇپ، سەھرانىڭ بىر بۇرجىكىنى ئاۋات قىلىپ كۆچەت تىكمەكتە ئىدى. ئۇ شىجائەت بىلەن، شەۋق بىلەن ئىشلەر ئىدى. نۇشېرىۋاننىڭ چالغا ھەۋسىسى كەلدى ۋە ئاتتىن چۈشۈپ ئۇنىڭ ئالدىغا باردى.

— سالام سىزگە، ئاتاخان، ھارماڭ، ساقىلىڭىز ئاقىرىپ، يېشىڭىز ھەم بىر يەرگە بېرىپ قالغانىكەن. ئۆيدە ئولتۇرۇپ دەم ئالماسىز، بۇ دۇنيايىڭىزدىن ئۇ دۇنياڭىز يېقىنراق كۆرۈنىدۇ. ئەمدى سىز تىككەن كۆچەتلەر كۆكۈرىپ

ھوسۇل بەرگۈچە قانچە يىللار ئۆتسۇدۇ. ئۇنغىچە سىز بارمۇ،
يوقمۇ؟

چال پادشاھقا قاراپ دېدى:

— ئەي پادشاھئالەم، بىزگىچە قانچىدىن - قانچە
ئادەملەر دەرەخ كۆكەرتىپ كەتتىلەر، بىز پەقەت مېۋىسىنى
يېدۇق. ئەمدى نۆۋەت بىزگە، ئوغلۇم. مەن ئۆزۈم ھۇزۇرىنى
كۆرەي دەپ تىكىۋاتقىنىم يوق بۇ كۆچەتلىرىنى، بەلكى
كېلەچەكتە ياشايدىغان ئادەملەر ئۈچۈن تىكمەكچىمەن،
ئەۋلادلار ئۇنىڭ مېۋىسىنى يەيدۇ.

چالنىڭ گەپلىرى نۇشۇرئانغا ياقىتى، خۇرسەند بولۇپ،
شۇ سەھرانى ئاۋات قىلىشقا سەرپ قىلغايسىز، دەپ بىر
ھەمىيان ئالتۇن بەردى.

— شاھىم، مانا كۆردىڭىزمۇ، مەن تىككەن كۆچەتلەر
ئاللىقاچان مېۋە بەردى، — دېدى چال.

نۇشۇرئان چالنىڭ بۇ لۇتپىدىن يەنىمۇ ئېچىلىپ
كەتتى ۋە بىر ھەمىيان ئالتۇن ھەدىيە ئەتتى.

ئەي پەرزەند، ھەر ئىشقا ھىممەت كېرەك. ھىممەت ۋە
غەيرەت ئادەمنى ئالىيجاناب قىلىدۇ. پەرۋەردىگار ھىممەت
بىلەن ئادەملەرنى سۆيىدۇ ۋە ئۇلارغا مەدەتكار بولىدۇ.
شەھۋەت پەقەت، پەسكەشلەرنىڭ ئىشى، ئۇرىيا ۋە يالغانغا
باشلايدۇ، سىدىقۇ ساداقەتنى نەسچىلىككە ئايلاندۇرىدۇ. مانا
بۇ ھېكايەتكە قۇلاق سال.

مۇشۇك ھېكايىتى

شەيخ گورگانى باتىندا زاھىردا زامانىسىنىڭ يېگانىسى،

ئىرپان دەرياسىنىڭ گەۋھەر بەردارى، ساداقەتنىڭ مۈشۈك ھېكايىتى، سەلتەنەتنىڭ نىگاھدارى ئىدى. ئاشۇ قۇتتى كىرەمنىڭ خانىقىسىدا بىر مۈشۈك ياشايتتى. شەيخ ئۇنى كۈندە نەچچە مەرتە كۆرەر، ھەرىكەتلىرىنى كۆزىتىر ئىدى. مۈشۈكنىڭ قول - ئاياغلىرى ھەمىشە تازا بولار، گويا بىراۋ ئۇنىڭ قول - ئاياغلىرىنى يۇيۇپ قويغاندەك ئىدى. ئاياغلىرىغا غىلاپ كەيدۈرگەندەك چاڭ يۇقماستى. قەيەرگە بېرىپ كەلسىمۇ، ئەۋۋەل قول - ئاياغلىرىنى تازىلاپ، كېيىن خانىلارغا كىرەر، بەزەن شەيخنىڭ يېنىدا ئۇخىلار، بەزەن ھەتتا جەينىماز ئۈستىگىمۇ چىقىپ يۈرەر ئىدى. لېكىن شەيخ بۇنىڭغا پەرۋامۇ قىلماس. ئەكسىچە، مۈشۈكنى ھەر زاماندا بىر سىلاپ قويىدۇ، ئەركىلىتەر ئىدى. مۈشۈك مۇئەييەن ۋاقىتلاردا مياڭلاپ ئاۋاز چىقىرىدۇ، ۋاقىتنى ئۇنىڭ ئاۋازىغا قاراپ بەلگىلەيتتى. مۈشۈك بەزەن مياۋلاپ خادىمنى چاقىرىدۇ، خادىملار ۋە خىزمەتكارلارمۇ ئۇنىڭغا ئۆگىنىپ قالغان ئىدى. ئاشخانىدا، ھويلا ۋە ھۇجرىلاردا بىمالال يۈرەر، ھېچ نەرسىنى ئۇندىن يوشۇرماستى، ھەتتا گۆش ھەم ئوچۇق، جايىدا تۇرسىمۇ، مۈشۈك ئاڭغا تەگمەستى. ئەكسىچە ئۇ خانىقا ۋە داستىخاننىڭ قورۇقچىسى ئىدى، بىرەر نەرسىنى توشۇپ كەتكىنىنى بىراۋ كۆرگەن ئەمەستى. بىر كۈنى مۈشۈك ئاشخانىغا كىرىپ، قازاندىكى گۆشنى ئېلىپ چىقىپ كەتتى. بارا - بارا بۇنى ئادەتكە ئايلاندۇردى. ئاخىر ئاشپەز خادىم ئۇنى تۇتۇۋېلىپ تەنبىھ بەردى. بىراق، مۈشۈك بۇ تەنبىھتىن ئىززەتلىنەن شەيخنىڭ ئالدىغىمۇ كەلمەيدىغان بولۇپ قالدى. خاپا بولۇپ ھويلىنىڭ

بىر بۇرجىكىدە شۈمىشىپ تۇرار ئىدى. شەيخ بۇندىن ئاگاھ بولۇپ، خادىمنى چاقىرىپ، ئەھۋالنى سورىغاندا، خادىم بولغان ۋەقەلەرنى ئېيتىپ بەردى.

كارامەتلىك شەيخ مۇشۇكىنى ئالدىغا چاقىرىپ، كۆزىگە بېقىپ پىكرەن نېمىشقا بۇ ئىشنى قىلدىك، دەپ سورىدى. مۇشۇك تۇغقان ئىدى، ئۇ بېرىپ ئۈچ بالىسىنى چىشىدا چىشلەپ ئېلىپ كېلىپ شەيخنىڭ ئالدىغا قويدى. ئۆزى غەمكىن ھالدا تاشقىرىغا يول ئالدى ۋە دەرەخ شېخىغا چىقىپ ئولتۇردى. مۇشۇك ئاشپەز خادىمنىڭ جەھلىدىن قورقار، كۆزى مۆلدىرەپ، ئۈندىمەي قاراپ تۇرار ئىدى. شەيخ بۇ ھالنى كۆرۈپ، خادىمدىن خاپا بولدى، ئۇنى كايىدى، كېيىن ئەجەبلىنىپ مۇرىتلىرىغا دېدى:

— مۇشۇك پەرزەنت غېمىدا يۈرگەن ئىكەن، ئۇ موھتاج ئىكەن. گۆشنى ئوغرىلاش تەركى ئەدەپ ئەمەس، بەلكى ئېھتىياج تەقەززا سىدۇر. ئەگەر كىشى بېشىغا زۆرۈرىيەت چۈشسە، مۇباھ ھەم ھالال بولغاي. بالا ئۈچۈن ھەتتا ئۆمۈچۈك ئاغزىدىن تاماق چىقىرىدۇ. مۇشۇكتىن سادىر بولغان ئىشقا پەقەت ئەجەبلەنمەك، چۈنكى، بالا مېھرى ئەجەب بىر مېھرىدۇر. تاكى سەندە بالا پەيدا بولماس ئىكەن، بالا غېمى خاتىرەڭگە كەلمەيدۇ.

تەجربىلىك شەيخ خادىمغا دېدى:

— بۇ تىلىسىز جانىۋار ھازىر بىماردۇر. سېنىڭ جەھلىڭدىن قورقۇپ، دەرەخنىڭ ئۈستىگە چىقىۋېلىپتۇ. سەن ئۇندىن ئۆزرە سورىساڭ، كەچۈرىدۇ.

خادىم بېشىدىن سەللىسىنى ئېلىپ قويدى ۋە مۇشۇك

ئالدىغا بېرىپ، ئۆزرە سوراپ توۋا قىلدى. ئەمما ئۇنىڭ توۋىسىنىڭ تەسىرى يوق ئىدى، مۇشۇك ئاڭا باقمىدى. ئاخىر شەيخ كېلىپ، مۇشۇككە بىر سۆز دېدى، خادىمى كەچۈرۈپ دەرەختتىن چۈشۈشنى سورىدى. شۇندىن كېيىنلا مۇشۇك دەرەختتىن چۈشۈپ ئۆيگە كىردى.

خانقا ئەھلى ئارىسىدا غوۋغا كۆتۈرۈلدى، ھەممەيلەن مۇشۇكنىڭ ئىشىغا ھەيران بولۇپ، كۆڭۈللىرىدە خۇشلۇق پەيدا بولدى، نىگاھلىرىدا بىر ئىلاھىي نۇر ئۇچقۇنلىدى. بارچە ئۇ مۇشۇكتىن ئىبرەت ئالدى، ئۇنىڭ شۈكرىگە، سەبرىگە قايىل بولدى. ئەگەر مەڭ ئالەم بىلەن باغلىنىشنىڭ بولسىمۇ، ئۇ پەرزەنت باغلىنىشىدەك بولماس. پەرزەنت غېمىدىن خالاس بولغۇچى پەقەت پەرۋەردىگارىڭ ئۆزىدۇر، بەندىسى بالام - پەرزەنتىم دەپ ئۆمۈر ئۆتكۈزەر. پەرزەنت كىشىنى دۇنيا بىلەن باغلايدۇ، پەرزەنت غېمى دۇنيا غېمىنىڭ بىر قىسمىدۇر. ئەمما ئالىي دەرىجىدە ئادىل بولماققا، بارچىغا باراۋەر بولماققا يېتىشىمەن دېگەن دەرۋىش پەرزەنتۇ خانەدان قىلىش بەھرىدىن ئۆتسۇن. پەرزەنتى بار، ئائىلىسى بار ئادەم ھەممىگە باراۋەر بولالمايدۇ. ئۇ ئىستەر - ئىستىمەس ئۆز مەنپەئىتى، بالىلىرى، ئائىلىسى مەنپەئىتىنى ئويلايدۇ، مۇتلەق ھەقىقەتكە يېتىش قىيىن بولىدۇ. ئەي پەرزەنت، تەڭرىنى بۇنداق سۆيمەك كېرەككى، باشقا بىرەر نەرسىنىڭ مېھرى ئاڭا توساق بولمىسۇن، بۇ مېھىر باشقا نەرسىلەرگە بۆلۈنمىسۇن، مانا ھېكايەتنى تىڭلا:

غايىب بولغان ئىسكەندەر

جاھانگىر ئىسكەندەر بىر كۈنى مەملىكەتكە ئەلچىلەر ئەۋەتمەكچى بولدى. بىر نەچچە ئادەمگە بىر خىل كىيىم كىيىندۈردى ۋە ئۆزىمۇ ئاشۇلارنىڭ لىباسىدىن كىيىپ، ئەلچىلەرگە قوشۇلۇپ چۈندى. ھېچكىم ئىسكەندەر قايسى، ئەلچىلەر قايسى ئىكەنلىكىنى بىلمەستى. ئىسكەندەر كۆزى ھېچكىمدە يوق ئىدى، ئەگەر بىرەرى مەن ئىسكەندەر دېسىمۇ ھېچكىم ئىشەنمەيتتى.

ئىسكەندەر پەقەت ھەممىنى كۆرۈپ تۇرار ۋە ھەممىنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەردار ئىدى. شاھنىڭ ھەربىر كۆڭۈلگە يول تېپىشىغا ئىمكانى، ئىختىيارى بار ئىدى. ئەمما گۈمراھ دىللارغا يول تېپىش قىيىن. گۈمراھلارنىڭ يولى گۈمراھلىق ۋە غەپلەت، ئادىشىش يولىدۇر. شاھ گەرچە ھۇجرا تاشقىرىسىدا بىگانىدەك بولۇپ تۇيۇلسىمۇ، لېكىن ھۇجرا ئىچىدە ھەممىگە مەھرەم - ھەمخانى ئىدى.

ئالتۇن ھېرىسى

بىر پاك ئىنسان ھۇزۇرىدا مۇھەببەت ھەققىدە سۆز بازار ئىدى. ئولتۇرغانلاردىن بىرى دېدى:

— مەن ئالتۇن ئاشقىمەن، پۇلنى، بايلىقنى سۆيىمەن. ئالتۇن ئىشقى ۋۇجۇدۇمدا جان كەبى، ئەگەر

قولۇمدا زەر گۈلدەك ئېچىلىپ، چاراقلاپ تۇرمىسا، مەن ھەم
گۈل كەبى بولۇپ تۇرالمايمەن. دۇنيا ئىشقى مېنى
غەملەردىن ئازاد قىلدى، ئادەملەر ئارىسىدا ئابرويۇق -
ئېتىبارلىق بولدۇم. زەر پەرەستەن، مېنىڭ سېغىنغىنىم زەر
ئالتۇندۇر، تەڭرىم.

شۇ چاغدا پاك ۋە خۇدا پەرەس ئادەم ئاڭا قاراپ دېدى:
— ئەي ئەسلىگە ئەمەس، سۈرەتكە شەيدا بولغان، سۈرەت
كويىغا چۈشكەن ئادەم. كۆڭلۈڭدىن ساپا سەھىرىنىڭ نۇرى
يىراق، سەن چۈمۈلگە ئوخشايسەن، كاۋاكلاردىن باشقا
نەرسىنى بىلمەيسەن. كېچە - كۈندۈز دىۋاندىك چاپسەن.
سۈرەتكە گىرىپتارسەن. مەنەنى ئىزلە. سۈرەتكە بېرىلمىگەن،
ئەسلى ماھىيەت مەنەدۇر، سۈرەت ئەرزىمەستۇر، ھېچتۇر،
ئالتۇن كۆرۈنۈشتە بويالغان تاشتۇر، سەن ياش بالا كەبى رەڭ -
بويقلارنىڭ شەيداسسەن. سېنىڭ ئالتۇنلىرىڭ بىرەر
نەرسىگە يارمايدۇ. قىيامەت كۈنى بۇ ئالتۇنلار بىلەن
ھېچكىمگە ياردەم بېرەلمەيسەن. سەن ئويۇنچۇقلاردىن لەززەت
تاپسەن. نۇرنىڭ نۇرىدىن شادسەن. سەن ئەسلىگە
ئىنتىلمەيسەن، نۇرنىڭ مەنبەسىنى ئىستىمەيسەن. پاك
جېنىڭنى ئالتۇن كويىدىن خالاس ئەت. ئەي جان، ئاخىر،
ماھىيەت - مۇتلەقىيەت ئاشقى بولمىقى كېرەك.

خاتىمەتۈل كىتاب

ئەتتار سۆزىنى تىڭلا، ئەتتار شېئىرىنى ئوقۇ. مېنىڭ
شېئىرىمنىڭ دېڭىزى قىرغاقلارغا ئۇرۇلۇپ، تېشىپ چىقتى،

ئۇندىن بۇلاقلار ئېتىلىپ چىقتى. بۇ بۇلاقلاردىن نۇر بەزمىلىرى يارالمىشتۇر، بۇ ئىشق ۋە مەرىپەت نۇرى بولۇپ، قىيامەتكىچە ئۇشۇ شېئىر بۇلاقلىرى ئېقىپ تۇرىدۇ، ئەتتار «ئىلاھنامە» سىنى كۆكتە مەلەكلەر، جەننەتتە روھلار مۇتالىئە قىلىدۇ. چۈنكى مېنىڭ شېئىرىم بارچىسى پاك تەۋھىددۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى ئەھلى تەۋھىد ئوقار ئىكەن، ئەجەبلەنمە، ئىلاھىي خەزىنە ئىشىكىنى ئېچىپ، «ئىلاھنامە» نى بايان ئەتتىم. ئاخىر مەن غايىبىتىن بىنەسپمەن. نېمىشقا ئەمدى بىچارىلەر، ئاجىزلار كەبى بەندىگە گىرىپتار بولاي؟

ئەي ئەتتار، سۆزۈڭ ئادەملەر قەلبىگە غۇلغۇلا سالىسۇن، غايىلارنى ئاگاھ ئەتسۇن، ئۇيقۇلۇقلارنى بىدار قىلسۇن، شەرەپلەرگە شەرەپ بېغىشلىسۇن!